

ΔΟΚΙΜΗ

ΤΘ 26050 ΑΘΗΝΑ

15 ΜΑΡΤΗ 1987

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 15. ΔΡΧ. 100

ΘΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΜΠΑΛΑΦΑ ΝΕΚΡΟ!

Οι ανησυχίες του επαληθεύονται

Δευτέρα, 9 Μάρτη. Γύρω στις 7μ.μ. στο Γαλάτσι ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας μπλοκάρουν «Πεζώ 504» και βγαίνουν με τα αυτόματα στα χέρια. Ο οδηγός του Ι.Χ. δίχως δισταγ-

μό σπάζει τον κλοιό και με ιλιγγιώδη ταχύτητα ξεφεύγει, ενώ δέχεται δεκάδες σφαίρες. Πανικόβλητοι πολίτες παρακολουθούν τη σκηνή, ενώ κοντινό περίπτερο δέχεται σφαίρες και ο πε-

ριπτεράς έντρομος πέφτει στο δάπεδο, να γλιτώσει. Τα γεγονότα που ακολουθούν είναι γνωστά πάνω - κάτω από τον τύπο.

ραμπινιέρων στο κονήγι των Κοκκινοταξιαρχικών. Πόσοι στην Ελλάδα θα πληρώσουν τις υποψίες των μπάτσων ότι ο Μπαλάφας ήταν ένοπλος σύντροφος του Χ. Τσουτσουβή; Ο ίδιος υποστηρίζει την αθωότητά του και εκφράζει ανησυχίες για τη ζωή του. **Επιβεβαιώνεται!**

Θα αφήσουμε το κράτος να δώσει τη δικιά του λύση πάνω σε έναν άοπλο ο Μπαλάφας; Θα αφήσουμε να δολοφονήσουν αυτόν και ίσως κάποιους άσχετους πολίτες για να ικανοποιήσουν την εγκληματική τους μανία;

Πολίτες επαγρυπνείτε! Όχι σ' άλλες κρατικές δολοφονίες! Καμιά βοήθεια στα όργανα καταπίεσης και καταστολής! Αλληλεγγύη στους κατατρεγμένους της καπιταλιστικής κοινωνίας!

Και κάτι ακόμα. Έγραψαν για τον Μιχάλη Πρέκα, είπαν με σιγουριά ότι ήταν αυτός που τελικά οδηγούσε το αυτοκίνητο, που δολοφονικά πυροβόλησαν. Τα επιχειρήματά τους είναι ίδια με την υποψία τους για τον Μπαλάφα. Σίγουρα θα του φορτώσουν και πράγματα, που ίσως δεν έχει κάνει. Μίλησαν για κάποια καταδίκη του σε δυο χρόνια φυλακή, που τον αναγκάζει να ζει παράνομα και κυνηγημένος. Αυτό που δεν είπαν είναι ότι η καταδίκη του αυτή έγινε γιατί κάποιος πίστευαν ότι αυτός γνώριζε τον πραγματικό κλέφτη της μηχανής τους. Ήταν σίγουροι ότι δεν ήταν ο Πρέκας, αυτός που τους πήρε τη μηχανή. Ακόμα και ο μπάτσος που ήταν μάρτυρας κατηγορίας είχε δει αυτόν πούχε πάρει τη μηχανή. Οι μάρτυρες, ο ένας ήταν αποτυχών υποψήφιος μπάτσος, καθώς και ο μπάτσος, που έτοχε νάναι και φίλος τους(!) μπροστά σε τρίτους είχαν ισχυριστεί ότι ήταν σίγουροι πως η μηχανή δεν είχε κλαπεί από τον Μ. Πρέκα, και πως όσα είπαν στο δικαστήριο ήταν από εκδίκηση. Οι δικαστές βέβαια δεν μπόρεσαν στον κόπο να ερευνήσουν το αντίθετο παρότι τους καταγγέλθηκαν τα πραγματικά γεγονότα. Το παρελθόν του Πρέκα ήταν, όπως συνηθίζεται, αποδεικτικό στοιχείο της ενοχής του! Έτσι τούρριξαν ερήμην, 2½ χρόνια ε-παιρώνοντας, για λόγους μητρώου, την πρόταση του εισαγγελέα και οδηγώντας τον στην παρανομία και σ' ό-σες ενέργειες ίσως θα αναγκαστεί να κάνει για να διαφυλάξει τη ζωή και την ελευθερία του. **Ποιος είναι ο ένοχος;**

Την πρώτη μέρα οι ασφαλίτες δηλώνουν ότι κυνηγούσαν τον Μπαλάφα, αυτός τους πυροβόλησε (τεκμήριο σπασμένο μπαμπαρτζίκου τους αυτοκινήτου) και αυτοί αναγκάστηκαν να ανταποδώσουν τους πυροβολισμούς. Την επόμενη τα γεγονότα έχουν λίγο-πολύ διευκρινιστεί. Σίγουρα δεν ήταν ο Μπαλάφας και αυτοί πυροβόλησαν τα λάστιχα για να συλλάβουν σεσημασμένο κακοποιό! Έτσι λένε. Όμως το αυτοκίνητο δεν χτυπήθηκε μόνο στα λάστιχα, αλλά παντού. Σφαίρες κτύπησαν το περίπτερο και το μπαμπαρτζίκ αυτοκινήτου τους ψηλά κι όχι στις ρόδες. Αυτοί δεν έχουν δεχτεί καμιά σφαίρα. Είναι φανερό. Το σενάριο τώρα αλλάζει. Ωστόσο η περίπτωση δείχνει ολοφάνερα ένα πράγμα. Πίστευαν ότι αυτός που κυνηγούσαν ήταν ο Μπαλάφας. Αυτό συνεπάγεται κι από τον τρόπο παρακολούθησης του σπιτιού, όπου βρίσκονταν η Ε. Βογιατζή και το μωρό της 45 μερών και, όπως αυτοί ισχυρίζονται, ζούσε με αυτόν που πυροβόλησαν. Και τον πυροβόλησαν, γιατί ήταν δήθεν ο Μπαλάφας. Τα γράμματα που έκφραζε ανησυχίες για τη ζωή του και επέμενε ότι ήταν άοπλος επιβεβαιώνονται. Είναι η δεύτερη φορά που πυροβολούν αυτοκίνητο νομίζοντας ότι ήταν αυτός μέσα. Η πρώτη ήταν πριν περίπου ένα χρόνο στη Λαμία. Ο οδηγός του «Πεζώ» στην συγκεκριμένη περίπτωση στάθηκε τυχερός. **Πυροβολούσαν για να σκοτώσουν. Η ταχύτητα και ετοιμότητά του τον έσωσαν.** Είναι φανερό ποιος είναι ο στόχος της αστυνομίας του ΔΡΟΣΟΓΙΑΝΝΗ, (ο οποίος αργότερα υποτιμούσε τα γεγονότα): **Ο ΜΠΑΛΑΦΑΣ ΖΩΝΤΑΝΟΣ Η ΝΕΚΡΟΣ.** Κι ας λέει ο στρατηγός ότι πυροβόλησαν στα λάστιχα για να μην τον σκοτώσουν. Αν είναι διαφορετικά γιατί καμιά εφημερίδα δεν είχε τη φωτογραφία του Ι.Χ; Μήπως γιατί θα φαινόταν οι ανθρωποκτόνες προθέσεις τους από το γαζωμένο αυτοκίνητο; Αν εν τω μεταξύ σκοτώνουν και μερικούς άσχετους; Ε, συμβαίνουν αυτά. Στις ΗΠΑ όταν οι ομοσπονδιακοί μπάτσοι κυνηγούσαν τον Ντίλιγκερ σκότωσαν 10 αθώους, ενώ ο ίδιος δεν είχε σκοτώσει κανέναν! Στην Ιταλία πολλοί πλήρωσαν με τη ζωή τους τη νευρική τους κα-

Βουλευτές παραδέχονται αυτό που χρόνια έλεγαν οι αναρχικοί

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΡΩΜΙΚΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

ΤΑ ΑΦΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΧΑΦΕΔΕΣ ΤΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΡΕΖΑΚΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΥΝΟΥΝΙΖΟΥΝ ΝΑ ΦΥΤΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΙΤΕΥΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ.

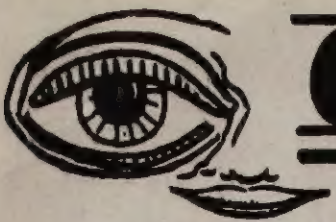
ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

σελ. 3,4,5,6,7

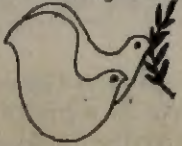

ΟΤΟ ΠΟΤΕ ΧΤΑ

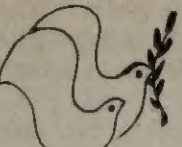
Το ακούσαμε κι αυτό (ΕΡΤ-1 6.3.87 ειδήσεις των 6.30)

Επειδή οι έρευνες της Σουηδικής αστυνομίας για την ανεύρεση των εκτελεστών του Ούλαφ Πάλμε παραμένουν άκαρπες οι καινούργιοι υπεύθυνοι που ανέλαβαν την υπόθεση πρότειναν σαν αποτελεσματικό μέσο τον υπνωτισμό της γυναίκας του Πάλμε. Αφού επιστρατεύτηκαν εθνικιστές, φασίστες, Κούρδοι, ο Πινοσέτ, οι Κόντρας και άλλες δυνάμεις του «σκότους» τώρα θα χρησιμοποιηθούν και τα φώτα της παραγωνισμένης αυτής επιστήμης. Πρόταση. Μεγάλη πνευματιστική συγκέντρωση με μέντιουμ διεθνούς ακτινοβολίας με σκοπό το κάλεσμα του πνεύματος του Ούλαφ Πάλμε από το Υπερπέραν για να αποκαλύψει τα ονόματα των εκτελεστών του.

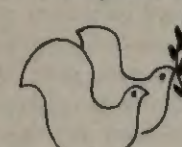
ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΟΥ Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΠΑΛΜΕ ΒΟΗΘΗΣΕ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΗ ΤΗΣ RAF...

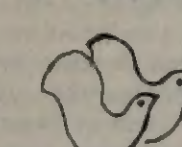
...ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΠΛΕΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ...

...ΜΕ ΚΛΑΔΙΑ ΕΛΙΑΣ ΝΑ ΣΤΟΛΙΖΟΥΜΕ...

...ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ...

...ΚΑΙ ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΜΑΣ ΟΠΛΑ...

ΣΚΛΑΒΟΙ,

Φωνάχτε λίγο, για να δουλεύετε περισσότερο:

Ο Μ. Γκορμπασόφ στα πλαίσια της αύξησης της παραγωγικότητας, εφαρμόζει μια «φιλελευθεροποίηση» στο επίπεδο της έκφρασης των «διαμαρτυριών», ενώ παράλληλα θεσμοθετεί ένα καθεστώς δουλείας, όπου ο μισθός εξαρτάται απ' την παραγωγικότητα.

Πώς αλλιώς να αντιμετωπίσει το σαμποτάζ και την αδιαφορία των εργατών, που δημιουργεί —κατά τις δικές τους εκτιμήσεις— στοκ απούλητων εμπορευμάτων αξίας 400 δισ. ρούβλιων; Έτσι λοιπόν τώρα ο μισθός θα εξαρτάται από το αν θα πουληθούν τα εμπορεύματα. Ωμή κρατική βία, με φιλελεύθερο προσώπιο... Σημεία των καιρών...

Ο Σημίτης και οι συνταγές διαίτης.

«Σε κάθε χιλιάρικο που παράγουμε ως λαός, ξοδεύουμε χίλιες εκατό».

Τι υπεραξίες και μαλακίες μας λέτε τώρα, για ποιαν εκμετάλλευση, μιλάτε. Εδώ δεν υπάρχουν τάξεις - υπάρχει ο λαός. Είναι φως φανάρι, τρώει πολύ...

...Λοιπόν γιατί τρώτε 10% παραπάνω απ' όσα παράγετε και στεναχωριέται ο κ. Σημίτης;

ΕΒΓΑ ΕΞΟ ΜΙΛΕ ΜΟΥ ΜΙΣΘΩΣΤΕ...

...ΤΑ ΠΩΤΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΕΤΙΡΕ ΠΡΕΘΕΙ ΝΑ ΦΟΒΑΖΑΙ...

ΑΛ. ΣΟΥΤΣΟΥ: Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ή ΤΟ ΤΥΠΟΚΤΟΝΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ:

«Ειν' ελεύθερος ο Τύπος, φτάνει μόνον να μη βλάψει, της Αρχής τους υπαλλήλους, τους Κριτάς, τους Υπουργούς μας και των Υπουργών τους φίλους. Είν' ελεύθερος ο Τύπος φτάνει μόνον να μην γράψει».

Η ΓΚΑΝΤΙ ΠΕΘΑΝΕ, Ο ΠΑΛΜΕ ΠΕΘΑΝΕ ΚΙ ΕΓΩ ΤΩΡΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΕΝ ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΤΟΣΟ ΚΑΛΑ

Ένας χρόνος πέρασε από το θάνατο του ειρηνιστή Πάλμε ο οποίος το '75 είχε συμβάλλει στην εξουδετέρωση των μελών του Κομμάντο Χόλγκερ Μάινς της RAF. Ούλαφ χαιρετισμούς στον Ιωσήφ Στάλιν.

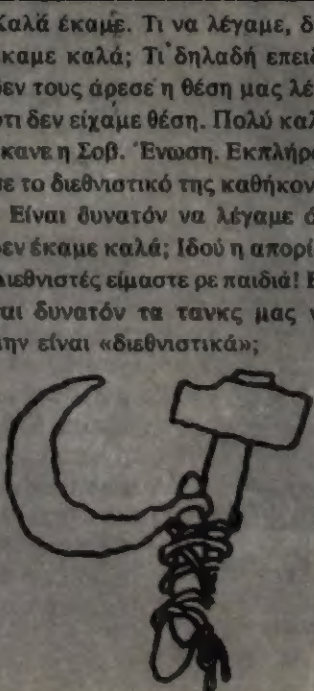
Η Ρόδος, η δίψα και οι λιτανείες.

Ανομβρία επικρατεί στη Ρόδο και οι κάτοικοι άρχισαν να κάνουν λιτανείες για να βρέξει.

Είναι κι αυτή μια δυναμική διεκδίκηση των βασικών αναγκών του ανθρώπου - της ύδρευσης. Παράδειγμα προς μίμηση. Τέρμα, λοιπόν στις διαδηλώσεις και στις απεργίες, εμπρός για ευχέλαια και λιτανείες!

ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ

Μετά τον εξευτελισμό της έννοιας «απεργία πείνας» από τους διανοούμενους στα Προπύλαια, ο κατήφορος συνεχίζεται: οι «επιτυγχόντες» στον «διαγωνισμό» για την «στελέχωση» της δημοτικής αστυνομίας στη Θεσσαλονίκη, κάνουν απεργία πείνας, μια και ο δήμαρχος δεν τους προσλαμβάνει. Οι φορείς της εξουσίας και της καταστολής το 'χουν ρίξει στην απεργία πείνας. Λέτε το '89 να κατέβει κι ο Παπανδρέου σ' απεργία πείνας για να διεκδικήσει το «δικαίωμα» της Πρωθυπουργίας; Τι άλλο θα δούμε τα μάτια μας;

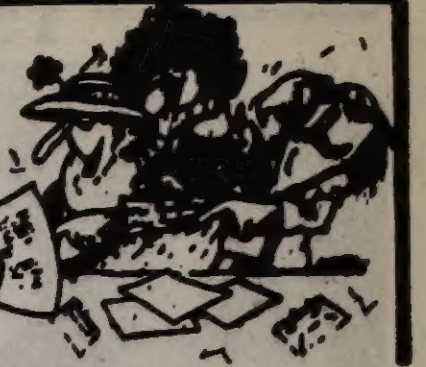
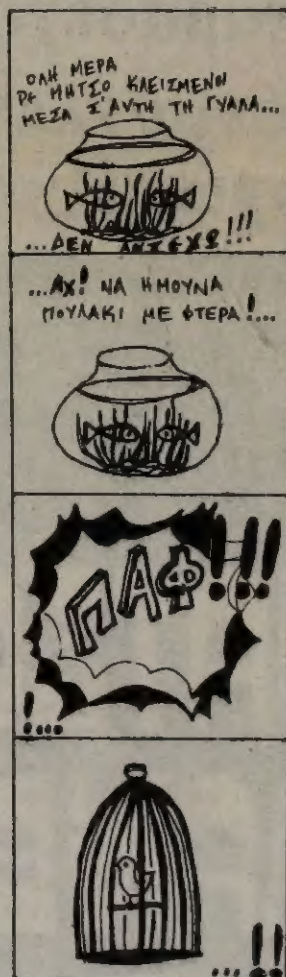
Αγώνας μπάσκετ 'Αρη - Πατινιόν. Στη μετάδοση του από την τηλεόραση, δείχνει το εξής στιγμιότυπο: παράγοντες και φίλαθλοι συμπλέκονται, τα ΜΑΤ σε πρώτο πλάνο προσπαθούν να τους «χωρίσουν»! Στο φόντο η επιγραφή: ΟΧΙ ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ! Ο τραγέλαφος σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια!!

Στον ίδιο αγώνα ένα από τα διαφημιστικά ταμπλό γράφει: STOP (το σήμα των γνωστών προφυλακτικών) ΣΤΟ AIDS!!! Η υστερία σ' όλη της της μεγαλοπρέπεια!!

Σ' εκπομπή αφιέρωμα στη Νάνα Μούσχουρη είδαμε τα εξής συγκλονιστικά: Κακοί ληστές την πέφτουν σε αθώους πολίτες και οι καλοί μπάτσοι, επιβάλλουν το Νόμο, συλλαμβάνουν τους κακούς, τους σπίζουν στο ξύλο, τους παίρνουν τα κλοπιμαία και τα παραδίδουν στον...Χατζηδάκη!

Λέτε νάναι τυχαία η προσομοίωση του Χατζηδάκη με αρχηγό της Αστυνομίας;

Η ΚΑΤΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΜΠΕΛΛΟΥ

Απεργοσπαστρία, η Σωτηρία, τη μέρα της απεργίας των μουσικών για να χορέψει ο πρωθυπουργός στο «Δία»...

Μια φορά βγήκε ο άνθρωπος να ξεσκάσει, να του χαλούσε χατήρι η Σωτηρία; Δεν κάνει... Το κέφι του πρωθυπουργού είναι πιο σημαντικό από την αλληλεγγύη σε απεργούντες συνάδελφους! Αίσχος!!

ΑΘΑΝΑΤΟΣ

Στις τάξεις των αθανάτων της Ακαδημίας Αθηνών πέρασε ο παραγωγός ποίησης Νικηφόρος Βρεττάκος θερμός οπαδός της Ειρήνης και του Γκορμπασόφ. Άντε και του χρόνου στο μαυσωλείο.

(Ι) ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ: (ΧΑΣΤΕ ΚΙΛΑ ΡΕ:)

Στη Μόσχα άνοιξε το πρώτο ινστιτούτο αδυνατίσματος που θα απαλλάξει τους προλετάρους από τα περιττά λίπη. Η κάθε επίσκεψη θα χρεώνεται με 7 ρούβλια. Ο δρόμος για την εκπλήρωση των μαρξιστο - λενινιστικών οραμάτων μάλλον απόκτησε και άλλο ένα στάδιο.

(ΙΙ) ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ: ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Μετά τον Υβ Σαιν Λωράν η δεύτερη επίσκεψη ήταν αυτή της κας Μπουρντά γνωστής εκδότριας του πολυεθνικού περιοδικού (Burda). Η κυρία Μπουρντά συναντήθηκε με την χαριέστατη κυρία Ράισα Γκορμπασόβα συζήτησαν για να μάθουν και οι ρωσίδες προλετάρισσες την κομψότητα και την ποιότητα στα ρούχα.

Με τελευταίες μας πληροφορίες η τρίτη επίσκεψη θα είναι από τη χώρα μας: Ο γνωστός σχεδιαστής Τσεκλένης κατά πάσα πιθανότητα θα συζητήσει τη βελτίωση της στολής του κόκκινου στρατού.

Ζητάει μέτρα ασφαλείας

Ο Πρόεδρ. Ασημάδης προϊστάμενος του Πρωτοδικείου, αμέσως μετά την αυτοκτονία του 50χρονου Απ. Καραγγελή στα δικαστήρια στις 20/2, δήλωσε: «Δεν μπορεί ο καθένας να μπαίνει στο δικαστήριο και να κάθεται στο εδώλιο με ένα όπλο, γιατί μπορεί και να το στρέψει κατά των δικαστών».

ΣΚΗΝΗ Α' Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ, ο Χαρίλαος και το Προλεταριάτο

«Μακριά από μας η σκέψη ότι παραιτηθήκαμε απ' την δικτατορία του προλεταριάτου. Εδώ δεν συζητάμε για τον σοσιαλισμό. Μιλάμε για την αλλαγή». Έτσι απάντησε ο Χ. σε ερώτηση γιατί τόσο στις θέσεις για το 12ο όσο και στην ομιλία του (στο στάδιο) δεν υπήρξε καμιά αναφορά στη δικτατορία του προλεταριάτου.

Σωστά. Εδώ μιλάμε για την αλλαγή της ξεφτίλας και όχι για την ξεφτίλα του «σοσιαλισμού».

ΣΚΗΝΗ Β' Ο Χαρίλαος γίνεται λούλης

«Όσοι κάνουν κριτική στην «Σοβιετική Ένωση», το κάνουν για να τη δυσφημίσουν, να την διαβάλουν στη συνείδηση των λαών. Εμείς τι θα γίνουμε τιμητές; Θα μας άρεσε να μας κάνουν κριτική για τα λάθη και τις αδυναμίες μας;»

— Όχι βέβαια. Μην κρίνετε, ίνα μην κριθείτε, για να μην διαγραφείτε...

ΣΚΗΝΗ Γ' Ο ΛΟΥΛΗΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ

«Μας λένε για το Αφγανιστάν. Μα, πήραμε θέση. Και είπαμε

Καλά έκαμε. Τι να λέγαμε, δεν έκαμε καλά; Τι δηλαδή επειδή δεν τους άρεσε η θέση μας λένε ότι δεν είχαμε θέση. Πολύ καλά έκανε η Σοβ. Ένωση. Εκπλήρωσε το διεθνιστικό της καθήκον».

Είναι δυνατόν να λέγαμε ότι δεν έκαμε καλά; Ιδού η απορία. Διεθνιστές είμαστε ρε παιδιά! Είναι δυνατόν τα τανκς μας να μην είναι «διεθνιστικά»;

ΑΥΛΑΙΑ

Ο ΛΟΥΛΗΣ ΛΕΕΙ ΜΑΛΑΚΙΕΣ

Αναφερόμενος στην απεργία των τραπεζοϋπαλλήλων, την οποία ως γνωστόν έσπασε η ΕΣΑΚ - Σ, μην ψηφίζοντας την πρόταση του Πουλαρίκα και των ανεξάρτητων για συνέχιση του αγώνα με πενήντημερη - και στο βαθμό που δεν θα ικανοποιούνταν τα αιτήματα με διαρκείας.

Ο Λούλης απάντησε ερωτώντας: «γιατί η διήμερη είναι ξεπούλημα και δεν είναι η πενήντημερη;»

Λες και μιλούσε για εκδρομές, - πολιτική ανάλυση με πατέντες.

ΠΟΙΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΪΝΗ;

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Σάββατο 28 Φεβρουαρίου 1987

Το ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΛΑΙΤΖΗ

Ενώ συζητιόταν στη Βουλή το νομοσχέδιο «για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών», που θα 'πρεπε νάχει τίτλο «περί διατήρησης και αύξησης των κερδών εκ του εμπορίου ουσιών», δυο βουλευτές αντιθέτων κομματικών φρονημάτων (ΝΔ - ΠΑΣΟΚ) επιβεβαίωσαν αυτό που χρόνια τώρα διατυμπανίζουν οι αναρχικοί δηλ. το «οι μπάτσοι πουλάνε την ηρωίνη».

Το έκφρασαν με αρκετή μετριοπάθεια, όπως αρμόζει σε «πατέρες του έθνους» και βέβαια δεν τιμήθηκαν με «αυτεπάγγελτη» εισαγγελική δίωξη, όπως επανειλημμένα συνέβηκε στο παρελθόν με αρκετούς αναρχικούς, που και τιμωρήθηκαν με πολύμηνες φυλακίσεις για «περιύβριση αρχής». Κι αυτό γιατί δε τόπαν κάποιοι εχθροί του κοινωνικού καθεστώτος, όπως οι αναρχικοί.

Δριμύτατα τους ένεξε ο Δροσογιάννης και η κυρά - Σύλβα Ακρίτα τους διέψευσε, αφού δεν αποκάλυψαν, με συγκεκριμένα στοιχεία τους «κακούς» αστυνομικούς. Τους κάλεσαν να αναλογιστούν το μέγεθος της απειρίας τους, που υποσκάπτει το στύλο του έθνους και του κοινωνικοπολιτικού τους συστήματος, της κοσμογάπητης Αστυνομικής Αρχής, στη συνείδηση του λαού. Οργίστηκε ο στρατηγός γιατί του χάλασαν το σενάριο του νομοσχεδίου, μια και οι πιστοί φύλακες και τηρητές του, που θα 'πρεπε νάβαι ακέραιοι αδαμάντινοι και αφοσιωμένοι για την αντιμετώπιση του «λευκού θανάτου» καταγγέλλονται ότι συμμετέχουν - κατά τους βουλευτές και τους αναρχικούς («ο κόσμος τόχει βούκινο, κι εμείς κρυφό καμάρι») - σ' αυτό που επαγγελματικά αναλαμβάνουν να καταδιώκουν, κάνοντας ως δεύτερη εργασία για την αύξηση του μισθού τους, τη διακίνηση της πρέζας. Όμως πιστεύουμε ότι αυτό θα περιοριστεί με τον νόμον περί διπλοθεσίτων στον ιδιωτικό τομέα του συναδέλφου υπουργού Εργασίας. Δεν μπορούν να τρώνε το ψωμί των εμπορών ατιμώρητοι!

Ακολούθησαν δημοσιογραφικές έρευνες, αποκαλύπτει μέσω ανωνύμων συνεντεύξεων μπάτσων και πρεζάκηδων, αντεγκλήσεις στη Βουλή. Στόχος τους να διαχωρίσουν τα πρόβατα από τα ερίφια, τους «καλούς» από τους «κακούς» αστυνομικούς.

Ανώνυμος της δίωξης ισχυρίζεται ότι όλα είναι ψέμματα και ζητάει να του πουν έστω κι ένα συνάδελφό του που συνελήφθη για διακίνηση - Την άλλη μέρα στη Βουλή ο Δροσογιάννης δηλώνει ότι δυο τρεις που πιάστηκαν νάχουν σχέσεις με ναρκωτικά διώχτηκαν από την υπηρεσία. Ποιοι είναι αυτοί και γιατί τέτοια γεγονότα δε δημοσιοποιήθηκαν, είναι ευνόητο.

Μετά δυο μέρες άλλος ανώνυμος μπάτσος σε συνέντευξη λέει ότι της δίωξης δεν πουλάνε, αυτά τα λένε οι πρεζάκηδες για να τους εκδικηθούν γιατί τους πιάνουν, απλώς κάποιοι προστατεύουν τους εμπόρους από διάφορες παγίδες και παίρνουν

κάποια ποσοστά 20-25% επί των κερδών! ΠΟΥΛΑΝΕ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΤΗΝ ΗΡΩΪΝΗ ΚΑΙ ΠΩΣ;

Κάποια γεγονότα που άλλα πέρασαν στα ψιλά κι άλλα καθόλου: Γενάρης '82: Στη δίκη για την κατάληψη της Βαλτετσίου μάρτυρας κατηγορίας ο Παναγιώτης Μπαμπαλιούτας. Δυο από τους δικάζομενους κατηγορούν την ώρα της κατάθεσης του ως εμπόρους αυτόν και τον αρχηγό του Αντωνίου. Ενώ οι σύντροφοι των κατηγορουμένων φωνάζουν το «οι Μπάτσοι πουλάνε την ηρωίνη» ο Μπαμπαλιούτας αποχωρεί ταραγμένος και φοβισμένος. Έχει τους λόγους του. Μάρτης '82: Οι καταληψίες είναι φυλακή όταν δεκάδες πρεζάκηδες του ψυχιατρείου Κορυδαλλού κατονομάζουν τον Μπαμπαλιούτα, σαν έμπορο. Τι έχει συμβεί; Είναι η περίοδος που το σχέδιο του Κράτους είναι η ανάπλαση των νεολαίων, που συχνάζουν στην πλατεία Εξαρχείων και σε άλλες πλατείες συνοικιών και είναι ενοχλητικοί γιαυτό σε πρεζάκηδες. Ο Μπαμπαλιούτας πρωτοστατεί κι έχει στον έλεγχό του την περιοχή από την πάνω μεριά της πλατείας Εξαρχείων. Τα τζιμάνια της Δίωξης και οι προστατευόμενοι έμποροι έχουν χωρίς σε περιοχές τον ευρύτερο χώρο, ελέγχοντας για τυχόν ανταγωνιστές ή ανεξάρτητους μικρέμπορους. Την ώρα, που γίνεται νταραβέρι στην πλατεία αυτοκίνητο της ασφάλειας φροντίζει για την προστασία, και την παρακολούθηση από τυχόν ριζήματα των πωλητών. Συλλαμβάνουν δε άμεσα όποιον δεν παίρνει από τη «δικιά» τους πρέζα.

Οι διακανονισμοί ξεκινάνε από μπαρ της Πανόρμου όπου συχνάζουν άνδρες της δίωξης. Από εκεί γνωρίζετε ο Μπαμπαλιούτας με κάποια πρεζού - αεροσυνοδό, που του πλάσσουν για να τον ελέγχουν μια και είναι το δεξί χέρι του Αντωνίου. Έτσι όταν θεωρείται υπεύθυνος για ριζήματα στη μοιρασιά προσπαθούν να τον στριμώξουν. Του βρίσκουν κάποιες μικροποσότητες πρέζας που όμως τις δικαιολογεί ως μέσο για να προσελκύσει ρουφιάνους από τους πρεζάκηδες. Ακολουθεί η δημόσια καταγγελία από το ψυχιατρείο, αφού έχει δοθεί πράσινο φως από τους εχθρούς του, γιαυτό και τελικά τον στριμώχνουν με τις δεκάδες εκατομμυρίων καταθέσεων, με ποσότητα ηρωίνης στο σπίτι του και πολυτελές αυτοκίνητο. Τον διώχνουν από την υπηρεσία και αργότερα τον ξανασυλλαμβάνουν στέλνοντάς τον μερικούς μήνες στον Κορυδαλλό, ενώ είναι και ο ίδιος πρεζάκιος.

Η φαγωμάρα των διαφόρων ομάδων αυξάνεται από την υποψία ότι ανώτατος αξιωματικός (όνομα και μη χωριό) που επέβλεπε μια παραλαβή φορτίου της Μαφίας στο λιμάνι της Πάτρας, κορόιδεψε τους άλλους. Και το όνομα αυτού του Αρχηγού παίρνει το φως της δημοσιότητας με ψήφες και μεθοδεύσεις, μέχρι που πα-

ραγκωνίζεται από την υπηρεσία σε κάποια άλλη ασήμαντη διοικητική εργασία.

Απ' αυτά τίποτα δε δημοσιοποιείται. Η καταγγελία των πρεζάκηδων περνάει στα ψιλά και ύστερα σιωπή. Το κύρος της υπηρεσίας προέχει. Θάτανε αφέλεια να πιστεύουν κάποιοι ότι η διακίνηση στους αγοραστές, πρεζάκηδες γίνεται αυτοπροσώπως από τους μπάτσους. Όχι! Δεν διαθέτουν μαγαζί με ζυγαριές και τα τέτοια. Αν και χρησιμοποιούνται σε νταραβέρια με χονδρέμπορους όταν πρόκειται για κατασχέσεις ποσότητες από την Ασφάλεια. Όμως όταν πρόκειται για εισαγωγές εκ του εξωτερικού απλώς προστατεύονται οι έμποροι και αυτοί απλώς παίρνουν μίζα προστασίας. Σε λίγες περιπτώσεις κάνουν αυτοπροσώπως νταραβέρια με πρεζάκια κρατώντας την ανωνυμία τους και αποσπώντας εκβιαστικά παραπάνω χρήματα στο στυλ «δώσε μου άλλες 10 ή 20 χιλιάδες ειδάλλως σε κλείνω μέσα»

Τι κερδίζουν οι «καλοί» μπάτσοι από το εμπόριο της ηρωίνης και του χασίς;

Με ποιές διαδικασίες κερδίζουν οι «κακοί» τα ποσοστά εκ των εμπορικών κερδών περιγράψαμε πιο πάνω.

Τι κερδίζουν και πώς οι «καλοί»;

Άνοδο σε αξιώματα, καλύτερους μισθούς και ποσοστά επί της αξίας των κατασχέσεων «ναρκωτικών». Κι εδώ πέφτει μεγάλος ανταγωνισμός. Είναι κέρδη πολλά, καθαρά και σίγουρα λεφτά. Όποιος πιάσει την καλύτερη πληροφορία και φτάσει στο τέλος παίρνει πριμ. Βέβαια είναι λίγο δύσκολο να φτάσει στο τέλος. Οι ανταγωνιστές προέρχονται από τους «καλούς» που προσπαθούν να πάρουν κι αυτοί για πάρτι τους την πληροφορία και από τους «κακούς» που ειδοποιούν τους εμπόρους να πάρουν τα μέτρα τους. Έτσι γίνεται ο τερματισμός δύσκολος. Ακόμη και οι «καλοί» όταν διαπιστώσουν ότι δε μπορούν να φτάσουν πρώτοι, ώστε να πάρουν αυτοί τα πριμ, ειδοποιούν τους εμπόρους για να μη το πάρουν οι άλλοι. Υπάρχει και η περίπτωση να φτάσουν ταυτόχρονα, οπότε ξεσπάνε ομηρικοί καυγάδες για το ποιος δικαιούται το βραβείο (χρηματικό βέβαια). Παράδειγμα πασίγνωστο το «Ντόρις».

Για την πληροφορία δε διστάζουν μπροστά σε τίποτα. Τα βασανιστήρια και οι φυλοδιευκολύνσεις στους πρεζάκηδες δίνουν και παίρνουν. «Καλοί» και «κακοί» στόχο έχουν κυρίως αυτούς από τους πρεζάκηδες ή τους μικρέμπορους που πουλάν δικό τους «πράμα» πηγαίνοντας π.χ. ταξίδι την Ινδία ή Τουρκία ή όπου αλλού και κάνοντας μόνοι τους την εισαγωγή.

Για να μιλάμε με γεγονότα:

Το '81 ο Μανώλης Μπουσινάκης γίνεται Αρχηγός της Ασφάλειας Πειραιά. Γεμίζει τα μπουντρούμα με πρεζάκια. Τα κρεμάνε γυμνά στο κρύο από τις πόρτες και τους ξυλοκοπάνε, ενώ τους δείχνουν τη δόση τους. Πρέπει να ομολογήσουν και να καρφώσουν φίλους τους για να τελειώσει το μαρτύριό τους. Δεκάδες συλλαμβάνονται έτσι με το «κατ' ομολογία». Πολλοί καρφώνουν και ανθρώπους που τους υπαγορεύουν οι μπάτσοι. Ένας μάλιστα αυτοκτονάει στον Κορυδαλλό και αφήνει σημείωμα στο οποίο γράφει ότι είχε καρφώσει μια δεκάδα αγνώστων σ' αυτών από μων μετά από τέτοια βασανιστήρια.

Τα σουρλιαχτά από τα βασανιστήρια και το σύνδρομο στέρσης ηχούσαν τον καιρό αυτό στην Ασφάλεια Πειραιά. Οι μαζικές συλλήψεις πρεζάκηδων και το κλείσιμό τους στη φυλακή ήταν το εισιτήριο της επιτυχίας» που τον οδήγησε στα Ανώτατα Αξιώματα πατώντας πάνω στα άρρωστα κορμιά των πρεζάκηδων έγινε ο Μεγάλος αρχηγός της Αστυνομίας. Δεν είχε ανάγκη να ανακατευτεί στις πωλήσεις, άλλωστε όλο και κάποια τυχερά είχε όπως γράφτηκε και στον τύπο, από κάποιου άλλου είδους επιχειρήσεις. Γιατί πρέπει να

σημειώσουμε ότι στην Ελλάδα, ελλείψει Μαφίας δηλ. οργανωμένου εγκλήματος, υπάρχει ο Μηχανισμός της Αστυνομίας, να την αναπληρώνει. Από παράνομη χαρτοπαιξία, προστασία σε μπουρδέλα, σε μπαρ, γιατί όχι και πρέζα; Όπου παρανομία εκεί και κάποιοι των «δικωτικών αρχών».

Ποιοι θέλουν και γιατί το Νομοσχέδιο - Δροσογιάννη;

Από την παρανομία των λεγόμενων «ναρκωτικών ουσιών» ζουν δεκάδες χιλιάδες. Άλλοι συμμετέχοντας άμεσα στη διακίνηση, όπως οι έμποροι και οι «κακοί» μπάτσοι, κι άλλοι συμμετέχοντας στην καταστολή, όπως οι «καλοί» μπάτσοι, οι δικηγόροι, οι δικαστές, οι ανθρωποφύλακες και όλοι οι περί αυτούς υπάλληλοι.

α) Η παρανομία των ναρκωτικών σημαίνει αύξηση των κερδών για τους μεγάλους πορτοκάρους και τους συνεργάτες τους μπάτσους. Κανείς από όλους τους μεγάλους δεν έχει ανάγκη να βγει στο δρόμο να πουλήσει αυτοπροσώπως ώστε να μπει σε κίνδυνο. Αρκεί να διαμεσολαβούν. Γνωστό ότι η ουσία του εμπορίου είναι η διαμεσολάβηση οι ντήλερς άλλωστε πούναι και πρεζάκηδες, κάνουν τη δύσκολη δουλιά. Αυτοί δε νοιάζονται για τη ζωή τους από τη βελόνα, θα νοιαστούν για τον κίνδυνο σύλληψής τους; Η αύξηση των κινδύνων της παρανομίας το πολύ να εξουδετερώσει μερικούς μικρέμπορους μη χρήστες. Αυτό σημαίνει όμως ότι οι μεγάλοι πορτοκάρους περικοπεί η ζήτηση για το «προϊόν» τους, οπότε μπορούν να αυξήσουν και την τιμή του. Αν σήμερα κάνει 18.000 το γραμμάριο σε λίγο θάχει 25.000. Άρα, μεγαλύτερη παρανομία = μεγαλύτερη τιμή = αύξηση των κερδών. Το κόστος παραγωγής είναι ελάχιστο. Υπολογίζεται γύρω στα δυο κατοστάρικά το γραμμάριο. Η παρανομία είναι που κάνει υπέρογκη την τιμή. Το κίνητρο του κέρδους αυξάνει τα θύματα. Οι χρήστες έτσι κι αλλιώς είναι μια όχι μόνο σταθερή αγορά αλλά και αυξανόμενη. Αυτό γιατί ένας χρήστης για να βρει τη δόση του πρέπει ή να ληστέψει κάποιον πράγμα δύσκολο για έναν πρεζάκια, τις περισσότερες φορές λόγω σωματικής αδυνατότητάς του ή να δημιουργήσει τη δική του αγορά, κάνοντας καινούργιους πρεζάκηδες.

β) Οι μισοί και πλέον από τους φυλακισμένους έχουν σχέση με τα «ναρκωτικά». Ακόμα και περιπτώσεις κλοπών, ληστειών κ.λ.π. εκεί έχουν την αιτία τους. Όλοι οι περί τις φυλακές έχουν κέρδος από την συνεχιζόμενη και αυξανόμενη παρανομία, γιατί αυξάνονται και οι δικές τους δουλιές. Φαίνεται ότι το πλήγμα κατά της ανεργίας είναι μια από τις αιτίες του νομοσχεδίου - Δροσογιάννη.

Δε θάβαι για μας έκπληξη να πληροφορηθούμε ότι ο Δροσογιάννης έλαβε το εξής πάνω - κάτω τηλεγράφημα.

«Στρατηγέ πολλές ευχαριστίες. Στοπ. Νομοσχέδιό σας υπέροχο. Στοπ. Κέρδη αυξήθηκαν. Στοπ. Πληθωρισμός και ανεργία χτυπήθηκαν. Στοπ. Το εμπόριο ποτέ δεν πεθαίνει. Στοπ. Ζήτη το ΕΘΝΟΣ Στοπ. Αποστέλλουμε τσεκ για Ελληνική Αστυνομία - MAT. Στοπ. ΕΥΓΕΝΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ από Σύνδεσμο Μεγαλεμπόρων Ηρωίνης - Στοπ».

Υ.Γ.: Το χασίς, που κατά γενική παραδοχή γιατρών, ασφαλιτών, δικηγόρων, δικαστών, ιατροδικαστών στρατιωτικών γιατρών κ.ά. ειδικών της εξουσίας, κι όχι μόνο δεν είναι εθιστικό, άρα ναρκωτική ουσία, παραμένει στην παρανομία αφενός για το κέρδος των εμπορών και των μπάτσων και αφετέρου γιατί δίνεται η δυνατότητα μέσα από τα ίδια εμπορικά κανάλια να σπρώχνουν τους νεολαίους στην πρέζα. Γνωστό σ' όλους είναι ότι για μια ολόκληρη χρονική περίοδο κυκλοφορούσε στην αγορά το κατασχεμένο χασίσι από την Γενική Ασφάλεια σ' ολη την Ελλάδα. Κι εδώ παρανομία = αύξηση των κερδών. Ο στρατηγός πιστός στα ιδεώδη της εμπορευματικής κοινωνίας, που τι σκατά εμπορευματική θάτανε αν ο καθένας παρήγαγε ότι κατανάλωνε; Και τι στο διάολο θα χρειαζόνταν το κράτος, ως τροχονόμος και εγκέφαλος της παραγωγικής διαδικασίας. Αμήν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΗΡΩΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΑΡΚΩΣΗΣ

Τα τελευταία 15 χρόνια - σαν πολίτες σχετιζόμενοι με τα κοινά - παρατηρούμε με ιδιαίτερη ανησυχία να αυξάνει συνέχεια η χρήση Ηρωίνης και ψυχοφαρμάκων στην Ελληνική νεολαία. Η αύξηση αυτή, συντελείται με το νομικό καθεστώς που ισχύει σήμερα και εξοντώνει τους χρήστες κάποιων παρανόμων ψυχοτρόπων. Η καταστολή, -που στον τόπο μας είναι από τις πιο αυστηρές στην Ευρώπη- παρά την παταγώδη αποτυχία της στο να περιστελλίσει την επιδημία της φυγής, εξακολουθεί να προβάλλεται σαν η ενδεδειγμένη λύση, δόθηκε για το σταμάτημα του εμπορίου «ναρκωτικών», εφ' όσον για το σταμάτημα της αρρώστιας έχει ομολογηθεί αποτυχία.

Εδώ είναι το μεγάλο ψέμμα, που καλλιεργείται στο κοινό, και αυξάνει τη σύγχυση, προωθεί την Ηρωίνη και το εμπόριο της, που είναι σήμερα σε τζίρο ΠΡΩΤΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ (300 δις δολάρια ετήσια).

Από την καταστολή, μεγαλώνει το κερδος - λόγω των κινδύνων της παρανομίας - και έτσι ο κάθε χρήστης πρέπει να γίνει μικρός έμπορος για να εξασφαλίσει την πανάκριβη δόση του.

Από την καταστολή της χρήσης, μεγαλώνει το άγχος, ο πανικός και η ανασφάλεια, συνθήκες, που αυξάνουν την τάση φυγής, διαιωνίζουν την αρρώστια, την Ηρωίνη και τα κέρδη.

Από την καταστολή και τη δημιουργία τεχνητών παρανόμων και εξαναγκαστικών εγκλημάτων - όπως αυτά που ωθούνται οι άρρωστοι χρήστες Ηρωίνης για να βρουν χρήματα για τη δόση τους - δημιουργείται κίνηση κεφαλαίου, θέσεις εργασίας (νέα σώματα καταστολής) και κέρδη όχι μόνο σε ορισμένα στρώματα σχετιζόμενα με τη δικαιοσύνη (1/3 του συνόλου των κρατουμένων και 40% των υποδικών είναι για ναρκωτικά), αλλά κύρια στους εμπόρους της ηρωίνης που σ' αυτούς καταλήγουν τα οικονομικά προϊόντα των εγκλημάτων.

Η καταστολή, όχι μόνον δεν περιορίζει την χρήση, αλλά αύξησε τους θανάτους - που στην πλειοψηφία τους με αποτέλεσμα νοθείας - και γέμισε τις φυλακές με τεχνητούς εγκληματίες (άρρωστους χρήστες Ηρωίνης και υγιείς χρήστες κάνναβης) και την κοινωνία με οικογενειακά, επαγγελματικά και προσωπικά δράματα. Όπως γράφει η έκθεση της ΕΟΚ για τα ναρκωτικά: «Μέχρι 50% από όλες τις συλλήψεις που ενεργεί η αστυνομία, υπολογίζεται ότι αφορούν εγκλήματα περί τα ναρκωτικά και οι φυλακές κατακλύζονται από χρήστες ναρκωτικών» (Άρθρο 5) και στο άρθρο 115: «Η αντιμετώπιση των τοξικομανών που κυριαρχεί στην κοινότητα, δηλαδή της φυλάκισης και της ποινικής καταδίκης είναι αναποτελεσματική από απόψεως κόστους: δεν περιορίζει τον αριθμό των τοξικομανών αλλά τείνει να τους καταστήσει εγκληματίες». Και στο άρθρο 38: «Από την στιγμή που κάποιος αρχίζει να χρησιμοποιεί ναρκωτικά, οι κοινωνικές επιπτώσεις με την έννοια της παράνομης φύσης των ναρκωτικών, τείνουν να τον οδηγήσουν στο να συνεχίσει να χρησιμοποιεί ναρκωτικά και να τον απομονώσει από την κοινωνία». Και ο καθηγητής εγκληματολογίας Η. Δασκαλάκης, μέλος της τριμελούς επιτροπής ειδικών που συστάθηκε για μια σε βάθος έρευνα του φαινομένου των ναρκωτικών γράφει: «Διαπιστώνουμε ότι η ποινική καταστολή πολλές φορές αντί να επιλύει τα κοινωνικά προβλήματα, ανάγεται η ίδια σε κοινωνικό πρόβλημα πρώτου μεγέθους. Αυτό είναι ολοφάνερο στον τομέα της χρήσης Ναρκωτικών». (Σύγχρονα θέματα τ. 13).

Μ' αυτούς τους προσανατολισμούς από την ΕΟΚ και τους ειδικούς, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ φέρνει για ψήφιση στη Βουλή το νέο νομοσχέδιο για τα Ναρκωτικά, που δεν είναι παρά μια μεταγλωττισμένη στη δημοτική του ισχύοντος χουντικού νόμου 743/70. Είναι ένα κατ' εξοχήν τρομοκρατικό και κατασταλτικό Σχέδιο Νόμου όταν τα 22 από τα 32 άρθρα του (70% του συνόλου) ρυθμίζουν τα της καταστο-

λής, ενώ από τα υπόλοιπα 10 άρθρα, τα δυο έχουν τυπικό χαρακτήρα, τα τρία επιχειρούν να ορίσουν τον όρο «Ναρκωτικά» και πέντε αναφέρονται στην συγκρότηση νέων γραφειοκρατικών οργάνων.

Πέρα από την νομιμοποίηση και προώθηση του χαφιεδισμού (άρθρο 24) ευνοεί με κάθε τρόπο τις συνθήκες που κάνουν τους νέους τοξικομανείς και εγκληματίες. Ενώ η έκθεση της ΕΟΚ (άρθρο 112) αναγνωρίζει ότι «πράγματι σε πολλές περιπτώσεις οι περιστασιακοί (οι μη εθισμένοι) χρήστες αρχίζουν τα Ναρκωτικά στη φυλακή για να καταλήξουν στη συνέχεια να γίνουν τοξικομανείς», το Σχ. Νόμου δεν απελευθερώνει τους μη εξαρτημένους χρήστες κάνναβης από το παράνομο εμπόριο και τη φυλακή, διαιωνίζοντας έτσι το Χασίς σαν «προθάλαμο» της Ηρωίνης.

σκληρά ναρκωτικά».

Μόνον ηλίθιοι, μπορούν να ισχυρισθούν ότι το κάπνισμα ενός τσιγάρου Κάνναβης έχει χειρότερες ψυχοτοξικές συνέπειες από μια σύλληψη, ανάκριση, καταδίκη και καταστροφή, είτε ενός νέου παιδιού είτε ενός οικογενειάρχη που συλλαμβάνεται για Χασίς. Μόνον αδαείς, μπορούν να ισχυρισθούν, ότι η απλή συναισθηματική διάθεση λήψης χάριν των ευφορικών αποτελεσμάτων της Κάνναβης, είναι χειρότερη ή έστω καν ίση με την έντονη ψυχική εξάρτηση του Αλκοόλ και του καπνού. Αλλά όσον αφορά το «προσάδιο» και γενικότερα την Κάνναβη, ας εξετάσουμε τα «επίσημα κείμενα» της ΕΟΚ που σίγουρα αυτοί που έφτιαξαν το σχέδιο νόμου τα αγνόησαν.

Στο άρθρο 34 αναφερόμενη στην Κάννα-

ΔΙΑΚΡΙΣΗ μεταξύ «ελαφρών» και «σκληρών» ναρκωτικών. **ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΣΠΑΝΙΟΤΗΤΑΣ**, οι χρήστες Κάνναβης τείνουν σε μεγαλύτερο βαθμό (από τους χρήστες **ΝΟΜΙΜΟΥ** αλκοόλ) να μεταβούν στην Ηρωίνη.

Ενώ η έκθεση της ΕΟΚ αναγνωρίζει ότι όχι μόνο δεν ισχύει το επιχείρημα του «προθάλαμου» αλλά και ότι όπου συμβαίνει είναι λόγω της παρανομίας, που κρατάει το χασίς στην ίδια αγορά με την Ηρωίνη, η εισηγητική έκθεση του Σχ. Νόμου ψελλίζει τα περί «προθάλαμου» γιατί αδυνατεί να υποστηρίξει στην Ελλάδα τα επιχειρήματα των Βορειοευρωπαίων της ΕΟΚ που αποκαλύπτονται να προστατεύουν τα οικονομικά τους συμφέροντα.

Χαρακτηριστικά τα επιχειρήματα για τη

Στη χώρα μας η παραδοσιακή χρήση της κάνναβης είναι ιστορικό γεγονός. Το 1890, εξαγάγαμε 18 τόνους Χασίς στην Αίγυπτο, και το 1906 επιβλήθηκε φόρος 8 δρχ. το στρέμμα στους κανναβοκαλλιεργητές. Σήμερα οι περιστασιακοί και τακτικοί χρήστες κάνναβης ανέρχονται στο 1.000.000 περίπου Έλληνες Πολίτες. Η παράλογη τοποθέτησή τους στην παρανομία και στην αγορά που κινείται και η Ηρωίνη έχει σαν αποτέλεσμα, οι πιο νεαροί από αυτούς να γίνονται στη συνέχεια άρρωστοι της Ηρωίνης.

Η έρευνα του Υ.Ν.Γ. μας έδειξε πως η ταύτιση εξαρτητικών (Ηρωίνης) και μη εξαρτητικών ουσιών (Κάνναβη) κάνει τα δεύτερα προθάλαμο των πρώτων: «Το 1973 οι χρήστες κάνναβης ήσαν το 84,6% του συνολικού αριθμού χρηστών, ενώ οι άρρωστοι της Ηρωίνης το 8,9%. Το 1983 οι χρήστες Κάνναβης ήσαν το 52,7% και οι άρρωστοι της Ηρωίνης το 31,1%». (Σχολιαστής τ. 43). Παρ' όλο που είναι φανερό, πως η ταύτιση που ισχύει σήμερα, προωθεί την Ηρωίνη, η εισηγητική έκθεση του Σχ. Νόμου για τα Ναρκωτικά (Μέρος Α κεφ. 5) επιμένει: «Ιδίως δεν υπάρχουν με κανένα τρόπο πειστικά στοιχεία που να δικαιολογούν την διάκριση της μεταχείρισης των δραστών ανάλογα με τον χαρακτηρισμό των Ναρκωτικών ως «σκληρών» ή «μαλακών». Αντίθετα στοιχεία και επίσημα κείμενα οδηγούν στο συμπέρασμα ότι τα λεγόμενα «μαλακά» ναρκωτικά είναι πολύ επικίνδυνα γιατί: α) έχουν ψυχοτοξικές συνέπειες β) δημιουργούν έντονη ψυχική εξάρτηση γ) αποτελούν το προσάδιο για το πέρασμα στα

βη η έκθεση γράφει: «Η χρήση της Κάνναβης σε πολλά άτομα δεν δημιουργεί βλάβη. **ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΠΟΔΕΙΧΘΕΙ** ότι τα άτομα που καπνίζουν Κάνναβη μεταβαίνουν υποχρεωτικά στη χρήση Ηρωίνης» σε αντιδιαστολή με το 119 που με τίτλο «Ναρκωτικά» γράφει για την Ηρωίνη - Κοκαΐνη: «Στην περίπτωση αυτή τα υπέρ και τα κατά της νομιμοποίησης της Κάνναβης φαίνεται να παρουσιάζονται κατά τρόπο πιο ισορροπημένο. Από τη μια πλευρά, γνωρίζουμε ότι σε χώρες όπως η Ολλανδία, όπου η κατανάλωση σε αντίθεση με την εμπορία της Κάνναβης είναι ελεύθερη, η κατανάλωση ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΥΞΗΘΕΙ σημαντικά. Υποστηρίζεται επίσης ότι από ψυχολογικής πλευράς υπάρχουν λιγότερα προβλήματα σε σχέση με τα άτομα που καταναλώνουν παράνομα ναρκωτικά. Σε αντίκρουση των επιχειρημάτων αυτών, πολλά άτομα (και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ) υποστηρίζουν ότι η Κάνναβη αποτελεί ένα βήμα για την μετάβαση στην χρήση σκληρών Ναρκωτικών. ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΙ, ότι κάτι τέτοιο έχει αποδειχθεί, δεδομένου ότι δεν είναι καθόλου ρεαλιστικό να υποστηρίξει κανείς οι περισσότεροι ηρωινομανείς έχουν ξεκινήσει από την κατανάλωση Κάνναβης. Όπως επίσης είναι αλήθεια ότι η σημαντική πλειοψηφία αυτών που έχουν καπνίσει Κάνναβη δεν έχουν μεταβεί στη χρήση Ηρωίνης ή Κοκαΐνης. Μπορεί ακόμα να ισχυρισθεί κανείς ότι η απαγόρευση της χρήσης Κάνναβης και η καταβολή μεγάλων προσπαθειών για την απαγόρευση της διάθεσης της στους δρόμους, έχει σαν αποτέλεσμα να μη γίνεται

μη νομιμοποίηση της κάνναβης που αναφέρει η έκθεση της ΕΟΚ. Στο άρθρο 120 γράφει: «Κατ' αρχήν είναι παράλογο να επιτρέπεται κανείς την ελεύθερη κατανάλωση κάνναβης αλλά να απαγορεύει ταυτόχρονα την εισαγωγή της, πράγμα που γίνεται από τους Ολλανδούς».

Δεν μας εξηγούν φυσικά ότι άμα επέτρεπαν την εισαγωγή Τζαμαϊκανής, Κολομβιανικής ή Ελληνικής φούντας στη Β. Ευρώπη, το εθνικό συνάλλαγμα των περισσότερων χωρών της ΕΟΚ θα έφευγε από τις ντόπιες μονοπωλιακές εταιρείες ουίσκι, ζύθου κ.ά. αλκοολούχων και θα πήγαινε στο λιγότερο επικίνδυνο εφοριακό της περιφέρειας. Οι σοβαρές διαταραχές του οικονομικού ισοζυγίου και της φορολογίας, φαίνονται αν μάθουμε ότι όπου κυκλοφορεί νόμιμα ή κάνναβη οι πωλήσεις Αλκοολούχων πέφτουν κατακόρυφα και ότι η φορολογία των οινοπνευματωδών αποτελεί το 1/10 του συνόλου της κρατικής φορολογίας στη Δ. Γερμανία, ενώ στη Μ. Βρετανία το 1/8! Είναι περιττό ν' αναφέρουμε ότι στην Ελλάδα όχι μόνο δεν ισχύει το «επιχείρημα» της εισαγωγής, αλλά αντίθετα θα άνθιζε το εξαγωγικό εμπόριο.

Δεύτερο, (επιχείρημα για τη μη νομιμοποίηση) το εμπόριο της κάνναβης βρίσκεται πάντοτε στα χέρια «εγκληματικών οργανώσεων» (άρθρο 120). Δεν μας λένε φυσικά, ότι με την αποποινικοποίηση της καλλιέργειας κάνναβης για προσωπική χρήση, η εμπορευματική συναλλαγή θα ελαχιστοποιηθεί, κι έτσι οι εγκληματικές οργανώσεις δεν θα μπορούσαν να προω-

συνέχ. από σελ. 4

θούν την ηρωίνη μέσα από παράνομο χασίς.

Τρίτο επιχειρημα (και πρώτο σε γελοιότητα!) είναι ότι: «είναι δυνατόν ν' αναμειχθεί η κάνναβη με χημικές ουσίες όπως το PCP με θανατηφόρα αποτελέσματα» (άρθρο 120). Εμείς λέμε ότι μπορεί ν' αναμειχθεί ακόμα και με ποντικοφάρμακο!

Ας δούμε και τις απόψεις των «ειδικών» που η κυβέρνηση συμβουλευτηκε πάνω στο θέμα του διαχωρισμού Ηρωίνης - Κάνναβης. Καθηγητής Δασκαλάκης:

«Κανένας χασισοπότης δεν είναι δυσχερής που παίρνει χασίς. Ανάμεσα στις δυο ομάδες (χρήστες Κάνναβης - Ηρωίνης) υπάρχει μια εντελώς διαφορετική υποκουλτούρα. Οι ηρωινομανείς αισθάνονται θύματα του πάθους τους και παρακαλούν να λυτρωθούν. Αντίθετα οι χασισοπότες δηλώνουν πως είναι ευχαριστημένοι, πως δεν πρόκειται να σταματήσουν και πως το χασίς τους δημιουργεί ευφορία και διαύγεια «πνεύματος» (ΝΕΑ 30.4.85). Ψυχίατρος Φ. Ζαφειρίδης, διευθυντής θεραπευτικού Κέντρου ΙΟΑΚΗ: «Στην αποποικοποίηση του χασίς συμφωνώ γιατί το χασίς δεν έχει καμμία σχέση με την ηρωίνη (...). Η εξάρτηση που κάνει είναι χαμηλού βαθμού και σε επίπεδο βλαβών στη σωματική υγεία δεν υπάρχει τίποτα το ιδιαίτερο, απολύτως τίποτα». (προοπτική τ. 11, 1984).

Η αλήθεια όμως, για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, θυσιάζεται στα οικονομικά συμφέροντα των βορειοευρωπαίων και των προωθητών της Ηρωίνης. Είναι εδώ και χρόνια που στην Ελλάδα εφαρμόζεται το σχέδιο ψευδολογίας, σύγχυσης και νάρκωσης των πολιτών με στόχο τη νομοθετική κατοχύρωση της προώθησης της Ηρωίνης. Κεντρικό βάρος πέφτει στη σκόπιμη ταύτιση χασίς - Ηρωίνης ώστε να δημιουργηθεί ο καταλληλότερος «προθάλαμος». «Λευκός θάνατος» αποκαλείται στα 8/10 των περιπτώσεων η Κάνναβη. Τελευταίο μάλιστα ψευδές - που επαναλαμβάνεται - είναι ότι «όπου έχουμε φιλελευθεροποίηση αυξήθηκε ο αριθμός των τοξικομανών». Και όσον αφορά τους χρήστες Κάνναβης, η ίδια έκθεση ΕΟΚ (άρθρο 120) παραδέχεται ότι δεν αυξήθηκαν (Ολλανδία), όσον αφορά τους χρήστες Ηρωίνης είναι λογικό, ότι ο γνωστός στις αρχές, αριθμός παράνομων αρρώστων, θα πολλαπλασιαζόταν αμέσως μετά τη νόμιμη χορήγηση Ηρωίνης, αφού οι περισσότεροι άγνωστοι μέχρι τότε (ο φόβος φυλάει τα έρμνα) άρρωστοι, γνωστοποίησαν την παρουσία τους στα Κέντρα, για να πάρουν - για αυτούς - φάρμακο. Αποκρύβεται σκόπιμα ότι ο κίνδυνος ΕΙΤΖ από τοξικομανείς μειώνεται μέχρι μηδενίζεται με τη δωρεάν διάθεση καθαρής Ηρωίνης από νοσηλευτικά κέντρα, για επί τόπου λήψη. Δεν αναγνωρίζουν ότι το «παράνομο» έλκει περισσότερο τους νέους, ενώ αναγνωρίζουν ότι 6% του μαθητικού πληθυσμού 14 - 18 ετών έχει εμπειρία παράνομων ουσιών. Ο αριθμός τους όλο και αυξάνει και η θανατηφόρα Ηρωίνη κερδίζει το ευφορικό χασίς.

Από το 1977 ως το 1984 η κατανάλωση νόμιμων αγχολυτικών φαρμάκων αυξήθηκε κατά 100% (3ο Πανελλήνιο Φαρμακευτικό συνέδριο). Στην ίδια περίοδο η χρήση Ηρωίνης δεκαπλασιάστηκε. Αν υπολογίσουμε με τις μετριοτέρες εκτιμήσεις τον αριθμό των εξαρτημένων στην ηρωίνη σε

10.000 - 20.000 σε πανελλήνια κλίμακα και με στοιχειώδη δόση (μέσο όρο) 1/4 του γραμμαρίου την ημέρα, χρειάζεται τουλάχιστον 5 κ. εισαγωγή Ηρωίνης ημερησίως ή 150 κ. τον μήνα (!) για κάλυψη των αρρώστων. Ποιος τα εισάγει και ποιος τα διακινεί;

Η έκθεση της ΕΟΚ στο άρθρο 2 είναι αρκετά αποκαλυπτική για τα αίτια που οι προτάσεις της συνεχίζει τον κατασταλτικό προσανατολισμό που αυξάνει την Ηρωίνη:

«Το πρόβλημα κατάχρησης ναρκωτικών έχει επιπτώσεις σε γενικούς τομείς της Ευρωπαϊκής πολιτικής συμπεριλαμβανομένων (πρώτων - πρώτων Σ.Σ.) των εξωτερικών σχέσεων του ΕΜΠΟΡΙΟΥ (...) και των (τελευταίων Σ.Σ.) δικαιωμάτων των πολιτών». Στο άρθρο 119 προσαθώντας η έκθεση ν' αντικρούσει την άποψη της διάθεσης Ηρωίνης-Κοκαΐνης από Νοσηλ. Κέντρα για να σπάσει το εμπόριο και οι θάνατοι, φέρνει σαν επιχείρημα:

«Γνωρίζουμε ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες, με έναν πληθυσμό χρηστών κοκαΐνης της τάξεως των οκτώ εκατομμυρίων, η ποσότητα της κοκαΐνης που θα έπρεπε να διατεθεί είναι πολύ μεγάλη». Δεν είναι τυχαίο ότι δεν αναφέρει Ηρωίνη ή υποκατάστατα που μπορούν να παραχθούν με μικρό κόστος από τις Δυτικές φαρμακοβιομηχανίες! Αναφέρει κοκαΐνη γιατί κι αυτή - όπως και η «φούντα» - πρέπει να εισαχθεί από χώρες της περιφέρειας, με σοβαρές διαταραχές στην οικονομία των δυτικών χωρών. Ενώ όντας στην παρανομία, το πολύ μεγαλύτερο κεφάλαιο που διατίθεται από τους αρρώστους πολίτες στη «μαύρη» αγορά, επανεπενδύεται από τους έμπορους σε νόμιμες βιομηχανίες, εταιρείες και «λαδώματα» που φτάνουν τις τάξεις των εκατομμυρίων δολλαρίων.

Στις 2.10.86 δημοσιεύτηκε στον Τύπο ότι εγκρίθηκε νόμος στις ΗΠΑ για διάθεση ενός δισεκατομμυρίου τετρακοσίων εκατομμυρίων δολλαρίων για την καταπολέμηση του «εμπορίου ναρκωτικών». Στις 30.9.86 είχε δημοσιευτεί: «ΛΑ ΠΑΖ: Ανώτατοι Αξωματικοί του στρατού και της αστυνομίας της Βολιβίας καθώς και η Αμερικανική Υπηρεσία Δίωξης Ναρκωτικών (DEA) κατηγορούνται από το κοινοβούλιο της χώρας ότι «δυσκολεύουν» το εμπόριο κοκαΐνης. Διετάχθη ο κατ' οίκον περιορισμός ενός πρώην υπουργού, 2 στρατηγών, 4 συνταγματάρχων και ενός Αμερικανού μέλους της DEA». Στις 6.1.87 δημοσιεύτηκε: «Με τη βοήθεια της DEA και της CIA, έκαναν λαθρεμπόριο κοκαΐνης στις ΗΠΑ οι δεξιόι αντάρτες της Νικαράγουα «κόντρας» σύμφωνα με το NEWS WEEK».

Οι «Τάιμς της Νέας Υόρκης» μας πληροφορούν ακόμα ότι στο λαθρεμπόριο συνεργάζονταν ο αντισυνταγματάρχης Όλιβερ Νορθ, σύμβουλος του προέδρου Ρήγκαν, γνωστός από το σκάνδαλο πώλησης όπλων στο Ιράν.

Η Ελλάδα σήμερα, αποτελεί ιδιαίτερο σημείο ενδιαφέροντος για τη διακίνηση Ηρωίνης και άλλων παράνομων ουσιών στην Ευρώπη.

Ο έλεγχος των υπηρεσιών τόσο από Αμερικανούς όσο και από Ευρωπαίους επιδιώκεται με κάθε τρόπο. Στις 5.4.83 έγινε στη χώρα μας Διεθνές Συνέδριο για συντονισμό της Δίωξης Ναρκωτικών. Στις 7.10.83 άλλο Διεθνές Συνέδριο Ναρκωτικών στο Υπουργείο Εσωτερικών. Όπως

γράφτηκε: «Το κέντρο Διεθνούς Δίωξης στην Ελλάδα».

Στις 6.12.84 επίσκεψη του Αμερικανού Υφυπουργού Ναρκωτικών Τζων Τόμας στην Ελλάδα για ανάπτυξη της συνεργασίας. Στις 14.8.85 επίσκεψη 15 ημερών του Γ.Γ. Υπουργ. εσωτερικών και Τσίμα στις ΗΠΑ (DEA) για ιδέες αστυνόμευσης ναρκωτικών. Στις 22.10.85 σύσκεψη «καταπολέμησης» ναρκωτικών οργάνωσε στις ΗΠΑ η κα Νάνσυ Ρήγκαν με τη συμμετοχή της κας Μαργαρίτας Παπανδρέου. Στις 26.3.86 σύσκεψη υπουργών εσωτερικών Ελλάδας - Αυστρίας για τα Ναρκωτικά και την τρομοκρατία. Η Ελληνική κυβέρνηση φαίνεται ότι «προσανατολίστηκε» τόσο πολύ από τις «επαφές» με την DEA και την Ιντερπόλ ή Ευρωπόλ, που ξέπερασε σε καταστολή ακόμα και τις προτάσεις της έκθεσης της ΕΟΚ.

Ενώ το νομοσχέδιο ναρκωτικών που συζητιέται στη Βουλή δεν κάνει καμμία διάκριση στους χρήστες Κάνναβης, η έκθεση στο άρθρο 121 προτείνει: «Ωστόσο είμαστε της γνώμης ότι πρέπει να γίνει ΣΑΦΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗ όσον αφορά την μεταχείριση των χρηστών Κάνναβης. Ενώ η Δρόγη δεν θα έπρεπε να κυκλοφορεί νόμιμα (το κεφάλαιο για εισαγωγές θα ήταν μεγάλο!), οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές θα έπρεπε να παροτρυνθούν να δείχνουν μεγαλύτερη επιείκεια σε σχέση με τους καταναλωτές κάνναβης, εκτός και αν αποδειχθεί ότι ενέχονται στην πώληση προς τρίτους της Δρόγης σε ΜΕΓΑΛΕΣ ποσότητες». Ενώ το νομοσχέδιο καθορίζει στους γιατρούς ένα και μοναδικό τρόπο αντιμετώπισης των εξαρτημένων (άρθρο 7) (στεγνή μέθοδος σε κρατικά αποτξινωτήρια) ή έκθεση της ΕΟΚ (άρθρο 24) υποστηρίζει:

«Δεν υπάρχει ενιαία λύση, αλλά μάλλον πολλές που ενδέχεται να αλλάζουν γρήγορα μορφή με το πέρασμα του χρόνου και ανάλογα με τα κράτη και τη διαφορετική κουλτούρα του προσώπου και του κοινωνικού συνόλου».

Η ρουφιανιά (24), η λογοκρισία (9), η εκτόπιση (17), το ανεξέλεγκτο των αστυνομικών για έρευνες στους δρόμους (10) είναι μερικά μόνο στοιχεία της ατμόσφαιρας τρόμου που αποπνέει το νομοσχέδιο

προώθησης της νάρκωσης και καταστροφής της νεολαίας.

Η έκθεση της ΕΟΚ μας δείχνει καθαρά ποιον τύπο ανθρώπου φοβούνται οι κρατούντες και θέλουν να ναρκώσουν και εξοντώσουν με τη φυλακή και την Ηρωίνη (άρθρο 38).

«Η προσωπικότητα των χρηστών παράνομων ουσιών παρουσιάζει συχνά τα στοιχεία του αντικομφορμισμού και του ριψοκίνδυνου. Τα άτομα αυτά έχουν συχνά πνευματικά ενδιαφέροντα και καλλιτεχνικές τάσεις. Πρόκειται για άτομα που εξωτερικά επαναστατούν ενάντια στο κατεστημένο ενώ συγχρόνως διερωνώνται ποιοι είναι, που κατευθύνονται και ποια είναι η σχέση τους προς έναν ουσιαστικά εχθρικό κόσμο. Φύσεις περισσότερες ανεκτικές, εκκεντρικές και άνετες, έχουν περισσότερες πιθανότητες να χάσουν τη συμπάθεια των γονέων τους (...). Η μεγαλύτερη πλειονότητα των νέων που αρχίζει να χρησιμοποιεί ναρκωτικά (παράνομες ουσίες ΣΣ) δεν παρουσιάζει επ' ουδενί διανοητικές διαταραχές».

Κύριοι Βουλευτές,

Επειδή στην εποχή μας και στη χώρα μας, οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και ο τρόπος ζωής δημιουργούν όλο και μεγαλύτερη ανασφάλεια, άγχος και τάσεις φυγής, με αποτέλεσμα τη συνεχή αύξηση του αριθμού χρηστών ψυχοτρόπων και ιδιαίτερα νέων.

Επειδή η εγκληματικότητα, οι θάνατοι, οι φυλακίσεις και η Ηρωίνη αυξήθηκαν με το ισχύον Ν/Δ 743/70 του οποίου το καινούργιο Σχέδιο Νόμου για τα ναρκωτικά είναι απλή μεταγλώττιση.

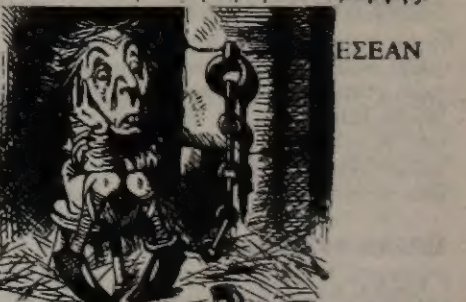
Επειδή το Σχ. Νόμου συζητιέται στη Βουλή χωρίς προηγούμενη πλατιά πληροφόρηση τόσο των Βουλευτών όσο και του λαού, αλλά αντίθετα ψηφίζεται μέσα σε κλίμα παραποίησης, απόκρυψης και τρομοκρατίας

ΖΗΤΑΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

και τον πλατύ διάλογο από τα δημόσια μέσα ενημέρωσης, τουλάχιστον για ένα βήμα, ώστε οι αποφάσεις για το κρίσιμο - για το εθνικό μας μέλλον - θέμα των ναρκωτικών να είναι αποτέλεσμα σφαιρικής και διαφανούς πληροφόρησης.

Επειδή οι απόψεις μας σκόπιμα αποσιωπούνται και παραποιούνται χρόνια τώρα, προβαίνουμε σε μια συμβολική πράξη διαμαρτυρίας παραβαίνοντας το νεκροζώντανο νόμο 743/70 κι ελπίζοντας έτσι, η φωνή μας να φτάσει σε σας και σ' όλους τους Έλληνες Πολίτες.

Διευκρινίζουμε ότι δεν κάνουμε καμμία διαφήμιση καμιάς χρήσης κανενός ψυχοτρόπου, γιατί πιστεύουμε στην αυτοδυναμία, στην αυτοδιαχείριση και στην αυτοδιάθεση σαν μοναδικούς τρόπους νίκης ενάντια στην εξάρτηση κάθε μορφής.

ΕΣΕΑΝ

Σχετικά με την συνέντευξη του Κ. Ζηρίνη στο Β. Δεληπέτρο του «Σχολιαστή» Νο 48.

Το κουρασμένο παληκάρι της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, οι συνδιαλλαγές του με το κράτος και η άκρατη φαντασία του στα σενάρια και στα πολιτικά θρίλλερ.

Σίγουρα ο κύριος Ζηρίνης θίχτηκε από ένα σχόλιο της Δοκιμής σχετικά με την ταινία του και το άτομο του, αφού κατά κόρο δέχτηκε από όλες τις «προοδευτικές» εφημερίδες τα πιο ευμενής σχόλια και παρουσιάστηκε κι όλας σαν θύμα του κρατικού μηχανισμού - της λογοκρισίας συγκεκριμένα (λίγη διαφήμιση έστω και μ'

αυτόν τον τρόπο δεν βλάπτει. Εξ' άλλου απ' όλο τον κόσμο έχει χρησιμοποιηθεί διάβρολη). Αν όμως η αξιοπρέπεια λείπει, λίγη ντροπή δεν βλάπτει.

Οι αναρχικοί ποτέ δεν εξασκήσαν κριτική σ' έναν άνθρωπο για μια ίσως άστοχη ενέργειά του, ούτε αυτοχρηστήκανε τιμητές της επαναστατικής συνείδησης και πρακτικής του καθένα. Το όπλο της κοινωνικής κριτικής και δράσης όμως, ενάντια στην καπιταλιστική κοινωνία, το κρά-

συνέχεια στη σελ. 7

Συνεισφορές, κείμενα, επιστολές στη διεύθυνση:

Γιώργος Βλασσόπουλος

Τ.Θ. 26050, 10022

ΑΘΗΝΑ

Εκδότης

Πισμίσης Θεόδωρος
Επιδάφου 21, Χαλάνδρι

Συνδρομές: ετήσια 2.000

τεύχη 24

εξάμηνη 1.000

τεύχη 12

Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση:

Γιώργος Βλασσόπουλος

Τ.Θ. 26050, 10022

ΑΘΗΝΑ

Εκδήλωση στα Χανιά για τα ναρκωτικά

Η συγκέντρωση για το νομοσχέδιο που κράτησε 4 ώρες υπήρξε ζωντανή και με πολλή μεγάλη συμμετοχή. Πήραν μέρος πάνω από 700 άτομα συνολικά, από όλες τις ηλικίες, και στρώματα: λαϊκοί από την πόλη και αγρότες πότες από χωριά. Η συζήτηση χαρακτηρίστηκε από την άμεση και αποφασιστική έκφραση. Αρκετοί δήλωσαν δημόσια ότι πίνουν μαύρο και θα πίνουν. Ενδεικτικές είναι οι φράσεις ενός 50χρονου: «Εγώ πίνω 32 χρόνια». και ενός 20χρονου: «Πίνω μαύρο, και γιαυτό ξέρω τι είναι η ηρωίνη και δεν τη θέλω, για να μη γίνω τσάτσος του κάθε ασφαλίτη».

Άλλος: «Διεκδικώ το δικαίωμα να

έχω σπίτι μου 2 γλάστρες με κανναβουριές, όταν θέλω να κόβω ένα φύλλο και να στρίβω».

Και πολλοί άλλοι ανάλογα.

Καταγγέλθηκε επίσης ότι το νέο νομοσχέδιο προωθεί την ηρωίνη, και απαιτήθηκε η εκτός εμπορίου καλλιέργεια για προσωπική χρήση, και συμφωνήθηκε από 500 άτομα ψήφισμα με αυτό το περιεχόμενο. Η προκήρυξη μοιράστηκε στους δρόμους σε 4.000 αντίτυπα. Πέραν του ποιοτικού, ποσοτικά η συγκέντρωση ήταν η μεγαλύτερη που έγινε ποτέ στα Χανιά με θέμα τα ναρκωτικά. Μεγαλύτερη και από αυτές που κάλεσαν στο παρελθόν όλα τα κόμματα μαζί, φορείς και δήμος.

ΦΤΑΝΟΥΝ ΠΙΑ ΟΙ ΒΛΑΚΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΣΧΕΤΟΥΣ ΦΤΑΝΟΥΝ ΠΙΑ ΤΑ ΨΕΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΗΡΩΜΕΝΟΥΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΝΝΑΒΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΟ;

Όχι. Τα ναρκωτικά προκαλούν: α. εξάρτηση (ανάγκη δόσης), β. ανοχή (ανάγκη αύξησης της δόσης), γ. μικρές ή μεγάλες ψυχικές ή σωματικές βλάβες. Ναρκωτικά είναι τα παράνομα όπιο μορφίνη ηρωίνη κ.λ.π. και τα νόμιμα αλκοόλ, χάπια, καπνός, καφές. Η κάνναβη (χασισιά, καναβουριά) είναι ένα φυτό που το κάπνισμα των φύλλων, της φούντας ή του χασίς που είναι η συμπύκνωση των χυμών του, δεν προκαλεί ούτε ανοχή ούτε εξάρτηση ούτε βλάβη στην υγεία.

Η επίδραση της στο κέφι (βγαίνει από το κεφ = χασίσι στα αραβικά) είναι αντίστοιχη σε ένταση με μέτρια χρήση κρασιού, χωρίς όμως τον πονοκέφαλο, στομαχόπονο, κακό πρωινό ξύπνημα και τις μακροχρόνιες βλάβες σε συκώτι στομάχι και εγκέφαλο που φέρνει το αλκοόλ.

Επί αιώνες χρησιμοποιήθηκε από τη λαϊκή και την επίσημη ιατρική σαν ήπιο φάρμακο για: γλαύκωμα, ανορεξία, ημικρανίες, βρογχικό άσθμα, χρόνια καταρροή, εμφύσημα, δυσμηνόρρεια, χρόνιο κνησμό, έρπη, εξανθήματα, έλκος στομάχου, ισχυαλγία, απνία, κατάθλιψη άγχος, ρευματισμούς, τα τελευταία χρόνια για αποδυνάμωση παρενέργειών χημιοθεραπείας, μείωση άλγους σε ασθενείς με διάχυτο καρκίνο κ.λ.π.

Επίσης, κοινωνικές θεραπευτικές χρήσεις: αυξάνει τη συντροφικότητα, την κοινωνικότητα, την όρεξη για γνωριμίες, τη φιλική διάθεση, με δύο λόγια την επαφή ανάμεσα στους ανθρώπους. Πράγμα που δεν θέλει η εξουσία.

Η ηρωίνη είναι στην άλλη άκρη από κοινωνική αποψη: απομονώνει.

Το κρασί πάλι, τότε φέρνει διάθεση φιλική, τότε επιθετικότητα.

ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΝΝΑΒΗ ΞΕΝΟΦΕΡΤΗ;

Όχι. (Αν και αυτό δεν αλλάζει τίποτα. Έτσι απλά για την ιστορία). Χρήση χασίς γίνεται στην Ελλάδα σε μαζική κλίμακα εδώ και πολλούς αιώνες. Στην κλασική αρχαιότητα και άλλων πολύ ισχυρότερων ψυχεδελικών από διάφορα φυτά (υοσκίαμος, στραμμόνιο, άτρωπος, μανδραγόρας, ερσιβώδης όλυρα) σε αγροτικές γιορτές και θρησκευτικές τελετές (Ελευσίνα μυστήρια, Μαντείο Δελφών). Αναφορές σε Ηρόδοτο, Ιπποκράτη, Όμηρο, Γαληνό, Διοσκουρίδη, Πλούταρχο κ.λ.π.).

Μέχρι τις αρχές του αιώνα μας, η Ελλάδα ήταν από τις βασικές χώρες στην παγκόσμια παραγωγή με μεγάλες εξαγωγές, ακόμα και στην Αίγυπτο.

Με νόμο (ΓΡΚΓ/1906) ο αγροτικός φόρος από τις καλλιέργειες κάνναβης πήγαινε για κοινοφελή έργα στο κάθε χωριό παραγωγής.

Μέχρι πρόσφατα οι καπνοπαραγωγοί ανακάτευαν μικρές ποσότητες στα συσκευασμένα καπνά. Τέλος, όλοι έχουν ακούσει παλιά ρεμπέτικα σχετικά με το θέμα.

ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΝΝΑΒΗ ΣΚΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ;

Όχι. Η Ελλάδα έχει ένα εκατομμύριο καπνιστές χασίς μόνιμους και περιστασιακούς. (Η επίσημη στατιστική, των Υπουργείων τους κατεβάζει σε 600.000). Χρήστες ηρωίνης είναι γύρω στους 20.000. Που σημαίνει ότι 98 περίπου στους 100 χρήστες κάνναβης δεν ενδιαφέρονται για την ηρωίνη. Η μάλλον 99, γιατί στην ηρωίνη οι μισοί τουλάχιστον πέρασαν ή από το αλκοόλ (ναι, το νόμιμο) ή από τα χάπια (ναι, τα επικερδώς πωλούμενα) ή κατ' ευθείαν. Και οι λίγοι που πέρασαν από το χασίσι, ούτως ή άλλως λίγο θα κάθισαν εκεί: δεν ήταν αυτό που τους ενδιέφερε.

ΠΟΙΟΝ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΝΝΑΒΗ ΠΑΡΑΝΟΜΗ;

Κράτος και κεφάλαιο.

1. Το κεφάλαιο, άρα και το κράτος, γιατί αλλιώς κάθε χρήστης θα μπορούσε να έχει στο σπίτι του τρεις γλάστρες με κάνναβη, οπότε: α' το εμπόριο εξαφανίζεται - και μιλάμε για εμπόριο. Ετήσιος τζίρος στην Ελλάδα περίπου 50 δισεκατομμύρια. Από αυτά τρώνε πολλοί και τα πιο πολλά τα μεγάλα ψάρια. β' Πέφτουν τα κέρδη βιομηχανών, μεγαλεμπόρων και εισαγωγών οινόπνευματων (κάνναβη και αλκοόλ είναι ανταγωνιστικά το ένα παίρνει τη θέση του άλλου). Με την κάνναβη στην παρανομία ανεβαίνει η τιμή της στα ύψη, άρα και τα κέρδη, και διατηρείται σε ψηλά επίπεδα η κατανάλωση αλκοόλ, άρα και τα κέρδη. γ' Το ίδιο για τα χάπια (ψυχοφάρμακα, ηρεμιστικά, υπνωτικά, όλα βλαβερά για τον εγκέφαλο και το νευρικό σύστημα): τζίρος πολλά δισ. κέρδη χιλιάδες τα εκατό (πανάκριβα χάπια που παράγονται κατά τόννους). Δέκα εκατομμύρια κουτιά δηλαδή περίπου 300 εκατομμύρια χάπια καταναλώθηκαν στην Ελλάδα μόνο το 1985.

2. Το Κράτος, άρα και το κεφάλαιο, γιατί:

Κρατάει 1.000.000 άτομα σε συνθήκες μόνιμης ανασφάλειας με την απειλή της φυλακής.

Έχει μια πρόφαση να φυλακίζει ή να δυσφημεί τους ανεπιθύμητους.

Έχει μια πρόφαση για αυταρχισμό (σωματικούς ελέγχους, προσαγωγές στο τμήμα για εξακρίβωση, μπλόκα στους δρόμους, κατ' οίκον έρευνες).

Έχει ένα μέσο πίεσης για να κλείνει στόματα.

Έχει ένα μέσο πίεσης για να φτιάχνει χαφιέδες.

Έχει να δείχνει στους υπόλοιπους ένα αποδιοπομπαίο τράγο.

(Ο φόβος, ο αυταρχισμός, οι βουβόι, οι χαφιέδες και οι αποδιοπομπαίοι πάντα συμφέρουν την εξουσία).

ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ Η ΚΑΝΝΑΒΗ ΠΑΡΑΝΟΜΗ;

Όχι. Απαγορεύτηκε πρώτη φορά στην ιστορία της Ελλάδας το 1920 (Ν. 2107/1920) με μικρές ποινές (από μία έως 30 μέρες κράτηση). Αυστηρούς νόμους πρώτη φορά εφάρμοσε η δικτατορία του Μεταξά. Τους ανανέωσε η Χούντα (σημερινός εν ισχύ νόμος) και τώρα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο το ΠΑΣΟΚ εγκρίνει και επαυξάνει.

Αξίζει άραγε τον κόπο να υπενθυμίσουμε τις - ανεπίσημες βέβαια - προεκλογικές υποσχέσεις του '81 και '85 από «έγκυρους κύκλους» για «πιο ανθρώπινο νόμο για την κάνναβη» και τα επίσης ανεπίσημα υπονοούμενα του στυλ «μελετάμε αποποινικοποίηση της χρήσης»; Όταν πρόκειται για ψήφους, τότε «βέβαια είναι άνθρωποι και οι χασικλήδες»;

ΕΙΝΑΙ ΛΥΣΗ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ;

Όχι. Η απαγόρευση ευνοώντας τη μαύρη αγορά, πρακτικά προωθεί την ηρωίνη: Συχνά ο ίδιος έμπορος πουλά ηρωίνη και κάνναβη. Τον συμφέρει το εμπόριο της πρώτης γιατί, α) έχει μεγαλύτερα κέρδη. β) έχει σίγουρο τον πελάτη λόγω της εξάρτησης. γ) για την ηρωίνη έχει το μονοπώλιο, ενώ κάνναβη μπορεί να φυτέψει κανείς μόνος του.

Προωθεί λοιπόν την ηρωίνη. Το κόλπο είναι: τζάμπα την πρώτη φορά, τάχα κέρασμα και ψήσιμο του είδους «τι έγινε ρε φοβάσαι; και αν φοβάσαι το βελόνι τράβα μια ψηλή από τη μύτη, την ακούς αμέσως και δεν κολλάς». ΜΗ ΔΕΧΤΕΙΣ. ΣΠΑΣΕ ΤΟΥ ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ. Η ΗΡΩΙΝΗ ΦΥΤΟΠΟΙΕΙ — ΕΥΝΟΥΧΙΖΕΙ — ΣΚΟΤΩΝΕΙ. Η ΗΡΩΙΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΕ ΧΗΜΙΚΗ ΜΟΡΦΗ.

(Αν δεν πρόκειται για έμπορα αλλά για πρεζόνι, του δηλώνεις απλά πως δεν τα πας τα άσπρα).

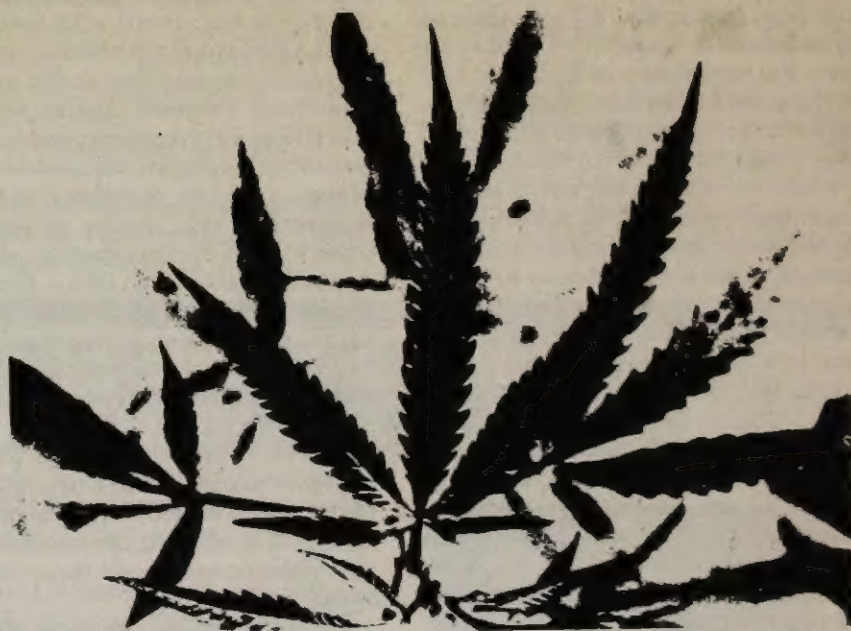
ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΠΟΥ ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΗΚΕ Η ΧΡΗΣΗ;

Η κατανάλωση κάνναβης έμεινε σταθερή στους κάτω των 40 ετών και αυξήθηκε στους μεγαλύτερους. Οι νέοι ούτως ή άλλως άμα θέλανε να βρουν βρίσκανε και πριν).

Η ανοδική καμπύλη της κατανάλωσης ηρωίνης έκανε γόνατο και ακολούθησε πορεία χαμηλότερη της αναμενόμενης που σημαίνει όχι απόλυτη αλλά σχετική μείωση.

(Η αποποινικοποίηση της χρήσης δεν θίγει το εμπόριο και τα επακόλουθά του. Αρχίζει λοιπόν πάλι να αναπαράγεται η ίδια κατάσταση. Μόνο η εκτός εμπορίου ελεύθερη καλλιέργεια για προσωπική χρήση κόβει το εμπόριο από τη ρίζα του).

Η κάνναβις δεν είναι ναρκωτικό Ελεύθερη καλλιέργεια για προσωπική χρήση

**Ομιλία συζήτηση στο Ελληνίς
την Τρίτη 24.2.1987 ώρα 8μμ**

ΠΟΙΕΣ ΗΛΙΚΙΕΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΟΥΝ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Οι μεγάλες. Τόννους από χάπια ηρεμιστικά, υπνωτικά, αγχολυτικά, αντικαταθλιπτικά. Το σύστημα αφού τους ξεζούμιζε μια ζωή, τους πέταξε μια σύνταξη και ένα κουτί χαπάκια. Ανθυγιεινά χαπάκια. Ακριβά χαπάκια, για να στίψει και την τελευταία σταγόνα. Ποιος και με ποιο δικαίωμα, καλλιεργώντας την άγνοια, στερεί από τους ηλικιωμένους την κάνναβη;

ΠΟΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ ΚΑΝΟΥΝ ΧΡΗΣΗ ΚΑΝΝΑΒΗΣ;

Όλα. Όμως οι αστοί, άνετα και άφοβα. Κανείς δεν θα τους τραβήξει στην ασφάλεια για εξακρίβωση. Ούτε σε μπλόκα στο δρόμο, ούτε σωματική έρευνα, ούτε φυσικά έρευνα κατ' οίκον. Κανείς δεν εισβάλλει σε βίλες και ρετιρέ. Κανείς δεν ψάχνει τις τσέπες των κυριέδων. Αυτή είναι για τους «αλήτες»: Την άνεργη, άεργη, ημιάνεργη και εργαζόμενη νεολαία.

ΓΙΑΤΙ, ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥΣ, «ΛΑΜΠΟΥΝ» ΑΠΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΗΓΕΤΕΣ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΚΟΡΥΦΗΣ;

Τους θρέφει η εξουσία βέβαια. Είναι και το μακιγιάζ. Όμως κυρίως: Κοκαΐνη. «Το ναρκωτικό των πλουσίων». Σχετικά ακίνδυνο, εξαιρετικά ευχάριστο, φέρνει διαύγεια, όρεξη, ενεργητικότητα. Σε όλες τις χώρες του κόσμου σε κυβερνήτες, πρεσβευτές, οικονομικούς συμβούλους, μάνατζερς, ψηλά καλλιτεχνικά κυκλώματα.

Τα κακά στρώματα τα αποβλακωτικά χάπια, η νέκρωση των εγκεφαλικών κυττάρων από εισπνοές διγλυκιδίων, ή ηρωίνη στις τουαλέτες.

συνέχεια από σελ. 6

ΑΠΟ ΤΙ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΧΡΗΣΤΕΣ ΗΡΩΙΝΗΣ;

Κυρίως από δευτερογενείς αιτίες, αποτέλεσμα του νομικού καθεστώτος.
α) Από τις φυλακές και τις συνθήκες της.
β) Μολυσμένη σύριγγα.
γ) Νόθευση.
δ) Υπερβολική δόση: Με μέση νόθευση 80%, η εν αγνοία χρήση καθαρώτερης, π.χ. με 40% νόθευση, ισοδυναμεί με τριπλάσιο της δόσης.
Προσωρινή αντιμετώπιση των παραπάνω η χορήγηση στους εξαρτημένους σε συνθήκες ιατρείου. (π.χ. στα εξωτερικά των Νοσοκομείων).
Η φυλάκιση δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Ούτε η υποχρεωτική αποτοξίνωση χωρίς την ελεύθερη θέληση του ίδιου του εξαρτημένου. Αλλά και να γινόταν, δεν φτάνουν βέβαια οι μικρές δεκάδες (!) προβλεπόμενες θέσεις: Είναι απλώς για τα μάτια. Η διεθνής πείρα δείχνει ότι αποτέλεσμα έχουν μόνο οι ομάδες αυτοβοήθειας από φίλους, από παλιότερους αποτοξινωμένους και από εμπειρικούς εθελοντές γιατρούς που δεν έχουν καμιά εξουσιαστική απαίτηση.

ΣΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙ «ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ» ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Όχι βέβαια ο τροχάιος της γειτονιάς μας.
Όμως: κ. Αντωνίου. Για χρόνια επικεφαλής της υπηρεσίας δίωξης ναρκωτικών (!) στην Αθήνα. Μεγαλέμπορας ηρώνης. Με πλήθος εναντίον του επίσημες ενυπόγραφες αναφορές στο υπουργείο και καταγγελίες στις εφημερίδες. Αμετακίνητος. Όταν ο θόρυβος μεγάλωνε μια προσωρινή μετάθεση για τα μάτια, και πάλι στη διεύθυνση. Τώρα, ο Δροσογιάννης τον διόρισε βασικό σύμβουλο στην πανίσχυρη υψηλού επιπέδου κυβερνητική επιτροπή για τα ναρκωτικά. Για να σώσει πιο αποτελεσματικά την νεολαία.
Όμως: Εξάρχεια αρχές '86. Ομάδα αναρχικών σπάζει το ξύλο τους εμπόρους ηρώνης (η μάλα πήρε - κακώς και μερικά πρεζόνια). Αστυνομία επέμβαση των ΜΑΤ. Φυγαδεύουν τους εμπόρους, κτυπούν και συλλαμβάνουν την ομάδα.
Όμως: Εξάρχεια Μάης '86. Ξύλο, συλλήψεις, τρομοκρατία, αστυνομική κατοχή. Οι μόνοι που κυκλοφορούν ανενόχλητοι: έμποροι ηρώνης.

ΠΟΥ — ΠΟΤΕ — ΠΟΙΟΣ ΑΡΧΙΣΕ ΤΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΝΝΑΒΗ;

Αμερική δεκαετία του '60. Μεγάλα κινήματα ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ, στο ρατσισμό και στην εμπορευματοική - καταναλωτική κοινωνία. Οι περισσότεροι συμμετέχοντες είναι χρήστες κάνναβης. Κυβέρνηση - CIA - FBI αρχίζουν μεγάλη δυσφημιστική εκστρατεία, ονομάζουν την κάνναβη ναρκωτικό, την απαγορεύει με βαριές ποινές εμποδίζουν την εισαγωγή από το Μεξικό αποκλείοντας τα σύνορα με στρατιωτική επιχείρηση και ρίχνουν στην πιάτσα άφθονη, καθαρή και φτηνή ηρώνη. Τα καταφέρνουν. Άλλοι στις φυλακές, άλλοι πρεζόνια: άλλοι νεκροί, άλλοι στο ψυχιατρεία.

Το ίδιο σκηνικό σε Γερμανία - Ιταλία την δεκαετία του '70 και σε μικρότερη κλίμακα στην Ελλάδα το '78 (όπως και τώρα).
Έχουμε την πείρα των νεκρών συντρόφων. Γερμανών, Ιταλών, Αμερικανών, Ελλήνων. ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΤΟ ΜΑΘΑΜΕ ΠΙΑ. ΣΤΗΝ ΠΡΕΖΑ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΡΙΞΕΤΕ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ;

Μεταγλώττιση στη δημοτική του ισχύοντος Χουντικού. Προς το χειρότερο.
Περιέχει: α. Δείγματα αγνοίας του είδους: η κάνναβη είναι πιο επικίνδυνη στην οδήγηση από το κρασί. (Το νόμιμο κρασί προκαλεί δυστυχήματα. Αντίθετα όποιος οδηγεί καπνισμένος δεν έχει ανταγωνιστική διάθεση για προσπεράσεις και φιγούρες, είναι ήρεμος, πηγαίνει με χαμηλή ταχύτητα και αν έχει πιει και κανένα τσιγάρο παραπάνω, απλώς βαριέται να πιάνει στους δρόμους, και κάθεται όπου κάθεται).
β. Πονηρές παραλήψεις: δεν ορίζει πόση είναι η μικροποσότητα. Μια εξαιρετική μέθοδος για να βγάζουμε του ημέτερους και να κλείνουμε τους υπόλοιπους.
γ. Προετοιμασίες για στημένες κατηγορίες: ο παλιός νόμος κλείνει μέσα όποιον «εν γνώσει παραλαμβάνει δέματα ή επιστολές περιεχούσας ουσίας κ.λ.π.». Ο νέος νόμος αφαιρεί το «εν γνώσει». Έχουν άραγε ετοιμάσει από τώρα και τα γράμματα:
δ. Παράθυρα για τους εμπόρους: αν καρφώσουν μια ποσότητα (και μόνοι οι έμποροι ξέρουν τις ποσότητες. Όπως ξέρουν και τα τηλέφωνα που δεν γράφει ο κατάλογος, Ψηλά τηλέφωνα) βγαίνουν έξω. Όπως γινότανε μέχρι τώρα.
Το νέο νομοσχέδιο είχε αποτελέσματα πριν καν ψηφιστεί. Και μόνο με την αναγγελία του (καλοκαίρι '86, τώρα πάλι για ψηφοφορία στη Βουλή) οι τιμές της κάνναβης πήγανε στα ύψη η ηρώνη έγινε ποτάμι, οι θάνατοι από πρέζα πολλαπλασιάστηκαν.
Είναι ένα νομοσχέδιο για να εξοντώσει τη νεολαία.
Είναι ένα νομοσχέδιο που συμφέρει τους εμπόρους ναρκωτικών.
Είναι οι έμποροι που το έχουν φτιάξει.

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΩΜΕ

1. ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΟΥΣΙΩΝ

Η σύγχυση ανάμεσα σε κάνναβη και ηρώνη προωθεί τη δεύτερη. Ο απληροφόρητος που λείει στο παιδί του, επικίνδυνο και το χασίσι, επικίνδυνη και η ηρώνη, λείει μαζί ένα ψέμα και μια αλήθεια. Το πιο πιθανό για το παιδί είναι να μην πιστέψει τίποτα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ:

2. ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΟΥΣ ΣΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Ο εξαρτημένος φαίνεται. Έχει σωματική ανάγκη την συγκεκριμένη ουσία.
Το να τον στείλεις στις φυλακές, στην τουαλέτα με μολυσμένη σύριγγα, είναι καθαρή δολοφονία. Δολοφονία και των φίλων του επίσης, γιατί αν βρει φρέσκους πελάτες θα εξασφαλίσει τη δόση του.

3. ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΝΝΑΒΗ: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΧΡΗΣΗ

Για να κοπεί το εμπόριο από τη ρίζα. Και όλα του τα επακόλουθα.

ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΛΥΣΗ;

Όχι. Είναι η μοναδική δυνατή, απλή, άμεση απάντηση.
Μόνιμη λύση είναι μόνο η ανατροπή του συστήματος του Κράτους και του Κεφαλαίου, του βασιμένου στο εμπόρευμα, στην εκμετάλλευση και στο διαχωρισμό σε πανίσχυρους διευθύνοντες και άβουλους εκτελεστές, που βλέπει το άτομο σαν οικονομική μονάδα, πρόσφορο μόνο για άντληση υπεραξίας και για μπουκώμα με άχρηστα καταναλωτικά σκουπίδια.
Του συστήματος με την ιδεολογία της ανάπτυξης του κέρδους και των οικονομικών μεγεθών, που έχει ανάγκη από όλο και όλο μεγαλύτερη ανάπτυξη, κέρδη και οικονομικά μεγέθη, και βάζει τους υπηκόους του σε ένα παράλογο και επιταχυνόμενο αγώνα δρόμου, άλλους διαφθείροντας και άλλους εξοντώνοντας ψυχικά και σωματικά.
Αυτό το σύστημα έχει ανάγκη την ηρώνη.
Εμείς όχι.
Ούτε και η κοινωνία των ελεύθερων αυτοδιαχειριζόμενων κοινοτήτων που σκοπεύουμε να χτίσουμε πάνω στα ερείπιά του.

ΧΑΝΙΑ 17 - 2 - 87 ΟΜΑΔΑ ΧΑΝΙΩΤΩΝ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣ ΤΡΙΤΗ 24-2-87 8μ.μ.
ΟΜΙΛΙΑ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΠΙΑΤΡΟ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΓΝΩΜΗΣ

ΤΡΥΚΑΚΙΑ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

Υπογραφές για τα ναρκωτικά

ΨΗΦΙΣΜΑ με 500 υπογραφές και με αίτημα να ε-
πισυρθεί το νομοσχέδιο για
τα ναρκωτικά και να αποποι-
νοποιηθεί η χρήση του χα-
σίς σταλθηκε από τα Χανιά
στον πρόεδρο της Βουλής
Γάβρ. Αλευρά.

Το ψήφισμα επιρρίχθηκε
στην προχθεσινή μεγάλη
συνέλευση στα Χανιά,
στην οποία μίλησαν οι ψυ-
χίατροι Κλεάνθης Γρίβας και
Γιώργος Οικονομόπουλος.

ΣΕΒΑΣΤΟΙ ΜΟΥ ΊΟΝΕΙΣ,

ΜΗΝ ΑΦΗΝΕΤΕ

ΝΑ ΣΑΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝ

ΤΗΝ ΛΓΝΟΙΑ.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΚΑΝΝΑΒΗ.

ΜΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΕΤΕ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

ΑΠΟ ΟΣΟ ΠΑΡΑΓΕΤΕ.

ΦΥΤΕΥΕΤΕ ΜΟΝΟΙ ΣΑΣ

ΤΙΣ ΚΑΝΑΒΟΥΡΙΕΣ ΣΑΣ.

συνέχεια από σελ. 5

τος και τους υπηρέτες του, το χρησιμοποιήσανε πάντα με κάθε τιμήμα.

Αν ο κύριος Ζηρίνης δεν έχει την αιδώ να μέμφεται τον εαυτό του γι' αυτά που λέει και κάνει, τουλάχιστον ας μην ξεσπάει σε σενάρια πολιτικής φαντασίας σε σχέση με έναν χώρο, τον οποίο ούτε έχει βιώσει αλλά ούτε και ποτέ θα ήθελε να το κάνει.

Ας απαντήσει με επιχειρήματα. Αν έχει ενοχές για το ότι χρηματοδοτήθηκε από το κράτος για να φτιάξει μια ταινία πάνω στην προσωπική του ξεφτίλα ή το χώρο τον οποίο ο ίδιος ξεφτιλίζει δεν είναι αρκετός λόγος να συκοφαντεί τους αναρχικούς με Δροσογιαννικά ή ασφαλίτικα επιχειρήματα.

Και λίγη ιστορία για τις συγγραφικές επιδόσεις του Κ. Ζηρίνη.

Το βιβλίο του «Οι τρομοκράτες» ούτε βρισκόταν ούτε βρίσκεται βέβαια σε «περίοπτη» θέση στις προθήκες των βιβλιοπωλείων, ούτε στην εκτίμηση κάποιων ανθρώπων με κοινές ιδεολογικές καταβολές. Κι αν δεν μας απατά η μνήμη έτυχε της καταγγελίας (και με δημοσίευση στις εφημερίδες μάλιστα) των πρώην συντρόφων του (όχι όλων).

Βέβαια αν ο Κ. Ζηρίνης σκέφτεται σε συνεργασία με τους ιθύνοντες του Ελλη-

νικού Κέντρου Κινηματογράφου να συνεχίσει την σκηνοθετική του καριέρα, και σαν δεύτερο σενάριο βρήκαν καλή την ιδέα του για τους αναρχικούς - «εμπόρους ναρκωτικών» που πουλάν και την μάνα τους για την δόση τους, αλλά τους λείπουν οι παραπέρα εμπειρίες μην ξεχνάνε τον Ζερράρ ντε Βιλλιέ (SAS).

Υ.Γ.1. Και κάτι ακόμα που δε γνωρίζουν οι περισσότεροι. Με τις μαλακίες που γράψε στο βιβλίο του και κάποια σενάρια αποδράσεων με κάποιον ισοβίτη κρατούμενο, που κατονόμαζε συγκεκριμένα, ο κρατούμενος αυτός στάλθηκε στο Νταχάου της Κέρκυρας και σε κάθε προσπάθεια του να πάει σ' άλλη φυλακή προσέκρουε στην συγκεκριμένη παράγραφο του Κ. Ζηρίνη.

Μόνο γιαυτό θάπρεπε να το βουλώνει και νάναι κι ευχαριστημένος που δεν είχε και προσωπικές συνέπειες. Αρκετά ασχοληθήκαμε με το άτομό του.

Υ.Γ.2 Αν κάποιος του «Σχολιαστή» έχει θιχτεί με οτιδήποτε έχει γραφτεί στη «Δοκιμή», σχετικά με το έντυπό του, καλό θάτανε να μιλάει ευθέως κι όχι να χρησιμοποιεί υποβολιμαία τέτοιου είδους ερωτήσεις με φανερό σκοπό την εκμαίευση της συγκεκριμένης ηλίθιας μπατιστικής απάντησης, —συκοφάντησης—. Λίγη τιμιότητα, δε βλέπεται.

DIRECT ACTION MOVEMENT

ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΔΡΑΣΗ

Το κείμενο που ακολουθεί είναι μετάφραση ενός φυλλαδίου που έχει κυκλοφορήσει η DAM - τμήμα της αναρχο-συνδικαλιστικής Διεθνούς στην Αγγλία.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

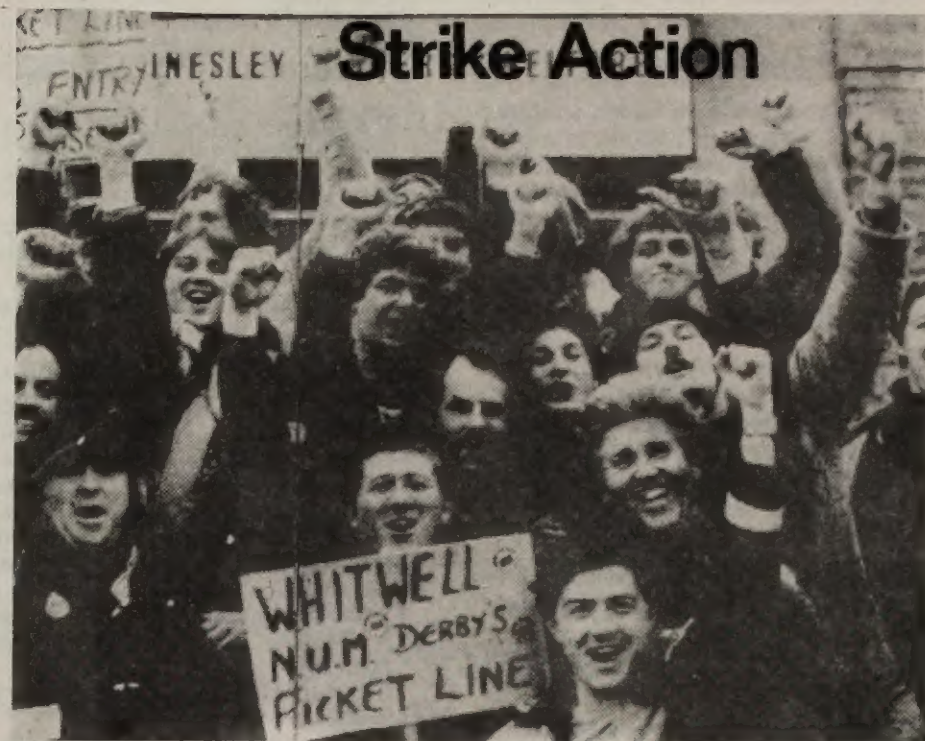
Πρόθεση αυτού του τεύχους είναι να παρουσιάσει βασικές τακτικές και βασικούς τρόπους οργάνωσης, στόχο δε, έχει να προκαλέσει συζήτηση και επικοινωνία μέσα και έξω από τα συνδικάτα και σωματεία μεταξύ αναρχοσυνδικαλιστών, άλλων επαναστατών, μαχητών και αγωνιστών. Σε μια εποχή που η εργατική τάξη βρίσκεται σε συνεχή υποχώρηση, το ότι ανταλλάσσουμε πληροφορίες και εμπειρίες - να μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλον - είναι ζωτικής σημασίας γιατί έτσι σαν ανταπάντηση, μπορούμε, έχουμε τη δυνατότητα να αγωνιστούμε καλλίτερα και να χτυπήσουμε σκληρότερα. Το επίπεδο της πολιτικής ανάπτυξης και στάθμης ανάμεσα στους εργάτες αυτής της χώρας είναι απερίγραπτο. «Μουδιασμένο» και «ναρκωμένο» από τον αστικό τύπο και τηλεόραση από τη μια, και ελεγχόμενα κατευθυνόμενο από τους γραφειοκράτες των συνδικάτων και σωματείων από την άλλη, τώρα, περισσότερο από οποτεδήποτε άλλοτε, είναι ώρα για κάθε συνειδητοποιημένο εργάτη να προετοιμασθεί για να ανταποδώσει το χτύπημα.

Το τεύχος αυτό δεν είναι μανιφέστο ούτε φυλλάδιο έντυπο στρατολόγησης. Αυτό το τεύχος είναι μια συμβολή προσφορά από τα μέλη της αναρχο-συνδικαλιστικής Κίνησης 'Άμεσης Δράσης (DIRECT ACTION MOVEMENT) για την εξάπλωση και τη διάδοση των ιδεών της τάξης μας. Ελπίζουμε ότι θα φανεί χρήσιμο και σε σας. Η επικοινωνία είναι διπλής κατεύθυνσης, αμοιβαία. Η σειρά σας τώρα.

1. Γιατί απεργούμε

Από μια πρώτη ματιά, η ερώτηση φαίνεται πολύ χαζή. Όμως, είναι πολύ σημαντικό να ξέρεις γιατί απεργείς, ποιοι είναι οι σκοποί, οι λόγοι, οι αρχικές αιτίες. Πολύ συχνά ενώ οι αιτίες για μια απεργία φαίνονται ασημαντές όπως για παράδειγμα οι επονομαζόμενες απεργίες «ώρα για ένα τσάι» (TEA BREAK) δηλαδή ψύλλου πήδημα, με μια προσεκτικότερη ματιά η καθ' όλα ασημαντή αυτή αιτία μπορεί να αποδειχθεί ένας πολύ σημαντικός και μεγάλης σπουδαιότητας λόγος για το κατέβασμα μιας απεργίας. Μια περίοδος παρενόχλησης και ταλαιπωρίας από την πλευρά της εργοδοσίας ή μια σειρά ενεργειών ψαλιδίσματος δικαιωμάτων σύμφωνα με τα «κέρφη» των αφεντικών μπορεί να ξεσπάσει σε απεργία. (Το άχρρο που έσπασε την πλάτη της καμήλας» μπορεί να είναι πολύ ασημαντο, γι' αυτό είναι πολύ σπουδαίο να αποκαλύψεις τις καλά καλυμμένες αλλά ψεύτικες αιτίες και να αποσπάσεις και να τραβήξεις την ουσία της δράσης.

Μερικές φορές η απεργία δεν αποτελεί το ιδανικό όπλο, είναι δαπανηρή. Αν χρησιμοποιηθεί αδιάκριτα μπορεί να οδηγήσει σε απώλεια πίστης ή εμπιστοσύνης. Γι' αυτό αξίζει τον κόπο να κυτάξουμε για άλλες εναλλακτικές μορφές άμεσης δράσης. Τήρηση των κανονισμών του χώρου δουλειάς (WORK TO RULES) με υπερβολική σχολαστικότητα από την πλευρά των εργατών/εργαζόμενων για επιβράδυνση της παραγωγής, απεργίες κωλυσιεργίες (GO SLOWS) άρνηση εργασίας από την πλευρά των εργατών/εργαζόμενων μέχρι την εκπλήρωση των αιτημάτων τους από την πλευρά της εργοδοσίας (SIT IN), σαμποτάζ, όλα έχουν θέση μέσα στην καθημερινή πάλη. Ορισμένες μορφές δράσης είναι λιγότερο δαπανηρές και οικονομικά και

ενεργειακά. Κάθε κατάσταση έχει τη δική της λύση, αλλά για τον κόσμο είναι ωφέλιμο να διευρύνει και να αναπτύξει εμπειρία για να ανταποδώσει το χτύπημα στο κεφάλαιο. Η ταξική πάλη αξίζει πιο πολύ από μια σκέτη απεργία.

Όταν απεργούμε, για να είναι μια απεργία επιτυχής, συγκεκριμένες συνθήκες πρέπει να εκπληρώνονται. Πρώτον, πρέπει να είναι ένα αποτέλεσμα που οι εργάτες/εργαζόμενοι θα καταλάβουν απόλυτα και κάτω από αυτό θα ενωθούν. Αυτό είναι ευνόητο, αλλά πολύ συχνά τα σωματεία και οι συνδικαλιστικοί φορείς κατευθύνουν το κόσμο να κατέβει σε απεργία για καθαρά κομματικούς και πολιτικούς λόγους όπου οι εργάτες/εργαζόμενοι δεν έχουν σχέση και δεν τους ενδιαφέρει. Αυτό δε σημαίνει ότι οι απεργίες θα πρέπει να περιορισθούν μόνο σε οικονομικά αιτήματα αλλά μια απεργία για να είναι επιτυχής θα πρέπει να αφορά τους ίδιους εργάτες/εργαζόμενους.

Δεύτερο, η απεργία πρέπει να αποφασίζεται άμεσα από τους εργάτες/εργαζόμενους. Αυτό βέβαια, δε σημαίνει ότι θα πρέπει να περιμένουμε να συμφωνήσει και ο τελευταίος εργάτης/εργαζόμενος, αυτό είναι αδύνατο. Η δράση θα πρέπει να έχει συμφωνηθεί από την πλειοψηφία των γενικών συνελεύσεων, και όχι στις ταχυδρομικές ψηφοφορίες οι οποίες μπορούν να καπελωθούν από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ή με διαταγή των γραφειοκρατών από τα κεντρικά γραφεία των σωματείων. Και τελευταία, η απεργία πρέπει να περιλαμβάνει τα πιο πάνω δεδομένα. Να φεύγεις από το χώρο δουλειάς και να πηγαίνεις σπίτι σου σε περίοδο απεργίας δεν είχε ποτέ κάποιο επιτυχημένο αποτέλεσμα. Οι παθητικές απεργίες πρέπει να αποφεύγονται όσο το δυνατό περισσότερο.

2. Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΙΑΣ ΜΕΡΑΣ (Η ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ)

Η συμβολική εικοσιτετράωρη απεργία (μιας μέρας) είναι η αγαπημένη τακτική του ρεφορμιστή γραφειοκράτη και πολιτικού. Το μόνο που επιτυγχάνει είναι να χάσεις μια μέρα από το μισθό σου. Από προσωπική εμπειρία, η εικοσιτετράωρη απεργία προτείνεται συνήθως, από αργόσχολα συνδικαλιστικά στελέχη σαν ένας τρόπος αποφυγής μελλοντικών ταραχών και ενδεχόμενης φασαρίας. Είναι ένας τρόπος να αφήσουν τον εργάτη/εργαζόμενο να ξεσπάσει και να ξεθυμάνει χωρίς να προκαλέσουν κάποια σημαντική ζημιά στα αφεντικά και στο κεφάλαιο. (1).

Ακόμη, η εικοσιτετράωρη απεργία είναι συχνά συνδεδεμένη με κομματικές, πολιτικές μανούβρες όπως οι «Μέρες δράσης» (sic) του TUC (Συνδικαλιστική Ένωση). Εδώ, οι εργάτες/εργαζόμενοι χρησιμοποιούνται σα «βορά» για τους πολιτικούς του εργατικού κόμματος έτσι ώστε σαν

αντιπολίτευση να κερδίσουν κάποιους πόντους. Για μας δεν κάνουν τίποτε άλλο εκτός από το να χάσουμε μιας μέρας μισθό.

Αν θέλουμε να πραγματοποιήσουμε συμβολικές διαμαρτυρίες, έκφραση αλληλεγγύης κ.λ.π. υπάρχουν άλλες τακτικές στη διάθεσή μας. Για παράδειγμα, θα μπορούσε να ήταν πιο αποτελεσματικό αν πραγματοποιούσαμε μιας μέρας κωλυεργία (WORK TO RULES) ακολουθώντας σχολαστικά τους κανόνες στο χώρο δουλειάς με σκοπό την επιβράδυνση της παραγωγής. Ή θα μπορούσαμε, για μια μέρα, να μπουέ μέσα στο εργοστάσιο και να αρνηθούμε να κινήσουμε τις μηχανές και κατ' συνέπεια να δουλέψουμε (SIT IN). Ή ακόμη, θα μπορούσαμε όλοι μας να πάρουμε μια μέρα αναρρωτική άδεια. Οι δυνατότητες είναι άπειρες.

Αν τώρα, θα πρέπει να κατεβούμε σε εικοσιτετράωρη απεργία, εξαναγκασμένοι από την ψήφο της πλειοψηφίας των συναδέλφων, τότε θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τη μέρα εποικοδομητικά. Είναι μια ευκαιρία να επικοινωνήσουμε απ' ευθείας με τους συναδέλφους και επαναστάτες. Έλα σε επαφή με άλλους εργάτες/εργαζόμενους. Δημιούργησε εναλλακτικές πλατφόρμες ενάντια στη γραφειοκρατία και τους πολιτικούς. Αποκάλυψε, βγάλε προς τα έξω, ποιος ωφελείται και ποιος κερδίζει από τη συμβολική εικοσιτετράωρη απεργία, για παράδειγμα, τα αφεντικά των σωματείων και των άλλων συνδικαλιστικών φορέων, οι πολιτικοί και οι πολιτικάντηδες ή ακόμη, και τα ίδια τα αφεντικά και το κεφάλαιο.

(1) Βλέπε Γ.Σ.Ε.Ε, ΕΚΑ, ΟΤΟΕ, ΔΕΗ (σημ. μεταφρ.).

3. ΕΠΙΣΗΜΗ Η ΑΝΕΠΙΣΗΜΗ (ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ Η ΜΗ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ)

Εχει στ' αλήθεια καμιά σημασία αν κατά πόσο μια απεργία είναι επίσημη, ανεγνωρισμένη ή ανεπίσημη, μη ανεγνωρισμένη; Στην πολύ μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων το μόνο πλεονέκτημα που έχει μια «επίσημη» απεργία είναι το ότι έχεις το δικαίωμα να πάρεις επίδομα απεργίας. Εμάς όμως,

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΝΗΚΕΙ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟΛΜΟΥΝ

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ACTION DIRECT MOVEMENT

1. Η Κίνηση 'Άμεσης Δράσης (DIRECT ACTION MOVEMENT) είναι μια οργάνωση της εργατικής τάξης.
2. Επιδιώξη μας είναι η δημιουργία μιας ελεύθερης αταξικής κοινωνίας.
3. Αγωνιζόμαστε για την κατάργηση του κράτους, του καπιταλισμού και της μισθωτής σκλαβιάς οποιονδήποτε μορφών και εκφράσεών τους, και για την αντικατάστασή τους από την αυτο-διεύθυνση της παραγωγής για τα αναγκαία και όχι για το κέρδος.
4. Για να φέρουμε τη νέα κοινωνική τάξη, οι εργάτες/εργαζόμενοι πρέπει να αναλάβουν τη διεύθυνση των μέσων παραγωγής και διάθεσης. Είμαστε άσπονδοι εχθροί όλων εκείνων που θα αναλάμβαναν τη διαχείριση - διεύθυνση για λογαριασμό των εργατών/εργαζόμενων.
5. Πιστεύουμε ότι ο μόνος τρόπος για να το επιτύχει αυτό η εργατική τάξη είναι η ανεξάρτητη οργάνωση μέσα στο χώρο δουλειάς, μέσα στην κοινωνία και μέσα στην ομοσπονδία μαζί με τους άλλους της ίδιας βιομηχανίας και περιοχής. Οργάνωση ανεξάρτητη και αντίθετη σε όλα, και με όλα, τα πολιτικά κόμματα και σε όλες, και με όλες, τις γραφειοκρατίες όλων των συνδικαλιστικών φορέων. Τέτοιας μορφής οργανώσεις πρέπει να ελέγχονται μόνο από τους εργάτες/εργαζόμενους και θα πρέπει να ενώνουν παρά να διαιρούν το εργατικό-κίνημα. Ο κάθε αντιπρόσωπος, όπως και όλοι οι αντιπρόσωποι, τέτοιας μορφής εργατικών οργανώσεων πρέπει να είναι εξαρτημένος/οι με την άμεση ανάκλησή του/τους από τους εργάτες/εργαζόμενους.
6. Είμαστε ενάντια σε όλα τα Κράτη και σε όλους τους Κρατικούς θεσμούς. Η εργατική τάξη δεν έχει πατρίδα. Η εργατική πάλη είναι παγκόσμια και δεν αναγνωρίζει τεχνητά σύνορα. Οι στρατοί και οι αστυνομίες όλων των Κρατών δεν υπάρχουν για να προστατέψουν τους εργάτες/εργαζόμενους προλετάρους αυτών των Κρατών, ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΟΝΟ σαν οργανομηχανισμοί καταστολής της κυρίαρχης τάξης.
7. Είμαστε ενάντια στον ρατσισμό, στο σεξισμό, στη στρατοκρατία και ενάντια σε συμπεριφορές - θέσεις που δεν στρέφονται ενάντια σε θεσμούς που στέκονται εμπόδιο στην ισότητα και στο δικαίωμα όλων των ανθρώπων σε οποιοδήποτε μέρος και αν βρίσκονται, να ελέγχουν και να διαχειρίζονται τη ζωή τους και το περιβάλλον τους.
8. Η Κίνηση 'Άμεσης Δράσης (DIRECT ACTION MOVEMENT) είναι μια ομοσπονδία ομάδων και ατόμων που πιστεύουν στις αρχές του αναρχο-συνδικαλισμού, ένα σύστημα όπου οι εργάτες/εργαζόμενοι μόνοι τους ελέγχουν τη βιομηχανία και την κοινωνία χωρίς τις προσταγές και τις επιταγές των πολιτικών, των γραφειοκρατών, των αφεντικών και όλων αυτών που επονομάζονται ειδήμονες.

στην πραγματικότητα, δεν μας ενδιαφέρει αν μια απεργία είναι «ανεπίσημη». Δεν χρειαζόμαστε «επίσημη» άδεια για να αναλάβουμε δράση να παλαιψουμε και να κερδίσουμε τις διεκδικήσεις μας και τα αιτήματά μας. Είναι γεγονός, ότι όταν ένας εργατοπατέρας του συνδικάτου μας λέει να πάμε πίσω στη δουλειά, μας κάνουν τη χάρη, μας δείχνουν την αληθινή φύση της γραφειοκρατίας των σωματείων. Γιατί το κράτος έχει ανάγκη τους γραφειοκράτες, τους χρειάζεται, για να μας ελέγχουν. Κατεβαίνοντας σε μια «ανεπίσημη» ή «άγρια, αυθόρμητη» (WILDCAT) απεργία «δηλώνουμε» το δικαίωμά μας να αποφασίζουμε μόνοι μας και ξανά κερδίζουμε την αυτονομία μας. Στις περιπτώσεις που τα αφεντικά των σωματείων πάρουν αντίθετη θέση με εμάς, τότε πρέπει να πολεμήσουμε τους γραφειοκράτες το ίδιο σκληρά και αμείλικτα όπως και τα αφεντικά.

Σε όλες τις περιπτώσεις των συνδικαλιστικών γραφειοκρατών, τα πλήρως απασχολούμενα, αργόσχολα (ή και διεφθαρμένα και «λαδωμένα») συνδικαλιστικά στελέχη δεν έχουν κανένα λόγο και καμιά αρμοδιότητα να κατευθύνουν τις συζητή-

συνέχεια στη σελ. 9

συνέχεια από σελ. 8

σεις μας (συζητήσεις διεκδικήσεων). Εξαρτάται από τους εργάτες/εργαζόμενους, και μόνο από αυτούς, (και όχι από μια σκόπιμη μειονότητα) για τις αποφάσεις που θα πάρουν σε σχέση με το πώς θα κατευθύνουν μια συζήτηση.

Οι συμφωνίες που κάνουν οι εργοδότες και οι συνδικαλιστικοί φορείς δεν είναι «ντε φάκτο» διαταγές που δεν είναι δυνατό να «σπάσουν» ποτέ. Η πάλη μεταξύ εργατών/εργαζόμενων και αφεντικών δε σταματά ποτέ, συνεχίζεται και συμφωνίες που προσπαθούν να συμπεριλάβουν τον αγώνα με τρόπο ώστε να τον αναχαιτίσουν, είναι συμφωνίες που προσπαθούν να μας εξαπατήσουν και να μας εκμεταλλευτούν. Αν χρειασθεί οι συμφωνίες να σπάσουν, τότε εμείς, πρέπει να τις σπάσουμε. Συμφωνίες συμβάσεις κ.λ.π. δεν πρέπει να γίνουν εμπόδια στο δρόμο μας. Σε μια απεργία πρέπει να ξέρουμε τι θέλουμε και πώς το παίρνουμε. Τα αφεντικά είναι «θητικά» στοιχεία μόνο όταν τα βολεύει, η εργατική τάξη πρέπει να κάνει το ίδιο.

4. ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Οι εργάτες των απορριματοφόρων του WANDSWORTH έμαθαν το μάθημά τους πολύ αργά. Ο ίδιος τομέας εργατών στο BURY έμαθε μεν το μάθημά του αργά, αλλά κατόρθωσε να επανορθώσει την κατάσταση τελευταία στιγμή. Οι εργάτες/εργαζόμενοι χρειάζονται οργάνωση. Πάντοτε! Αν το αφεντικό δεν επιτεθεί σήμερα, θα το κάνει αύριο. Απεργία μετά την απεργία, αγώνα μετά τον αγώνα, ανακαλύπτουμε ότι οι εργάτες/εργαζόμενοι είναι απροετοίμαστοι, ανοργάνωτοι και κατά εργασιακό τομέα, μπλεγμένοι σε καυγάδες και διαφωνίες. Από την άλλη πλευρά όμως, τα αφεντικά είναι πάντοτε καλά οργανωμένα, ενωμένα, επιδέξια και αποτελεσματικά και με μεγάλη σιγουριά για τον εαυτό τους. Επόμενα λοιπόν, δεν είναι να απορεί κανείς γιατί η εργατική τάξη είναι σε υποχώρηση. Τα αφεντικά διδάσκονται το ένα από το άλλο, εμείς ποτέ. Η περίπτωση των εργατών των απορριματοφόρων είναι το επιχείρημα των πιο πάνω. Το (τοπικό) συμβούλιο στο WANDSWORTH έμαθε, διδάχτηκε από το (τοπικό) συμβούλιο στο SAOUTHEND και το (τοπικό) συμβούλιο στο BURY από το (τοπικό) συμβούλιο στο WANDSWORTH.

Στις περισσότερες δουλειές, στα περισσότερα έργα (οικοδομικά, οδοποιίας κ.λ.π.), στα εργοστάσια και στα γραφεία υπάρχουν συνήθως, μια σειρά από σωματεία (αλλά πάντοτε μια διοίκηση). (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ). Οι εργάτες/εργαζόμενοι έχουν διαφορετικά συνδικαλιστικά στελέχη, διαφορετική συγκρότηση, διαφορετικά επίπεδα εμπειρίας με αποτέλεσμα, όλη αυτή η κατάσταση να γεννά αλλά και να δημιουργεί δυσπιστία και καυγάδες. Το πρώτο αλλά και το πιο σημαντικό βήμα για την επίλυση όλων αυτών των προβλημάτων, είναι η συγκρότηση, η δημιουργία εργατικών επιτροπών μέσα στα εργοστάσια ή μέσα στα γραφεία και οι οποίες εργατικές επιτροπές, θα απαρτίζονται από αντιπροσώπους όλων των σωματείων, από όλους τους εργασιακούς τομείς. Αυτές οι επιτροπές πρέπει να ενώνουν τις εργατικές ομάδες είτε αυτές αποτελούνται από εργάτες εργοστασίου (BLUE COLLAR WORKERS) είτε από εργαζόμενους (υπάλληλους) σε γραφεία (WHITE COLLAR WORKERS) κ.λ.π. Θα πρέπει να έχουν συχνές συναντήσεις, θα πρέπει να γνωριστούν μεταξύ τους, να ανταλλάσουν απόψεις και θέσεις και να μοιράζονται την εμπειρία τους. Και χωρίς αμφιβολία, θα υπάρξει μια προδιάθεση να λαοπολογίσουν ο ένας την προσωπικότητα του άλλου, τουλάχιστον στην αρχή. Όλοι οι αντιπρόσωποι των εργατικών επιτροπών πρέπει να εκλέγονται στη διάρκεια των συναντήσεων των εργατικών επιτροπών μαζί με τη συμμετοχή των εργατών/εργαζόμενων, πρέπει να ενημερώνουν και να είναι - αυτό είναι και το πιο ζωτικό - στιγμιαία ανακλητοί και να αντικαθίστανται αν δεν εκπληρώνουν και δεν ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους.

Με μια αποτελεσματική και υγιή οργάνωση,

νωση, φτιαγμένη από τους ίδιους τους εργάτες/εργαζόμενους και όχι από κάποιους ανώτερους ή κάποια μέλη σωματείων, η επικοινωνία και η εμπιστοσύνη μπορεί να φθάσουν στα πιο επιθυμητά επίπεδα, στο ζενίθ. Με τέτοιας μορφής μόνιμες εργατικές επιτροπές, οι εργάτες/εργαζόμενοι θα είναι πάντοτε σε θέση να αντιμετωπίσουν τα αφεντικά.

Σε περιόδους απεργιακών κινητοποιήσεων, οι εργατικές επιτροπές μπορούν να μετατραπούν σε απεργιακές επιτροπές ή με την εμπειρία που έχουν, να συμβάλλουν και να βοηθήσουν στο κάλεσμα για άμεση εκλογή απεργιακής επιτροπής.

Κατά κάποιο τρόπο, οι ενιαίες επιτροπές Συνδικαλιστικών Στελεχών (JOINT SHOP STEWARD COMMITTEES) μοιάζουν με τις εργατικές επιτροπές που έχουμε υπόψιν μας. Πιστεύουμε ότι η άμεση εκλογή και η στιγμιαία ανάκληση είναι μεγαλύτερη σπουδαιότητας παρόλο που δεν φέρνουν πάντοτε το αποτέλεσμα που επιθυμούμε. Πολλά συνδικαλιστικά στελέχη, με την πάροδο του χρόνου, μπορεί να καταντήσουν αργόσχολοι και να βάλουν φρένο στην αυτονομία μας. Πρέπει να καταψηφιστούν. Από προσωπική εμπειρία, πολλοί από τις ενιαίες Επιτροπές Συνδικαλιστικών Στελεχών το μόνο που κάνουν είναι να συζητούν θέματα - εργασιακά ή μη - που άπτονται συνήθως, της δικής τους αρμοδιότητας χωρίς να σημαίνει φυσικά, ότι αυτό είναι το αποτέλεσμα κάποιου φόρτου εργασίας. Το αντίθετο, αυτό είναι το λογικό αποτέλεσμα που απορρέει από την απάθεια και τη συμφεροντολογία των συνδικαλιστικών στελεχών. Απάθεια, η οποία πολύ συχνά είναι η μόνη απάντηση από μέρους τους, στην παντελή έλλειψη επικοινωνίας και πληροφόρησης από το σωματείο. Είναι δουλειά, και καθήκον, των αγωνιστών και των μαχητών να εμφανίσουν και να διασκεδάσουν με αυτή τους την απάθεια. Λίγο χιούμορ δεν κάνει κακό. Είναι γεγονός, ότι ενώ δεν θα έπρεπε να είναι έτσι, η σημαντική δραστηριότητα των σωματείων είναι συχνά βαρετή και σε διάσταση από την καθημερινή «επίπεδη» πραγματικότητα.

Η απεργιακή επιτροπή στις περισσότερες περιπτώσεις σήμερα, συνήθως, δεν είναι άλλη από την επιτροπή των συνδικαλιστικών στελεχών. Αυτό δεν θα ήταν κακό στη βάση όμως, που οι εργατικές επιτροπές ήταν καλά οργανωμένες και δραστήριες. Ένας άλλος παραδοσιακός τρόπος είναι η εκλογή της απεργιακής επιτροπής σε μαζικές/γενικές συνελεύσεις εργατών/εργαζόμενων. Και οι δυο τρόποι είναι χρήσιμοι, αλλά μια απεργιακή επιτροπή είναι πιο αποτελεσματική όταν αντιπροσωπεύεται από άτομα και ομάδες. Οι επικεφαλές των κεντρικών γραφείων και οι πλήρεις απασχολούμενοι δεν πρέπει να επιτρέπεται να κατευθύνουν την απεργία. Όλες οι αποφάσεις πρέπει να έχουν την υποστήριξη και την αμοιβαία συμφωνία

των απεργών. Στις διαπραγματεύσεις με τα αφεντικά θα πρέπει να παίρνουν μέρος όσο το δυνατό περισσότεροι αντιπρόσωποι των εργατών/εργαζόμενων για να μπορέσουμε έτσι να αποφύγουμε ξεπουλήματα και συμφωνίες της «πίσω πόρτας». Διαπραγματεύσεις με ένα ή δυο μόνο αντιπροσώπους, με τους γραφειοκράτες και τα αφεντικά, θα πρέπει να αποφεύγονται όσο το δυνατό γίνεται περισσότερο.

Τελικά, το να φτιάχνεις αυστηρούς κανόνες και κανονισμούς είναι ανόητο. Κάθε χώρος δουλειάς είναι διαφορετικός, κάθε απεργία είναι διαφορετική. Αυτές οι μειώσεις τη μόνη πρόθεση που έχουν είναι να προκαλέσουν συζητήσεις και ιδέες πάνω σε μορφές τακτικής και τρόπους οργάνωσης.

CASH (ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΤΑΜΕΙΟ)

Εάν μια απεργία πρόκειται να διαρκέσει για κάποιο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, τότε θα πρέπει να οργανώσουμε απεργιακό ταμείο όσο το δυνατό πιο γρήγορα. Τα σωματεία συχνά «ανοίγουν» επιτυχημένα ταμεία αλλά που σπάνια διαρκούν πολύ. Σε «επίσημες» συζητήσεις (για διεκδικήσεις) το απεργιακό επίδομα μπορεί να διευθετηθεί, αλλά δεν αρκεί. Σε «ανεπίσημες» συζητήσεις το απεργιακό επίδομα δεν είναι διαθέσιμο από το Κεντρικό γραφείο (σωματείου κ.λ.π.). Η ευθύνη για τη συγκέντρωση των χρημάτων θα πρέπει να δοθεί στο τμήμα της απεργιακής επιτροπής (ή της εργατικής επιτροπής, αν υπάρχει).

— Ο έρρανος στα εργοστάσια είναι συνήθης πηγή των χρημάτων. Θα πρέπει επίσης να γίνουν εκκλήσεις υποστήριξης σε όλα τα σωματεία και συνδικάτα.

Η ταχυδρομική οικονομική και ηθική στήριξη είναι ένας τρόπος, αλλά οι επισκέψεις των απεργών στα σπίτια είναι καλύτερες. Ο έρρανος επίσης μπορεί να γίνεται στις συνελεύσεις των κλαδικών σωματείων όπως επίσης είναι δυνατόν να μαζεύεις λεφτά στο σχολάσμα και την αρχή της δουλειάς στα εργοστάσια.

— Μονοήμερες θεατρικές παραστάσεις και βραδιές σε disco, είναι μια άλλη πηγή χρημάτων, αλλά συχνά τα σωματεία τέτοιες μορφές τις αποφεύγουν. Συναυλίες

δεν είναι δύσκολο να οργανωθούν και μπορούν να αποδώσουν αποτελέσματα όχι μόνο οικονομικά αλλά και κάνοντας επαφές με κόσμο εκτός σωματείου.

— Είναι σημαντικό να διαδώσεις την υποστήριξη και την ύπαρξη της απεργίας έξω από τα σύνορα της «πάλης» των συνδικάτων. Κάθε απεργία είναι μια μάχη μέσα στην οποία συμμετέχει όλη η κοινωνία. Λέσχες, σύλλογοι ενοικιαστών, λέσχες νεολαίας κ.λ.π. Θα πρέπει να ενημερωθούν για την απεργία και να ζητηθούν να την υποστηρίξουν ηθικά και οικονομικά. Κανένας τρόπος δεν πρέπει να αγνοείται όταν θα πρέπει να μαζεύεις λεφτά!!!

— Είναι περιττό να πούμε ότι κάθε δραχμή θα πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν. Κάθε χρηματική διάθεση από το απεργιακό ταμείο θα πρέπει να συμφωνηθεί στη γενική συνέλευση. Αυτό συχνά θα προκαλέσει προβλήματα αλλά πρέπει να γίνει και να φροντίσουμε γι' αυτό.

6. ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Η πληροφόρηση είναι πάντοτε απαραίτητη, σε περιόδους απεργιακών κινητοποιήσεων περισσότερο. Τα μέσα ενημέρωσης θα πουν ψέμματα και θα διαστρεβλώσουν τα πάντα. Οι απεργοί δε θα λάβουν μια αμερόληπτη ενημέρωση από τα αστικά μέσα ενημέρωσης. Θα κατηγορηθούν για τα πάντα, ότι εκβιάζουν τη χώρα για λεφτά, ότι πληρώνονται από κάποια αναρχικά καθάρματα (sic). Όταν υπάρχουν εργατικές επιτροπές θα πρέπει να εκδίδουν συνέχεια δελτία τύπου και φυλλάδια. Συχνά το κάθε σωματείο εκδίδει το δικό του φυλλάδιο (αν εγκρίνεται από όλα τα μέλη). Εάν σε ένα χώρο δουλειάς υπάρχει ένας αριθμός διαφορετικών εντύπων αυτά θα πρέπει να είναι συγχωνευμένα για να αντιπροσωπεύουν ολόκληρο το χώρο δουλειάς. Όπου δεν υπάρχουν αυτά τα έντυπα θα πρέπει να ξεκινήσουν να εκδίδονται. Ένα εργατικό ενημερωτικό φυλλάδιο πρέπει να μοιράζεται στις τακτικές γενικές συνελεύσεις για την ενημέρωση των απεργών.

— Φυλλάδια και ενημερωτικά έντυπα που προορίζονται για το κοινό θα πρέπει να ετοιμάζονται εγκαίρως και να μοιράζονται όσο το δυνατό πιο πλατιά γίνεται. Τακτικά ενημερωτικά δελτία θα πρέπει να πηγαίνουν κατευθείαν στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, στα πολιτικά κόμματα και ομάδες και σε όλους τους επαναστάτες. Άλλα ενημερωτικά φυλλάδια θα μπορούσαν να δοθούν στους συνδικαλιστές των συνδικάτων τοπικούς φορείς κ.λ.π. Πάντοτε θα πρέπει να πολεμήσεις τη συκοφαντία και τα ψέμματα.

— Οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι θα μπορούσαν να παρακολουθήσουν τις κλαδικές συνελεύσεις άλλων τοπικών χώρων δουλειάς ή τις γενικές συνελεύσεις των παραρτημάτων από τους συνδικαλιστικούς φορείς που συμμετέχουν. Οι δρόμοι της πόλης και οι δημόσιες συγκεντρώσεις θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιηθούν για υποστήριξη των απεργών και των εντύπων. Όπου υπάρχει συμμετοχή μεταναστών εργατών, η γλώσσα της μειονότητας πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στα έντυπα. Ο Ρατσισμός δεν πρέπει να μας χωρίζει. Εξήγησε στις κοινότητες των μεταναστών τι ακριβώς συμβαίνει και χρησιμοποιήσε τον τύπο τους. Συνήθως αυτές οι μειονότητες δεν αντιπροσωπεύονται και δεν παρουσιάζονται όσο πρέπει, είναι στο χέρι μας να τα αλλάξουμε όλα τα κακώς κείμενα.

— Διεθνής αλληλεγγύη θα μπορούσε να βοηθήσει, ιδιαίτερα, όταν η εταιρεία είναι πολυεθνική ή έχει διεθνείς διασυνδέσεις (αντιπροσωπείες κ.λ.π.). Ομάδες σαν την D.A.M. είναι επίσης πάντα πρόθυμες να βοηθήσουν, ή στις απεργιακές βάρδιες μπροστά στο εργοστάσιο ή με την κατάλληλη προπαγάνδα. Τα πολιτικά κόμματα μπορούν να προσφέρουν υποστήριξη μα προσέξτε εκείνους που θα προσπαθήσουν να πάρουν τον έλεγχο στα χέρια τους. Σε όλη τη διάρκεια «μικροί και μεγάλοι» πρέπει να είναι σε ετοιμότητα.

— Και τέλος πρέπει να τονισθεί δεν υπάρχει τίποτα πιο αποτελεσματικό από την άμεση προσωπική επαφή μεταξύ των συναδέλφων εργατών/εργαζόμενων για

συνέχεια στη σελ. 10

συνέχεια από σελ. 9

την εξάπλωση του μυνήματος. Μην αφήσεις τους γραφειοκράτες ή τους ειδικούς να κατευθύνουν τον αγώνα. Διαδώστε το μήνυμα μόνοι σας (όπως και όπου μπορείτε) στα εργοστάσια, στις Pub, στους δρόμους. Επίσης χρησιμοποιήστε τον Αριστερό τύπο και έντυπα όπως η Direct Action ή Black Flag κ.λ.π. να μεταδώσεις το μήνυμα.

7. ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ και ΑΛΛΗ-ΛΕΓΤΥΗ

Η πιο συνηθισμένη μορφή Άμεσης δράσης σε απεργίες είναι η παρεμπόδιση των απεργοσπαστών (Picketing). Παρόλα αυτά όμως, δεν είναι ούτε η μόνη μορφή δράσης αλλά ούτε και η πιο αποτελεσματική. Για παράδειγμα, όταν στο Watlington χιλιάδες απεργών διαδηλωτών κτυπήθηκαν βίαια από επίθεση μπάτσων. Ούτε καν και τον Eddie Shah δεν σταμάτησαν. Αν όμως, άλλοι εργάτες/εργαζόμενοι είχαν υποστηρίξει την απεργία κόβοντας το ηλεκτρικό, σταματώντας τις προμήθειες, το ταχυδρομείο και το τηλέφωνο (συνεχή σαμποτάζ) πόσο καιρό θα άντεχε ο Shah; Αυτό είναι και το κλειδί της απόλυτης επιτυχίας. Εξάπλωσε την απεργία όσο το δυνατό περισσότερο. Κάθε επίθεση ενάντια σε μια ομάδα εργατών/εργαζόμενων είναι και μια επίθεση ενάντια σε όλους μας. Για παράδειγμα, ο Eddie Shah δεν ενεργούσε μόνος του, είχε την πλήρη υποστήριξη του καπιταλιστικού τύπου και της καπιταλιστικής τάξης που «διδάσκεται» από την εμπειρία.

— Για να σταματήσεις τους απεργοσπαστές είναι χρήσιμο και απαραίτητο να σαμποτάρεις ή να σταματήσεις την αλυσίδα παραγωγής και να κάνεις αδύνατη τη συνέχεια της εργασίας. Μπορείς επίσης να ακολουθήσεις τους απεργοσπαστές στα σπίτια τους και να τα μετατρέψεις σε σημεία διαδήλωσης ή... και χειρότερα!!!

— Όσο οι νόμοι σε σχέση με τις διαδηλώσεις είναι αυστηροί, άλλο τόσο θα πρέπει να τους «σπάμε». Μαζικές διαδηλώσεις θα προκαλέσουν αστυνομικές επιθέσεις, γι' αυτό πρέπει να μάθουμε πως να προστατεύσουμε τους εαυτούς μας, πως να αυτοαμυνθούμε. Αντι-αστυνομικά (ή αντιΜΑΤ) αποσπάσματα θα χρειασθούν για να «σταματήσουν» τις συλλήψεις!!! (ο νόμος νοήτω!!!).

Επίσης, μια καλή ιδέα είναι να μην συγκροτούμε μόνο ομάδες παρεμπόδισης απεργοσπαστών στο χώρο δουλειάς, αλλά να σαμποτάρουμε τις προμήθειες του εργοστασίου, τα σπίτια των αφεντικών (...) κ.λ.π.

Χωρίς αμφιβολία, θα έχουμε μια καλλίτερη ευκαιρία για να πετύχουμε, αν διαδώσουμε και γενικεύσουμε την απεργία μετατρέποντάς την σε κοινωνική γενικευμένη πάλη.

Η άμεση δράση κατά τη διάρκεια της απεργίας είναι χρήσιμη και τονώνει το ηθικό. Σαμποτάζ και καταλήψεις είναι ιδιαίτερα χρήσιμα (!!!).

8.

Τελειώνει ο αγώνας με το τέλος της απεργίας και με την επιστροφή στη δουλειά; Σίγουρα, ΟΧΙ! Ίσως, σε αυτό το τεύχος, να έχουμε επαναλάβει πολλές φορές το αυτονόητο, αλλά πιστεύουμε ότι πολύ συχνά δε δίνεται αρκετή προσοχή στα βασικά και ουσιαστικά. Όποιος διαβάζει αυτό το τεύχος δε σημαίνει ότι είναι και αναρχο-συνδικαλιστής (το ελπίζουμε), αλλά η εμπειρία και οι ιδέες που εκφράζονται εδώ, είναι χρήσιμες σε όλους τους αγωνιστές και μαχητές της εργατικής τάξης. Εμείς όμως, από την άλλη πλευρά, σαν αναρχο-συνδικαλιστές παλεύουμε για περισσότερα από ένα καλύτερο μισθό και καλύτερες συνθήκες δουλειάς (όπως και γι' αυτά, επίσης). Βασικός σκοπός μας είναι η καταστροφή της ταξικής κοινωνίας και του μισθωτού συ-

στηματος εργασίας. Δουλεύουμε και αγωνιζόμαστε για μια ελεύθερη κοινωνία η οποία θα βασίζεται στη παραγωγή για τα αναγκαία και όχι για το κέρδος. Πιστεύουμε ότι για να πετύχουμε αυτή την ελεύθερη κομμουνιστική κοινωνία, η εργατική τάξη πρέπει να πάρει στα χέρια της την κοινωνία και τα μέσα παραγωγής. Η κοινωνική γενικευμένη απεργία είναι το όπλο με το οποίο η εργατική τάξη θα πραγματοποιήσει την κοινωνική επανάσταση. Μέχρι εκείνη την ώρα όμως, εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να ενθαρρύνουμε τους συναδέλφους εργάτες/εργαζόμενους να αναλάβουν ανεξάρτητη ταξική δράση για να κερδίσουν και να αποκτήσουν πεποίθηση και εμπιστοσύνη στη δύναμή τους και μαζί με τη γνώση και εμπειρία να αρχίσουν την κοινωνική επανάσταση.

Δεν είμαστε πολιτικοί ούτε πολιτευόμενοι, ούτε Μαρξιστές, ούτε Φιλελεύθεροι. Δεν επιθυμούμε να αναλάβουμε ή να καταλάβουμε την εξουσία για λογαριασμό των εργατών/εργαζόμενων. Εμείς απλά, πιστεύουμε ότι η απελευθέρωση των εργατών/εργαζόμενων είναι δουλειά και καθήκον των ίδιων των εργατών/εργαζόμενων και κανενός άλλου ή άλλων.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΑΜΕΣΗΣ ΔΡΑΣΗΣ (DIRECT ACTION MOVEMENT)

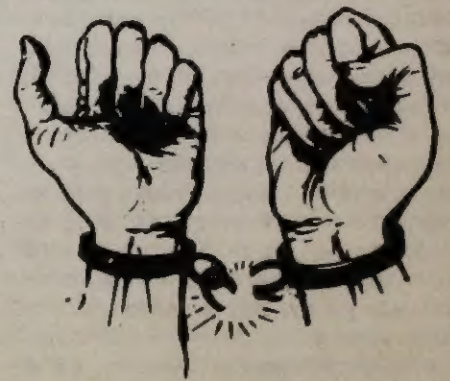
Η Κίνηση Άμεσης Δράσης (DIRECT ACTION MOVEMENT) είναι μια αναρχο-συνδικαλιστική ομοσπονδία εργατών/εργαζόμενων. Είμαστε το Βρετανικό τμήμα της Διεθνούς Ένωσης Εργατών/Εργαζόμενων. (INTERNATIONAL WORKERS ASSOCIATION), η αναρχοσυνδικαλιστική Διεθνής (ANARCHO — SYNDICALIST) που ιδρύθηκε στο Βερολίνο το 1922.

Ο Αναρχισμός είναι ένα πολιτικό πιστεύω όπου όλες οι μορφές διακυβέρνησης είναι λάθος. Πιστεύουμε ότι όσο υπάρχει Κράτος, θα υπάρχει και η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, η μισθωτή σκλα-

βιά, ο πόλεμος και η καταπίεση. Ο Συνδικαλισμός είναι ένα πιστεύω όπου οι εργάτες/εργαζόμενοι θα πρέπει να πάρουν στα χέρια τους τον έλεγχο της κοινωνίας και πρέπει να αναδιοργανώσουν την κοινωνία πάνω στις βασικές αρχές των εργατικών ιδεών.

Ο Αναρχο-συνδικαλισμός συνδυάζει το καλύτερο του Αναρχισμού και του Συνδικαλισμού. Πιστεύουμε ότι η γενικευμένη απεργία είναι ο δρόμος μέσα από τον οποίο η εργατική τάξη θα ανατρέψει και θα συντρίψει το Κράτος και θα αρχίσει να φτιάχνει το αναρχο-συνδικαλιστικό σύστημα της αυτο-διεύθυνσης και της ελευθερίας.

Η DAM (DIRECT ACTION MOVEMENT) έχει παραρτήματα στις περισσότερες περιοχές της Βρετανίας. Η εφημερίδα μας είναι η Άμεση Δράση (DIRECT ACTION). Πολλά τοπικά παραρτήματα εκδίδουν επίσης τα δικά τους φυλλάδια και δελτία. Συμμετέχουμε σε όλους τους τομείς της κοινωνικής πάλης, στα σωματεία, στο αντιπολεμικό κίνημα, στις ομάδες των ανέργων, στο κίνημα γυναικών, στο κίνημα των καταλήψεων κ.λ.π. Αν θέλεις να γνωρίσεις περισσότερα για τη DAM, ή αν έχεις κάποια άλλα σχόλια και κριτικές πάνω σε αυτό το έντυπο έλα σε επαφή μαζί μας.

10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΑΕΟΛΙΑΝ WIND ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΙΒΕΡΕΤΟΥ

Ο Παναγιώτης Λιβερέτος γεννημένος το 1947 στην Κεφαλονιά, φοίτησε σε Σχολή Εμπορικού Ναυτικού και συμμετείχε ενεργά στο Αναρχικό κίνημα τον Ιούλιο του 1976 μέσω της «επιτροπής για την απελευθέρωση του γερμανού αγωνιστή Ραλφ Πόλε». Τον Νοέμβριο του '76, μπάρκαρε από στον Πειραιά ναυτολογημένος σαν Β' Μηχανικός στο φορτηγό πλοίο M/V AEOLIAN WIND.

Από την αρχή ο Λιβερέτος μαζί με τους περισσότερους συναδέλφους του διαπιστώνουν κι εκφράζουν την αντίθεσή τους για την ελλειπή σύνθεση του πληρώματος, την μη λειτουργία των φώτων πορείας, των συστημάτων εξαερισμού και πυρόσβεσης, την αχρηστία των σωστικών λειμών, τη βρωμιά του πλοίου και την ακαταλληλότητα νερού και τροφίμων. Τον Ιανουάριο του '77 κι ενώ το πλοίο βρισκόταν στο Ρίο Ντε Τζανέιρο, ναύτες και αξιωματικοί κάνουν απεργία, φτιάχνουν κοινές επιτροπές κι αρχίζουν τον έλεγχο στο νερό και τα τρόφιμα πετώντας τα σάπια στη θάλασσα. Η συνεχής αντίθεση του Λιβερέτου και των συναδέλφων του στο κάτεργο των εφοπλιστών, κατέληξε στην απόλυσή του, την οποία επικύρωσε και το Ελληνικό - προξενείο - καλός υπηρέτης των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Ο Λιβερέτος αγνόησε την απόλυση και μαζί με δεκατρείς άλλους ναυτικούς στις 31 Γενάρη προχώρησαν στην αυθεντικότερη έκφραση της αντίθεσης με τους νόμους των αφεντικών, τη στάση και την κατάληψη του πλοίου που «κηρύχθηκε κοινωνική περιουσία των εργαζομένων». Το M/V AEOLIAN WIND μετονομάστηκε σε M/V ΟΥΛΡΙΚΕ ΜΑΙΝΧΟΦ και αναρτήθηκαν πανώ: ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ. Οι στασιαστές ναυτικοί με τις δικές τους επιτροπές ανέλαβαν τον έ-

λεγχο στις αποθήκες τροφίμων, στα ψυγεία, τις δεξαμενές νερού και τη διαχείριση του απαλλοτριωμένου πλοίου.

Οι ενέργειές τους κατατρόμαξαν τους λακέδες των εφοπλιστών στο πλοίο - τον καπετάνιο, τον υποπλοίαρχο, τον α' μηχανικό και τον καμαρώτο - και κινητοποιήσαν τις προξενικές αρχές και τις δυνάμεις της Βραζιλιάνικης Χούντας. Μετά την άκαρπη προσπάθεια του έλληνα πρόξενου να πείσει τους ναυτικούς να εγκαταλείψουν τον αγώνα τους και να παραδοθούν ακολούθησε η καταστολή.

Την νύχτα της 1ης Φλεβάρη έγινε επίθεση στο πλοίο από Βραζιλιάνες μονάδες της στρατιωτικής αστυνομίας, τον ναυτικού και κομμάντος. Οι ναυτεργάτες σαμποτάρησαν τις ηλεκτρογεννήτριες και βύθισαν το πλοίο στο σκοτάδι αλλά χτυπημένοι όλη νύχτα, τελικά συνελήφθησαν μέχρι το πρωί.

Μετά τρεις βδομάδες ανακρίσεων και βασανιστηρίων στα κρατητήρια της φασιστικής χούντας οι 14 ναυτικοί κατάφεραν - μετά από απεργίες πείνας να επιστρέψουν στην «πατρίδα». Εδώ τους περιμένουν μια σειρά δίκες και καταδίκες από το Υπουργείο Ναυτιλίας και την εφοπλιστική εταιρεία.

Ο Λιβερέτος επιστρέφοντας συμμετέχει στο κίνημα και ιδιαίτερα στην εκτροπή του εορτασμού της πρωτομαγιάς του '77 από τους αναρχικούς. Μετά μια σειρά διώξεων που άρχισαν με 30 μήνες στέρησης του ναυτικού του φυλαδίου κατέληξε στις φυλακές Κορυδαλλού καταδικασμένος σε δυο χρόνια φυλακή «δι' απρόκλητον και εν ψυχρώ επίθεση» εναντίον του δικηγόρου των εφοπλιστών Παναγιώτη Βρεττού μέλους της ΕΔΑ.

Ο αριστερός δικηγόρος υπερασπιζόμενος τα καπιταλιστικά αφεντικά του είχε καταφερθεί ενάντια στους κατηγορούμε-

νους ναυτεργάτες και τους έβρισε ξεσηκώνοντας τις έντονες αποδοκιμασίες τους με αποτέλεσμα ο Βρεττός να μηνύσει το Λιβερέτο ότι το χαστούκισε. Οι αριστεροί δικηγόροι του Δημοκρατικού Συλλόγου Πειραιά έσπευσαν στο πλευρό του όμοιου τους Βρεττού και βοήθησαν όσο μπόρεσαν για να φυλακιστεί ο Λιβερέτος. Μέσα στη φυλακή έκανε 15 μέρες απεργία πείνας και έγραψε ένα κείμενο σχετικά μ' αυτήν που κυκλοφόρησε στην Αθήνα σε προκηρύξεις. Στην έφεση ο Βρεττός αναγκάστηκε μπροστά στο δημιουργημένο θόρυβο ν' αποσυ-

ρει την μήνυση και να έλθει σε συμβιβασμό.

Βγαίνοντας από τη φυλακή η απόγνωση του Λιβερέτου κορυφώθηκε. Οι ναυτεργάτες σύντροφοί του είχαν δασπαρεί αναγκασμένοι από την πολύμηνη παραμονή τους στην Αθήνα και την οικονομική τους ανέχεια να μπαρκάρουν. «Βρίσκοντας τον αναγκαστικά απομονωμένο η κοινωνία της σύφιλης θα τον κτυπήσει σαν χταπόδι. Από δω και πέρα, είτε μιλάμε για αυτοκτονία είτε για δολοφονία θα πρέπει να εννοούμε το ίδιο πράγμα».

ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ

Για μας τους εργάτες για όλους τους εργαζόμενους για όλο το λαό υπάρχει μόνο μια προοπτική, η πάλη για την πλήρη κοινωνική απελευθέρωση, για την κατάργηση κάθε μορφής εξουσίας. Αυτό, αν λάβει κανείς υπ' όψη του τη συγκεκριμένη κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα μπορεί να γίνει με την αυτόνομη οργάνωση κάθε κλάδου και στη συνέχεια με την ισότιμη συνεργασία όλων των ανθρώπων που έχουν συμφέρον να αμφισβητήσουν τη σημερινή κατάσταση.

Με τη συμμετοχή μου στην προσπάθειά μας να λύσουμε ένα σωρό προβλήματά μας στο «AEOLIAN WIND» είδα ξεκάθαρα όλες τις πτυχές της εξουσίας. Στο όνομα του εφοπλιστικού κεφαλαίου κινητοποιήθηκε η βραζιλιάνικη χούντα και μας βασάνισε. Το ίδιο και το κράτος με όλο το μηχανισμό του, και συγκεκριμένα το Υ.Ε.Ν. που πέτυχε χθες να μας δικάσει με την κατηγορία της στάσης. Το ίδιο και η Π.Ν.Ο. - ο κυβερνητικός συνδικαλισμός - αλλά και όλοι όσοι έτρεχαν να πουν «Ναι μεν, αλλά...».

Σ' αυτή μας τη συγκεκριμένη πάλη, ενάντια στα ναυτεργατικά μας συμφέροντα τάχτηκε και ο δικηγόρος των εφοπλιστών Παναγιώτης Βρεττός και το «Προσδευτικό» διοικητικό συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.

Άρχισα την απεργία πείνας γιατί δεν δέχομαι τον τίτλο του κατηγορούμενου ούτε τις συνθήκες κράτησής μου. Με κατηγορούν για ξυλοδαρμό του δικηγόρου Παναγιώτη Βρεττού που υπερασπιζόταν τους εφεπολιστές και μου ρίχνουν δυο χρόνια φυλακή, ενώ τις ίδιες μέρες ο Ιλάρχος που σκότωσε εν ψυχρώ τη Μαρία Καλαβρού στις 21.4.67 δικάζεται τρία χρόνια.

Πραγματικά ξέρω ότι είμαι ένας αιχμάλωτος πολέμου που γίνεται ανάμεσα στην εργατική τάξη και τους εκμεταλλευτές της, ανάμεσα στην εξουσία και στους εξουσιαζόμενους. Και τη στιγμή που η δομή, η ύπαρξη της εξουσίας των εκμεταλλευτών στηρίζεται καθαρά πάνω στη βία δεν αναγνωρίζουν σε μας ούτε τη στοιχειώδη αυτοάμυνα. Θέλουν να μας επιβάλλουν έναν τρόπο ύπαρξης που αν τον δεχτούμε πιστεύω ότι δεν θα έχουμε κανένα δικαίωμα να λεγόμαστε άνθρωποι. Στη συνέχεια όποιος αμφισβητήσει αυτό το καλούπι κινδυνεύει να βρεθεί στη φυλακή. Χειρότερο πάντως από τη γυμνή βία της εξουσίας είναι η προπαγάνδα της, η ψυχολογική βία, αυτή που θέλει να σε πείσει εσένα τον ίδιο ότι είσαι κατηγορούμενος. Γι' αυτούς τους λόγους κάνω απεργία πείνας.

Οι κατηγορούμενοι δεν υπάρχουν μέσα στο λαό, μέσα στην εργατιά. Για μένα στη συγκεκριμένη περίπτωση κατηγορούμενοι είναι το εφοπλιστικό κεφάλαιο, η κρατική εξουσία, οι λακέδες ψευτοσυνδικαλιστές, και μαζί ο δικηγόρος Π. Βρεττός και το Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.

Παναγιώτης Λιβερέτος, Β' Μηχανικός (1977)

Η καταστολή στις αμερικάνικες φυλακές Η ΠΑΡΑΝΟΙΑ ΤΗΣ MARION

Ο Μπίλλ Ντιούν είναι φυλακισμένος στις αμερικάνικες φυλακές της Μάριον. Η έκθεσή του για την καταστολή στη Μάριον, η οποία στοχεύει στους «ανατρεπτικούς», αποκαλύπτει ότι οι αμερικάνικες φυλακές, όπως και οι αγγλικές, χρησιμοποιούνται για να εξευτελίζουν και να διαλύουν κάθε αντίσταση.

Πρόσφατα δόθηκαν 5 δισεκατομμύρια δολάρια σε 626 καινούριες φυλακές. Το 1985, 1.540 άντρες και γυναίκες περίμεναν να εκτελεστούν μετά από δικαστικές απο-

φάσεις. Το 40% των μελλοθάντων κρατουμένων είναι νέγροι (οι μαύροι είναι το 11% του συνολικού πληθυσμού). Οι ουρές των μελλοθάντων ήταν τόσο πολυπληθείς, ώστε ο διευθυντής των φυλακών του Τέξας ζήτησε από το δικαστήριο την άδεια να επιτρέψει μόνο μια εκτέλεση τη μέρα.

Μετά την εκλογή του Ρήγκαν το 1981, «ουρές των μελλοθάντων» προοδευτικά δεκαπλασιάστηκαν. Ο μέσος όρος ηλικίας των καταδικασμένων σε θάνατο είναι κάτω από είκοσι χρονών.

Το Σωφρονιστικό Ίδρυμα των Ηνωμένων Πολιτειών στη Μάριον (U.S.P. Μάριον) είναι εγκατεστημένο σε μια απομακρυσμένη αγροτική περιοχή στο Νότιο Ιλλινόις, περίπου 300 μίλια από την πόλη Σικάγο. Σ' αυτή την πρωτόγονη περιοχή που είναι γνωστή για την υψηλή ανεργία και την οικονομική καταπίεση βρίσκονται πολλές κρατικές φυλακές.

Το U.S.P. Μάριον χτίστηκε αρχικά για ν' αντικαταστήσει το κακόφημο Ομοσπονδιακό Σωφρονιστήριο Αλκατράζ, που έκλεισε το 1963. Το Μάριον είναι φυλακή «υψίστης ασφαλείας», έχει το μεγαλύτερο δείκτη ασφαλείας από τις 47 φυλακές που υποστηρίζονται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση (κάθε πολιτεία έχει το δικό της σωφρονιστικό σύστημα, ανεξάρτητο από τις ομοσπονδιακές φυλακές που στεγάζουν περίπου 35.000 κρατούμενους· μερικές πολιτείες έχουν ακόμα μεγαλύτερες φυλακές από τις ομοσπονδιακές). Κατά τη διάρκεια της πρόσφατης ιστορίας το Μάριον χρησιμοποιήθηκε αρχικά για να στεγάσει νεαρούς κρατούμενους και κάποιους που θεωρήθηκαν μειωμένης επικινδυνότητας. Αυτό έγινε για να δοκιμαστεί η ασφάλεια της συγκεκριμένης φυλακής. Τα πράγματα άλλαξαν όταν στα 1973 χτίστηκε εκεί μια βάρβαρη μονάδα ελέγχου, το μπλοκ Η, στο οποίο οι κρατούμενοι καταδικάζονται να περνούν χρόνια σχεδόν απόλυτης απομόνωσης.

Κατά τη δεκαετία του '70, στάλθηκαν εκεί κρατούμενοι με μεγάλες ποινές (41 χρόνια κατά μέσο όρο), καθώς και κάποιον που θεωρήθηκαν άτομα υψηλής επικινδυνότητας, εφ' όσον είχαν στο ενεργητικό τους αποδράσεις, πολιτική δραστηριότητα ή βία. Οι συνθήκες άρχισαν να χειροτερεύουν καθώς διατέθηκαν προσωπικό για να ενασχοληθεί και να εντυπώσει σ' αυτούς που έχουν ιδιαίτερα βίαιες τάσεις. Κάνοντας κοινωνικούς πειραματισμούς για να εδραιώσουν την εξουσία τους πάνω στα «κακά γαϊδούρια» επέβαλλαν καινούργιους περιορισμούς και νέα βασανιστήρια.

Στα 1979 και 80 με μια σειρά από γενικές απεργίες οι κρατούμενοι διαμαρτυρήθηκαν για την κακομεταχείρισή τους. Η διοίκηση απάντησε με την κατάργηση των παραγωγικών, επαγγελματικών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων, κι επιπλέον μετέφεραν όλον τον εξοπλισμό σ' άλλα ιδρύματα. Η ζωή τότε στο U.S.P. Μάριον περιορίστηκε στο μέτρημα του χρόνου και σε μια δίωρη καθημερινή «διασκέδαση» έξω από το κτιριακό συγκρότημα.

Στις 27 Οκτώβρη του 1983 η φυλακή έγινε ακόμα πιο αυστηρή και «κλειστή» ακόμα περισσότερο, πράγμα που σημαίνει ότι όλοι οι φυλακισμένοι περιορίστηκαν στα κελιά τους και τρέφονταν με μειωμένα γεύματα. Ο λόγος που επικαλέστηκαν οι αρχές, ήταν «πράξεις βίας» και

τη δολοφονία δυο φρουρών. Εντούτοις, στην πραγματικότητα η βία εδώ δεν είναι μεγαλύτερη απ' ό,τι στις άλλες φυλακές, στις βιαιότητες ενέχονται μόνο μικρές μειοψηφίες, και οι φόντοι των δυο φρουρών ήταν απομονωμένα περιστατικά που συνέβησαν στη μονάδα ελέγχου (το οποίο είναι ένα εντελώς απομονωμένο κομμάτι της φυλακής) πέντε μέρες πριν οι κανονισμοί γίνουν τόσο αυστηροί, κι αυτό το χρησιμοποιήσαν σα δικαιολογία. Το Γραφείο των Φυλακών έκανε μια σειρά νομικών ενεργειών και ταυτόχρονα δόθηκε η αναφορά ενός συμβούλου στο Κογκρέσο. Τα πρακτικά αυτών των διαδικασιών αποκάλυψαν και επιβεβαίωσαν ότι τα συμβάντα χρησιμοποιήθηκαν μόνο και μόνο για να θεσμοθετήσουν έναν ήδη υπάρχοντα σχεδιασμό για την καταστολή.

Κατά τη διάρκεια του «κλεισίματος» της φυλακής, συμμορίες με ονόματα του τύπου «Η Α ΟΜΑΔΑ» και «ΜΠΛΕ ΚΕΡΑΥΝΟΣ» γύριζαν μες στη φυλακή και άπλωναν με έξαψη την καταστολή σ' όλο το κτίριο. Ντυμένοι με εξοπλισμό για συγκρούσεις, συμπεριλαμβανομένων και πανομοιότυπων μπουφάν, φορώντας κράνη με σκοτεινά καλύμματα για το πρόσωπο και χωρίς τις ταμπελίτσες με τα ονόματα, αυτές οι ροπαλοφόρες ομάδες τρομοκρατούσαν τους φυλακισμένους με ξυλοδαρμούς κατά τη διάρκεια «αυθαίρετων μετακινήσεων» από τα κελιά και για τόσο «αποτροπιαστικά εγκλήματα» όπως το να ξεχάσεις να επιστρέψεις το άδειο πακέτο του αλατιού μετά από το γεύμα, ή για «κακή συμπεριφορά». Όλα τα πράγματα των κρατούμενων κατασχέθηκαν και μερικά καταστράφηκαν. Το φαγητό ήταν βρώμικο και μολυσμένο. Άφηναν τα παράθυρα ανοιχτά το χειμώνα, όταν είχε πολύ κρύο. Οι κρατούμενοι αλυσοδεύονταν στα στενά κρεβάτια (καθήλωση) για μεγάλα χρονικά διαστήματα και αφήνονταν στα κελιά δεμένοι με χειροπέδες για μέρες. Μας έβραζαν εργαλεία στον πρωκτό, δίδαν για να ερευνηθούν για «προϊόντα λαθρεμπορίου» - ναρκωτικά - αλλά στην πραγματικότητα το έκαναν για να μας βασανίζουν. Οι φυλακές, πολλοί μαζί, έδερναν τους κρατούμενους κάνοντας ταυτόχρονα αισχύρες και άκρας εξευτελιστικές παρατηρήσεις. Οι προσφυγές στο δικαστήριο που έχουν εξεταστεί (εκκρεμούν πολλές ακόμα, καταδεικνύοντας την υπερβολικά περιορισμένη χρησιμότητα των αστικών δικαστηρίων για την ανακούφιση από τους αιτίους της καταπίεσης) αναφέρουν 110 περιστατικά αγγιότητας και περίπου 40 πρωκτικές έρευνες. Αυτά είναι μόνο ένα ελάχιστο μέρος απ' αυτά που συμβαίνουν στους κρατούμενους, όταν τους έχουν στερήσει την επαφή με τους δικηγόρους. Τα υπόλοιπα κρύβονται από τη δικαστική εξουσία, που είναι απρόθυμη ν' αποκαλύψει τον ταπεινωτικό εξανδραποδισμό των φυλακισμένων και τη μετατροπή τους σ' εξευτελισμένα θύματα.

Μετά από μερικούς μήνες, η έμπρακτη βία ενάντια στους φυλακισμένους ελαττώθηκε. Στην πιο παθητική τρέχουσα κατάσταση 340 κρατούμενοι στο U.S.P. Μάριον αναγκάστηκαν να ελέγχουν την κατάσταση σε κάθε μονάδα. Οι προσβολές τώρα είναι περισσότερο ψυχολογικές. Για το σύνολο των κρατούμενων, αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μένουν σ' ένα κελί εξήμισι ως οχτώμιση πόδια διαστάσεων (2X2.50 μέτρα). Μία ώρα τη μέρα περνάει με το μέτρημα και την ταξινόμηση των φυλακισμένων έξω από τα κελιά. Οι δυο ώρες διασκέδασης που αναλογούν σε κάθε μονάδα, μοιράστηκαν μεταξύ μιας κλειστής, σαν κοτέτσι, αυλής και σ' ένα διάστημα άλλων δραστηριοτήτων. Στη διάρκεια των δυο αυτών ωρών, οι κρατούμενοι είναι δεμένοι με χειροπέδες με τα χέρια στην πλάτη και «συνοδεύονται» από έναν φρουρό που κραδαίνει ένα ρόπαλο από πάνω τους. Η αλληλογραφία επιτρέπεται πολύ σπάνια. Εκτός από το σκούπισμα κάποιων πατωμάτων, άλλη δουλειά δεν υπάρχει. Έρευνες, έρευνες στους γυνωμένους κρατούμενους, βία, συμπεριλαμβανοντας τα πρακτικά κλίσματα, αλυσοδέματα σε κρεβάτια, περιορισμοί σε μικρά κελιά με πολύ μικρά καρόκελα και ξυλοδαρμοί, «προσφέρονται» τότε - τότε ενάντια στην όχι συχνή αντίσταση.

Ο κατασταλτικός χαρακτήρας του Μάριον διαμορφώνεται με ατέλειωτες ώρες μέσα στα κελιά, επανειλημμένες βασανισμούς και απομόνωση, πλαισιωμένα με τεχνητή «πειθώ» και προάγοντας την αβεβαιότητα, τα συναισθήματα απελπιστικής αδυναμίας μπρος στην εξουσία και δημιουργώντας μεγάλη ένταση. Μυριάδες εξευτελιστικοί κανονισμοί υπάρχουν, που κανείς δεν τους ξέρει όλους κι ούτε βέβαια μπορεί να τους μαντέψει. Από καιρό σε καιρό, κάποιο διάταγμα εμφανίζεται, με φανερό την προσπάθεια ν' αυξηθεί η ένταση και η ψυχολογική βία εντείνεται. Αυτή την εποχή περνάμε μια τέτοια περίοδο ψυχολογικής εξόντωσης.

Διάφοροι φρουροί επιβάλλουν διαφορετικούς κανονισμούς σε διαφορετικές ώρες και επιλεκτικά. Η ανυπακοή σ' αυτούς τους αυθαίρετους κανονισμούς, καταγράφεται συνήθως σαν «άρνηση του κρατούμενου να υπακούσει σε μια διαταγή» και το αποτέλεσμα είναι ότι κανείς κρατούμενος δεν ξέρει αν ή τότε θα τον χώσουν στην «τρύπα», για κάτι που ούτε καν ήξερε ότι έκανε λάθος ή παράνομο. Αυτό, όμως, που κάνει αυτές τις «παραβιάσεις νόμων» να είναι πράγματι επικίνδυνες, είναι ότι μπορεί να συσσωρευθούν περισσότερο από ένα χρόνο επιπλέον φυλάκισης από την αρχική ποινή. Άλλοι βασανισμοί περιλαμβάνουν τις βρισιές, την παραβίαση του ταχυδρομείου, της ιδιοκτησίας, της νόμιμης δουλειάς, τις θρησκευτικές τελετουργίες, τους αυθαίρετους εγκλωσμούς στα κελιά, τις ατομικές μετακινήσεις, και

τη δημιουργία ανυπερβλήτων γραφειοκρατικών εμποδίων. Αν και το προσωπικό το αρνείται, ο προφανής στόχος αυτών των διαρκών παρενοχλήσεων, είναι να εξαναγκάσουν τους κατάδικους να κάθονται στις γωνιτσες των κελιών τους και να τους εμποδίσουν από να δημιουργήσουν τον απαραίτητο ζωτικό χώρο, που θα τους επιτρέψει ν' αντισταθούν ψυχολογικά στην καταπίεση που υφίστανται.

Δεν υπάρχουν στάνταρ κριτήρια για τη μεταγωγή ενός κρατούμενου στο Μάριον. Οι συνηθισμένες ετυμολογίες με τις οποίες τους στέλνουν εδώ, είναι για βία, επιθετική συμπεριφορά, ή για απόπειρες απόδρασης από άλλη φυλακή, αλλά στην πραγματικότητα είναι μόνο δικαιολογίες. Απλά προβάλλουν ένα κάλυμα για να μπορούν να δημιουργήσουν νομοθετήματα που θα τιμωρούν όλο και περισσότερο, όλο και αυστηρότερα. Στους κατάδικους δεν επιτρέπεται καμία ανάμειξη σ' όλη αυτή τη μεθόδευση και η διοίκηση επιμένει ότι κάθε απόφαση και κίνηση της προκύπτει με βάση την «αντικειμενική κρίση».

Η επίσημη αιτιολόγηση που προβάλλεται για την ύπαρξη της U.S.P. Μάριον, είναι ότι με την ύπαρξη μιας τόσο σκληρής φυλακής, οι άλλες 46 ομοσπονδιακές φυλακές θα μπορούν να γίνουν πιο φιλελεύθερες. Αυτός ο ισχυρισμός διαψεύδεται από την πραγματικότητα: η Μάριον λειτουργεί.....περισσότερο σαν μια άγκυρα που τραβά όλο το υπόλοιπο σύστημα προς το καταπιεστικότερο άκρο. Πράγματι, είναι ανεξέλεγκτη η επέκταση των εξοντωτικών μονάδων ελέγχου και στις άλλες ομοσπονδιακές φυλακές, σύμφωνα με το πρότυπο της Μάριον. Ούτε έχουν μειωθεί οι βιαιότητες στις άλλες φυλακές από το φόβο της Μάριον, παρά το ότι είναι το μοντέλο της «συγκεντρωτικής φυλακής» κι ενώ είναι γνωστή σαν το «τέλος του δρόμου».

Η αυξανόμενη χρήση της Μάριον ενάντια σε ανθρώπους που δεν έχουν χαρακτηριστεί «βίαιοι και επικίνδυνοι» στις άλλες φυλακές, καθώς περνάει ο χρόνος καταδειχνει πως η «ασφάλεια» του Γραφείου των Φυλακών ενδιαφέρεται λιγότερο για τις δημόσιες σχέσεις απ' ό,τι δείχνει. Για τι πραγματικά ενδιαφέρεται, φαίνεται από τ' ότι στη Μάριον φυλακίζουν όλο και περισσότερους ανθρώπους που δρούσαν στους δρόμους, πολιτικούς κρατούμενους, οργανωτές παρεμβάσεων κ.ά. παρά το πολιτικό κόστος που έχουν και σε σχέση με τους κρατούμενους και σε σχέση με τον κόσμο.

Bill Dune
Φυλακές Marion
(Μετάφραση από το Knipselgrant, Γενάρης '87)

ERRICO MALATESTA

Η πρακτική της επανάστασης

Εμείς αντίθετα πιστεύουμε ένα ιδανικό και αγωνιζόμαστε γι αυτό, θα θέλαμε να το δούμε πραγματοποιημένο, αλλά δεν πιστεύουμε ότι ένα ιδανικό ελευθερίας, δικαιοσύνης και αγάπης θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί διαμέσου της κυβερνητικής βίας.

Δεν θέλουμε να πάρουμε την εξουσία ούτε εμείς ούτε κανενός άλλος. Από έλλειψη δύναμης αναγκάζομαστε να μην μπορούμε να εμποδίσουμε την ύπαρξη και τη δημιουργία κυβερνήσεων, αλλά δυναμώνουμε και θα συνεχίσουμε να δυναμώνουμε, μέχρι οι κυβερνήσεις να αποδυναμωθούν το περισσότερο δυνατό και γι αυτό είμαστε έτοιμοι να αντιδρούμε όταν πρόκειται για το αποδυνάμωμα μιας κυβέρνησης χωρίς να μας απασχολεί πολύ αυτό που θα γίνει μετά.

Για μας η βία δεν εξυπηρετεί και δεν μπορεί να εξυπηρετεί παρά μόνο την απώθηση της βίας και μόνο όταν χρησιμοποιείται για να φθάσει σε θετικούς σκοπούς, ή αποτυχαίνει πλήρως, ή κατορθώνει να εγκαθιδρύσει την καταπίεση και την εκμετάλλευση, του ενός πάνω στους άλλους.

Το φτιάξιμο μιας κοινωνίας ελεύθερων ανθρώπων και η προοδευτική καλύτερηση δεν μπορεί να είναι παρά το αποτέλεσμα της ελεύθερης εξέλιξης.

Να καταρίπτουμε ή να βοηθούμε στην κατάρριψη της πολιτικής εξουσίας, οποιασδήποτε μορφής με όλη τη σειρά καταπιεστικών δυνάμεων που την υποστηρίζουν. Να εμποδίζουμε ή να προσπαθήσουμε να εμποδίσουμε καινούριες κυβερνήσεις και καταπιεστικές δυνάμεις, σε όλες τις περιπτώσεις να μην αναγνωρίζουμε καμιά κυβέρνηση και να επιμένουμε στον αγώνα ενάντια στην εξουσία και να απαιτούμε στηριζόμενοι στη δύναμη, το δικαίωμα να οργανωνόμαστε και να ζούμε όπως μας αρέσει και να πειραματιζόμαστε σε κοινωνικές φόρμες που μας φαίνονται καλύτερες, πάντα βέβαια χωρίς να δένουν την ελευθερία των άλλων: να η αποστολή μας.

Έξω απ' αυτό τον αγώνα ενάντια στην κυβερνητική επίθεση που παράγει και κάνει δυνατή την καπιταλιστική εκμετάλλευση, όταν θα έχουμε σπρώξει και βοηθήσει το λαό να κοινοποιήσει τον υπάρχοντα πλούτο και ειδικά τα μέσα παραγωγής, όταν θα έχουμε φτάσει στο σημείο όπου κανένας δε θα μπορούσε να επιβάλλει στους άλλους τη θέλησή του και κανένας δε θα μπορούσε με τις δυνάμεις του να κλέψει απ' τους άλλους το προϊόν της εργασίας τους, εμείς δεν θα μπορούσαμε πια να δρούμε διαμέσου της προπαγάνδας και του παραδείγματος.

Να καταστρέψουμε τους θεσμούς, τους μηχανισμούς, τους υπάρχοντες κοινωνικούς οργανισμούς. Βέβαια αν πρόκειται για κατασταλτικούς θεσμούς: αλλά αυτοί δεν είναι παρά μικρό μόνο πράγμα στη περίπλοκη κοινωνική ζωή.

Αστυνομία, στρατός, φυλακές, δικαστικά σώματα, οικοδομήματα ισχυρά για το κακό, δεν ασκούν παρά παρασιτική λειτουργία. Υπάρχουν όμως άλλοι θεσμοί και άλλες μορφές οργάνωσης που καταφέρνουν να σιγουρέψουν τη ζωή της ανθρωπότητας. Αυτοί οι θεσμοί δεν μπορούν να καταστραφούν με σκοπιμότητα αν δεν αντικατασταθούν με κάτι καλύτερο. Η ανταλλαγή των πρώτων υλών και των προϊόντων, το μοίρασμα των τροφών, οι σιδηρόδρομοι, τα ταχυδρομεία και όλες οι δημόσιες υπηρεσίες, που ελέγχει το κράτος ή ιδιώτες, έχουν οργανωθεί με τρόπο ώστε να εξυπηρετούν συμφέροντα μονπωλιακά και καπιταλιστικά, αλλά αντιστοιχούν σε πραγματικά ενδιαφέροντα του πληθυσμού. Δεν μπορούμε να τις διαλύσουμε (και τελικά δε θα το επέτρεπε κι ο κόσμος) χωρίς να τους ξαναοργανώσουμε με καλύτερο τρόπο. Κι αυτό δεν μπο-

ρεί να γίνει σε μια μέρα. Ούτε, με τη σημερινή κατάσταση πραγμάτων έχουμε τις απαραίτητες ικανότητες να το κάνουμε. Θα ήμασταν λοιπόν ευτυχισμένοι εαν, περιμένοντας να το κάνουν οι αναρχικοί, το έκαναν κάποιοι άλλοι ακόμα και με κριτήρια διαφορετικά απ' τα δικά μας.

Η κοινωνική ζωή δεν παραδέχεται διακοπές, ο κόσμος θέλει να ζει τη μέρα της επανάστασης, την επομένη και πάντα. Θα μπαίναμε σε δύσκολη θέση, θα ήταν κίνδυνος για την εξέλιξη των ιδεών μας, εάν θα έπρεπε να συγκεντρώσουμε τις ευθύνες για μια διάλυση που θα έβαζε σε κίνδυνο την συνέχιση της ζωής.

Συζητώντας πάνω σ' αυτά μπήκε στη Βιέννη το ζήτημα του χρήματος, ζήτημα σοβαρό τώρα παρά ποτέ. Συνήθως στο χώρο μας λύνεται απλοϊκά το ζήτημα λέγοντας ότι το χρήμα πρέπει να καταργηθεί. Και πάει καλά εάν πρόκειται για μια αναρχική κοινωνία, ή για μια υποθετική επανάσταση, που θα γίνει σ' εκατό χρόνια πάντα με την προϋπόθεση ότι οι μάζες θα μπορούσαν να γίνουν αναρχικές και κομμουνιστικές, πριν μια επανάσταση αλλάξει ριζικά τους όρους με τους οποίους ζουν.

Μα σήμερα το ζήτημα έχει διαφορετικές περιπλοκές. Το χρήμα είναι μέσο ισχυρό εκμετάλλευσης και καταπίεσης αλλά είναι το μόνο μέσο (απ' την τυρρανική δικτατορία μέχρι την πιο ειδυλλιακή συμφωνία) που έχει επινοηθεί απ' την ανθρώπινη διάνοια, για να κανονίζει αυτόματα την παραγωγή και το μοίρασμα.

Για την ώρα, ίσως περισσότερο από το ν' ανησυχούμε για την κατάργηση του χρήματος, θα χρειαζόταν να ψάξουμε ένα τρόπο, γιατί το χρήμα να αντιπροσωπεύει αληθινά τη χρήσιμη δύναμη που παίρνει αυτός που το κατέχει.

Αλλά ερχόμαστε στην άμεση πρακτική, που είναι το ζήτημα που συζητιόταν στη Βιέννη. Ας φανταστούμε ότι αύριο συμβαίνει μια νικηφόρα εξέγερση. Αναρχία ή όχι αναρχία, χρειάζεται ο πληθυσμός να συνεχίζει να τρώει και να ικανοποιεί τις πρωταρχικές του ανάγκες. Χρειάζεται οι μεγάλες πόλεις να επισιτίζονται λίγο-πολύ όπως συνήθως. Αν οι χωρικοί και οι νταλκίερδες αρνηθούν να παράγουν τα προϊόντα που βρίσκονται στα χέρια τους και τις ασχολίες τους αδικαιολόγητα, χωρίς να εισπράττουν χρήμα που έχουν συνηθίσει να θεωρούν σα πραγματικό πλούτο, τότε τι θα γίνει;

Θα τους υποχρεώσεις με τη βία;

Τότε όχι μόνο αντίο αναρχία, αλλά αντίο οποιαδήποτε εξέλιξη προς το καλύτερο. Η Ρωσία να διδάσκει. Λοιπόν;

Αλλά απαντούν γενικά οι σύντροφοι, οι χωρικοί θα καταλάβουν τα πλεονεκτήματα του κομμουνισμού ή τουλάχιστον της άμεσης ανταλλαγής εμπορεύματος με εμπόρευμα.

Εντάξει, πολύ καλά, αλλά όχι βέβαια σε μια μέρα, κι ο πληθυσμός δεν μπορεί χωρίς να φάει ούτε μια μέρα. Εγώ δεν έχω πρόθεση να προτείνω λύσεις. Εννοώ μόνο να εντείνω την προσοχή των συντρόφων απέναντι σε πολύ σοβαρά προβλήματα μπροστά στα οποία θα βρεθούμε στην πραγματικότητα του αύριο.

Οι σύντροφοι ας παραθέσουν τις απόψεις τους πάνω στο ζήτημα και ο φίλος και σύντροφος COLOMER ας μην σκανδαλίζει και ας μην αγανακτεί. Αν αυτά είναι για κείνον νέα προβλήματα, οι αναρχικοί δεν πρέπει να τρομάζουν μπροστά τους.

Η ΣΚΩΤΛΑΝΤ ΓΥΑΡΝΤ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ «ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ - ΦΑΚΕΛΛΩΜΑ»

Για να ανακαλύψει τον δολοφόνο δυο μαθητριών, η βρετανική αστυνομία ζήτησε από 2.000 ανθρώπους να προσκομίσουν «εθελοντικά» μικροποσότητες σάλιου και αίματος. Πρόκειται για μέθοδο βιολογικού ελέγχου που έχει ήδη εφαρμοστεί στους υποψήφιους μετανάστες.

Βιολογικό κυνήγι λοιπόν σε τρία μικρά χωριά του Leicestershire όπου η αστυνομία προσπαθεί μάταια να βρει τον δολοφόνο των δυο μαθητριών του Δημοτικού Lynda Mann και Dawn Ashtwarth. Ζητήθηκε λοιπόν από 2.000 άτομα ηλικίας 16 - 34 χρόνων, που κατοικούν στην περιοχή, να δώσουν αίμα και σάλιο, κύτταρα των οποίων θα συγκριθούν με τα ίχνη που βρέθηκαν στα σώματα των βιασμένων και δολοφονημένων θυμάτων. Βέβαια η Σκότλαντ Γαρντ επιμένει να τονίζει ότι η συμμετοχή στην έρευνα είναι εθελοντική, αλλά κι ένας ανεγκέφαλος θα μπορούσε να καταλάβει ότι όποιος αρνιόταν να «συνεργαστεί» θα κινούσε αυτόματα υποψίες και θα έμπλεκε σε περιπέτειες καθόλου ευχάριστες.

Ο Alec Jeffreys καθηγητής του πανεπιστημίου του Leicester, εφευρέτης αυτής της μεθόδου, τονίζει ότι αυτός ο τρόπος ελέγχου είναι το ίδιο αποτελεσματικός και αλάνθαστος μ' εκείνον των δακτυλικών αποτυπωμάτων, με το πλεονέκτημα να παρέχει ακλόνητες αποδείξεις γενετικής πατρότητας. Η φόρμουλα αυτής της μεθόδου έχει αγοράσει από την εταιρεία χημικών προϊόντων I.C.I., που μάλιστα κατηγόρησε το υπουργείο εσωτερικών για το ότι χρησιμοποίησε τη μέθοδο χωρίς την έγκρισή της. Βέβαια η διαμάχη καλύφθηκε με μια κοινή δήλωση εταιρείας και υπουργείου που έλεγε ότι πάνω από οποιοδήποτε εμπορικό κέρδος, έρχεται η διευκόλυνση του έργου της αστυνομίας.

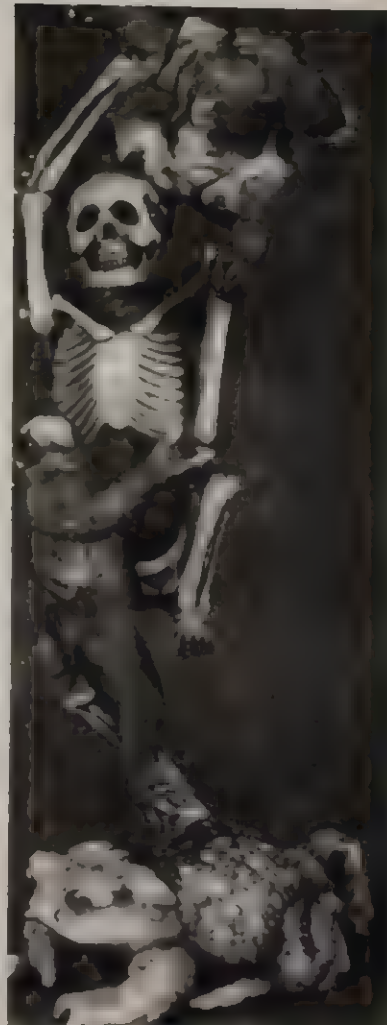
Άλλωστε η Αγγλική Κυβέρνηση δεν δυσκολεύτηκε καθόλου ν' ανακαλύψει νέα επίπεδα εφαρμογής του βιολογικού ελέγχου. Τα πλήθη των υποψήφιων μεταναστών για τη Βρετανία αποτελούν πρόσφορο έδαφος.

Στη Ντακκά, πρωτεύουσα του Μπαγκλαντές 2.700 γυναικόπαιδα περιμένουν μια άδεια παραμονής στο βρετανικό έδαφος για να ζήσουν μαζί με τον ξενιτεμένο πατέρα. Συνήθως οι μισές απ' αυτές τις αιτήσεις απορρίπτονται χωρίς δεύτερη ματιά.

Ήδη λοιπόν ειδικευμένοι γιατροί στο Πακιστάν και στο Μπαγκλαντές συλλέγουν κύτταρα αίματος που θα συγκριθούν μ' αυτά του πατέρα που ζει στην Αγγλία, έχοντας μάλιστα το θράσος να μιλάνε για εθελοντική συμμετοχή.

Βέβαια το Αγγλικό κράτος δεν ξοδεύει τόσα χρήματα για να εξακριβώσει το «αληθές της πατρότητας», αλλά για να φακελώσει βιολογικά τους μετανάστες προλετάριους που έχουν συχνά την «αναίσχυνη» τάση να εξεγείρονται ενάντια στις άθλιες συνθήκες ζωής τους μέσα στον Βρετανικό «παράδεισο».

Μήπως όμως θα μπορούσαμε να συνδιάσουμε αυτή τη μέθοδο, με τη σκοπιμότητα των ερωτηματολογίων που στα οποία αναγκάζεται ν' απαντήσει, και εδώ στην Ελλάδα οποιοδήποτε μέλος «ομάδας επικινδυνότητας» για AIDS στα σχετικά τεστ;

ραδιοτηλεόραση

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΔΕΝ «ΕΚΧΩΡΕΙ» ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

«**Τ**έρμα το κρατικό μονοπώλιο», κάτω απ' αυτόν τον τίτλο, φιλοκυβερνητικές εφημερίδες, παρουσίασαν στα τέλη του Φλεβάρη, το καινούριο νομοσχέδιο για την λειτουργία της ραδιοτηλεόρασης.

Ένα νομοσχέδιο που χαρακτηρίζεται όχι μόνο για την έκδηλη κερδοσκοπική του πρόθεση αλλά κύρια απ' την θεσμοποίηση ενός υπερσυγκεντρωτικού ελέγχου του κράτους πάνω στην λειτουργία του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης.

Λίγους μήνες μετά τις εξαγγελίες του Πατρός και του Υιού Παπαντρίου για «ελεύθερη ραδιοφωνία», έρχεται το νομοσχέδιο να απελτίσει τους «φιλελεύθερους» και «εναλλακτικούς» που πίστεψαν στους ρηθέντες λόγους.

Η πειραματική ραδιοφωνία όχι μόνο δεν καθιερώνεται αλλά αντίθετα εξοντώνεται μια και το νομοσχέδιο προβλέπει ποινικές κυρώσεις σ' όσους συνεχίζουν να προσπαθούν να εκφραστούν μέσα απ' το ραδιόφωνο.

Το νομοσχέδιο αυτό χαρακτηρίζεται τόσο από μια αντίπατικότητα, που πολλές φορές παίρνει τις διαστάσεις του γελείου, όσο και από ασάφεια μια και τα ουσιαστικότερα ζητήματα ορίζονται με προεδρικά διατάγματα.

...η ραδιοτηλεόραση τελεί... υπό «κοινωνικό έλεγχο»...

Διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια παρουσιάζεται να έχει η ιδρυόμενη ανώνυμη εταιρεία: ΕΡΤ-Α.Ε., η οποία «τελεί υπό κοινωνικό έλεγχο, που ασκείται από την Αντιπροσωπευτική Συνέλευση Κοινωνικού Ελέγχου Τηλεθεατών-Ακρατών».

Ενώ το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει αποκλειστικά στο κράτος (Άρθρ. 13§1), ενώ το διοικητικό συμβούλιο είναι κατά συντετακτική πλειοψηφία κυβερνητικό, ενώ ο υπουργός προεδρίας —δίκην, ελέω θεού, μονάρχη— ασκεί πλήρη έλεγχο στην λειτουργία και δραστηριότητα της ΕΡΤ-Α.Ε., με αρμοδιότητες ακύρωσης πράξεων της, με την δυνατότητα λογοκρισίας (Άρθρο 8§1,3 α), γ), δ) — η εισηγητική έκθεση μιλά για αυτοτέλεια και ο Κακλαμάνης σημερινός υπουργός προεδρίας κομπάζει πως καταργείται το κρατικό μονοπώλιο. Επαίρονται λοιπόν για την «λαϊκή συμμετοχή» και τον «κοινωνικό έλεγχο». Ενώ θα έπρεπε να καυχώνταν για αυτό που πραγματικό επιδιώκουν τον έλεγχο της κοινωνίας.

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ!

Ποια όμως είναι η Αντιπροσωπευτική Συνέλευση Κοινωνικού Ελέγχου; 10 εκπρόσωποι της κυβέρνησης, 10 των κομμάτων, 3 της τοπικής Αυτοδιοίκησης, 2 της ΕΡΤ, 15 «εκπρόσωποι κοινωνικών και επιστημονικών φορέων», όπως η Γ.Σ.Ε.Ε. και ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, και 10 «προσωπικότητες της τέχνης», που ορίζονται από κοινή απόφαση των υπουργών προεδρίας και πολιτισμού. Και τι κάνουν όλοι αυτοί; Γνωμοδοτούν. Αυτοί λοιπόν ασκούν τον «κοινωνικό έλεγχο» σ' ένα «σοσιαλιστικό» καθεστώς, αυτοί που ελέγχουν την ζωή μας, αυτοί γνωμοδοτούν για την όραση και την ακοή μας.

...ΓΙΑ ΕΝΑ 3° ΚΑΝΑΛΙ...

Για το «3° κανάλι», που φιγουράριζε πρωτοσέλιδο στις φιλοκυβερνητικές εφημερίδες, σαν η επιτυχία του καινούριου νομοσχεδίου, το Άρθρο 1,§6 ορίζει: «Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του υπουργού προεδρίας της κυβέρνησης, μπορεί να ιδρυθεί Ελληνι-

κή Τηλεόραση-3, εντασσόμενη στον ενιαίο φορέα και να καθορισθεί ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας». Με προεδρικό διάταγμα, λοιπόν, το νέο κανάλι «των πειραματισμών» και της «ελεύθερης δημιουργίας» όπως το ήθελαν πολλοί.

...Η ΕΡΤ-Α.Ε. «ΕΚΧΩΡΕΙ» ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ...

Εκτενής αναφορά απ' τον τύπο έγινε και για την δυνατότητα που παρέχεται απ' το νομοσχέδιο στην ΕΡΤ-Α.Ε. να εκχωρεί δικαίωμα ίδρυσης και λειτουργίας ραδιοφωνικών σταθμών τοπικής μόνο ισχύος, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, σε έλληνες πολίτες, ή σε νομικά πρόσωπα που ελέγχονται από Έλληνες». Και εδώ πάλι παρατηρούμε ότι όπου το νομοσχέδιο αναφέρεται σε «εκχώρηση» «ελευθεριών», γίνεται ασαφές και παραπέμπει ξανά σε προεδρικά διατάγματα, από τα οποία θα ορίζονται «οι γενικές αρχές λειτουργίας αυτών των ραδιοφωνικών σταθμών, καθώς και οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την χορήγηση των σχετικών αδειών, στο ίδιο προεδρικό διά-

ταγμα θα ορίζονται οι λόγοι και η διαδικασία αφαίρεσης της χορηγούμενης άδειας». (Άρθρο 2§4). Βλέπουμε λοιπόν ότι για το φλέγον ζήτημα της «ελεύθερης ραδιοφωνίας» το νομοσχέδιο παραπέμπει εις τα καλόνδρας, στα διατάγματα του προέδρου. Γιατί σαφέστατα δεν θα μπορούσε να διακηρύξει ότι η ραδιοφωνία ή θα είναι ελέγξιμη ή δεν θα υπάρχει. Γιατί θέλει να διατηρήσει ένα «σοσιαλιστικό» προσωπείο. Έτσι αφήνει τάχα «ανοιχτό» για το μέλλον το ζήτημα της «ελεύθερης ραδιοφωνίας».

...Τα πράγματα όμως δεν είναι και τόσο «ανοιχτά»...

Ορίζει λοιπόν το νομοσχέδιο ρητά ότι «η ίδρυση και λειτουργία ραδιοφωνικού δικτύου απαγορεύεται», (Άρθρο 2§4) καθώς και «η κάθε είδους εκπομπή ήχων και εικόνων με τις μεθόδους της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης, χωρίς την άδεια της παραγράφου 4 του άρθρου 2» (Άρθρο 16§1). Σύμφωνα τώρα με το Άρθρο 16§2, όποιος παραβιάζει «τις ανωτέρω διατάξεις τιμωρείται με φυ-

λάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και με την καταδικαστική απόφαση διατάσσεται η δήμευση υπέρ της ΕΡΤ-Α.Ε. των μέσων εκπομπής ήχων και εικόνων»...

ΕΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ

Αν μια ελευθερία προωθεί το νομοσχέδιο είναι η ελευθερία του κράτους να έχει τον πλήρη έλεγχο των μέσων μαζικής «ενημέρωσης», η ελευθερία να καταστέλλει κάθε κίνηση εκτός των δεδομένων ορίων.

Έτσι λοιπόν το νομοσχέδιο αυτό θεμελιώνει μια υπερσυγκέντρωση δομής ελέγχου, με την θεσμοθέτηση της κρατικής παρέμβασης, και δεν αποτελεί παρά το ξεκίνημα νέων διώξεων, συλλήψεων και φυλακίσεων νεολαίων, κινήματων αμφισβήτησης και αντίστασης.

Ο ολοκληρωτικός έλεγχος του κράτους επιβάλλεται σ' όλους τους χώρους.

Κοινωνικό και ιστορικό μας καθήκον είναι να αντισταθούμε, στα σχέδια της εξουσίας να επιβάλλει την σιωπή νεκροταφείου στην κοινωνία.

Να συνεχίζουμε να εκφράζουμε και να διακηρύσσουμε τις αντιλήψεις και τις πρακτικές μας, ενάντια στους περιορισμούς της νομιμότητας και της τάξης, να αγωνιστούμε για την δημιουργία μιας πραγματικά ελεύθερης ραδιοφωνίας.

ΤΙ ΚΥΟΦΟΡΕΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ;

■Ραδιόφωνο άνοιχτό
σέ κοινωνικές
ομάδες και
άτομα, έξω από
τό κρατικό
καί κομματικό
μονοπώλιο;

■Ραδιόφωνο για την
Άμεση, άνοιχτή
κι αυθόρμητη
έπικοινωνία ;

■Ραδιόφωνο
έρασιτεχνικό
μέ κινητήρια
δύναμη τη
θέληση για
συμμετοχή;

■Ραδιόφωνο για τό
κέφι μας μέ
άνεμπόδιση
συμμετοχή των
άκροατών;

■Ραδιόφωνο
φερέφωνο κομμάτων,
δήμων και των
είδικων,
μισθωτών
φορέων τους;

■Ραδιόφωνο για να
ξαναμοιραστεί
ή τούρτα στους
ίδιους;

■Ραδιόφωνο-
ιδιοκτησία
καπιταλιστικών
έπιχειρήσεων μέ
κινητήρια δύναμη
τό κέρδος;

■Ραδιόφωνο
ελεγχόμενο από
μιά ιεραρχία
σοβαροφανών
υπαλλληλίσκων;

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ
ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜ ΑΘΗΝΑΣ ΤΥΦΛΟΠΟΝΤΙΚΑΣ, FM 99 MHz

Η Ν.Ε.Α. ΤΟ «ΚΑΠΑ» ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΚΥΛΟΤΑΚΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Τα κόμματα και οι πολιτικές παρατάξεις από την αρχή της δημιουργίας τους έθεταν ανέκαθεν τις βάσεις για την ανάληψη της εξουσίας ή τη συμμετοχή τους σ' αυτήν. Ανάλογα με την ιδιαιτερότητα των πολιτικών αρχών τους, με τη συμμετοχή του κόσμου στο σχήμα τους, με την κυρίαρχη λογική της τάξης πραγμάτων διατυπώνουν τις αρχές τους τη συνθηματολογία τους και τον τρόπο πρόσβασης τους στην κρατική εξουσία. Από τη φύση τους ιεραρχικά τα κόμματα αποβλέπουν πάντα στη μεγαλύτερη-δυνατή συσώρευση του ανθρωπίνου δυναμικού-κεφαλαίου στις διαδικασίες τους που ποτέ δεν ξεπερνούν την ουσία της ιεραρχικής κοινωνίας της ιδιοκτησίας.

Τα εκάστοτε κοινωνικά καθεστώτα επιζητούν την κοινωνική συναίνεση για να μπορούν να επιβιώσουν. Αυτό όμως δεν θα μπορούσε να γίνει αν δεν δινόταν κάποιες ψευδαισθήσεις «ελευθερίας» «κριτικής» και «συμμετοχής». Ποιο όμως είναι το μέτρο και ο βαθμός στον οποίο μπορεί κανείς να θέσει σε εφαρμογή αυτές τις ψευδαισθήσεις; Τα κόμματα που πάνω σ' αυτές τις ψευδαισθήσεις στηρίζουν την απαιτητή ύπαρξή τους και δράση τους, κατέχουν ένα μεγάλο τμήμα αυτής της απάντησης.

Καθλωμένα ουσιαστικά από τη φύση της δημιουργίας «παρεμβαίνουν» στο βαθμό που να δέχεται και να καταναλώνει το καθεστώς, την ύπαρξή τους ενώ παράλληλα ελέγχουν μέσω «εκλεγμένων» οργάνων τη βάση τους στα πλαίσια της επιβίωσης τους μέσα στο κοινωνικό πολιτικό σύστημα.

Από την ιστορία τα κόμματα ήταν εκείνα που έπαιζαν το ρόλο του «πυροσβέστη» όταν φωτιά εξέγερσης άναβαν και πυροδοτούσαν οι μάζες στα πλαίσια της ομαλοποίησης επιβεβαιώνοντας τον αναπαραγωγικό ρόλο ύπαρξής τους.

Το σκηνικό της Νομοθετικής συνέλευσης μετά τη Γαλλική Επανάσταση 1789 (αστική όπως μετονομάστηκε) έβαψε τους αγώνες των επαναστατικών επιτροπών που έδρασαν ή τις ιαχές των «ξεβράκων αναρχικών». Οι γιρονδικοί της αριστεράς, οι αδελμικοί του Κέντρου και οι δεξιοί του Λαφαγιέ μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα εκμεταλλεύτηκαν τις πολιτικές συγκυρίες και τη δημαγωγία τους ανεβαίνοντας στα υψηλά αξιώματα.

Στη μετεπαναστατική Ελλάδα από τη μια οι ιδεολογικές επιρροές του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού κι από την άλλη η οικονομική - στρατιωτική εξάρτηση από τις τρεις μεγάλες δυνάμεις (Γαλλία, Αγγλία, Ρωσία) δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για τη δημιουργία του Αγγλικού, του Γαλλικού και του Ρωσικού Κόμματος. Ήταν αναγκαίο σε κείνη τη φάση να βρεθούν τρόποι εγκαθίδρυσης της νέας τάξης πραγμάτων με όσο το δυνατόν λιγότερη πολιτική ηθική και κοινωνική οδύνη.

Η νέα ελληνική τάξη πραγμάτων (εθνο-συνελεύσεις κ.τ.λ.) και οι ξένοι που διαδέχτηκαν τους τουρκούς «κατακτητές» έβαλαν τα θεμέλια για μια ελληνική δημοκρατία του Τρικούπη και για μια δημοκρατία του Παπανδρέου.

Όμως οι αστικοί θεσμοί όπως κοινοβούλιο περνούν κάποια κρίση αναπόφευκτη σε ιδιαίτερα κατασταλτικές περιόδους για να καταλήξουν σ' ένα καινούριο και ανανεωμένο ήθος. Σε τέτοιες περιόδους είναι σίγουρο πως το σύστημα αναπαράγεται και εκδηλώνεται (η αναπαραγωγή του) μέσα από την αναπαραγωγή του συστήματος διακυβέρνησης. Έτσι η αλλαγή στο κλίμα των συνδιαχειριστών της εξουσίας αλλάζει η πιο *sic* διευρύνεται. Τα κόμματα αλλάζουν φυσιογνωμία προς το προσδοκότερο εκτός βέβαια από το κόμμα εξουσίας που είναι αναγκασμένο εκ των πραγμάτων να πάρει δεξιά στροφή προκειμένου να φορτωθεί το βάρος της εκάστοτε κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής του κεφαλαίου σε αστικά καθεστώτα της Δύσης όπως η Ελλάδα. Η Ν.Δ. η βρυκολακισμένη δεξιά με τον «κεντρώο» Μητσοτάκη ξεκινά τη φιλελευθεροποίηση

και αποδεξιοποίηση της μέσα από τα εσωτερικά παρασκήνια (διαγραφές, προώθησης ήπιων δεξιών στα κεντρικά όργανα) και το δήθεν φιλολαϊκό της νέο πρόσωπο.

Το Κ.Κ.Ε. αγγίζοντας σχεδόν την επαφή με τις μεταρρυθμίσεις του Γκορμπατσόφ ανανεώνεται με απόδειξη τα πρόσφατα συμπαράταξια παιχνίδια στις δημοτικές εκλογές. Έτσι από τις επικρατέστερες δυνάμεις της αριστεράς στην Ελλάδα η μόνη που απόμεινε είναι το Κ.Κ.Ε. εσωτ., κόμμα με πολλές αναγνωρισμένες από αυτό «αντιφάσεις» στην ηγεσία και στη βάση του όπως και μεταξύ ηγεσίας και βάσης κόμμα που βαρύνεται με τις ευθύνες του για όλο το πολιτικό παιχνίδι που παίζεται στο όνομα ενός λαού για την καταπίεση και συστηματική αφαίμαξη του.

1968: ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΤΡΩΣΗ

Ένας χρόνος από την Απριλιανή δικτατορία και η πλειοψηφία του γραφείου εσωτερικού του Κ.Κ.Ε. έρχεται σε ρήξη με το γραφείο εξωτερικού. Οι λόγοι ανέρχονται σε θέματα πρακτικής και ιδεολογικής διαμάχης. Η συστέγηση των διαφορών είναι μια από τις αδυναμίες του Κ.Κ.Ε. και γίνεται πλέον αντίθεση με τη ρωσική επέμβαση στην τσεχοσλοβακία αλλά και με τη στάση της ΕΣΣΔ στο δικτατορικό καθεστώς. Η Σοβιετική Ένωση, υπόδειγμα των Σταλινικών του γραφείου εξωτερικού, αντί να διακόψει σχέσεις με τη χούντα τις ενίσχυε συνεχώς με εμπορικές συμφωνίες και συνδιαλλαγές με αποκορύφωμα τη συμμετοχή της, και των υπόλοιπων «Λαϊκών Δημοκρατιών» στους Πανευρωπαϊκούς το 1969.

Μάλιστα ένας Σοβιετικός Αθλητής της σφύρας έκανε δήλωση πως «είμαστε αθλητές και δεν έχουμε σχέση με την πολιτική» ενώ παράλληλα οι θεατές οπαδοί του Κ.Κ.Ε. συγκινούντο όταν άκουγαν τους ύμνους των Ανατολικών Χωρών στο Στάδιο (από τη συνέντευξη του Θανάση Σκρούμπελου, παλιού στέλεχους του αντιδικτατορικού αγώνα στο ΤΟΤΕ, τεύχος 22).

Έτσι λοιπόν οι του γραφείου Εσωτερικού του Κ.Κ.Ε., έχοντας στο δυναμικό τους την πλειοψηφία της νεολαίας Λαμπράκη της ΕΔΑ ξεκίνησαν αντιδικτατορικό αγώνα, αλλά και δράση αντίθετη με τους σοβιετόφιλους του Κ.Κ.Ε. Μέσα από το ΠΑΜ και το ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟ, μετέπειτα νεολαία του Κ.Κ.Ε.εσ., μαζί με υπόλοιπες ομάδες (λενιστικές, μαοϊκές, μαρξιστικές κ.λπ.) αγωνίστηκαν μέσα στη δικτατορία. Οι αντιφάσεις όμως που βίωναν σαν χώρος έφθασαν στο αποκορύφωμά με τη διαφορά ανάμεσα στις ένοπλες τάσεις του Ρ.Φ. και στις απόψεις του Δρακόπουλου το '73 για συμμετοχή στις εκλο-

γές φιλοελευθεροποίησης του Μαρκεζίνη.

Αυτό όμως είχε συνέπεια την απομόνωση του από τα λαϊκά στρώματα και την περιθωριοποίησή του μετά την απάντηση του Πολυτεχνείου. Οι εργαζόμενες και φοιτητικές μάζες αφομοιώθηκαν από την έντεχνη συνθηματολογία του Κ.Κ.Ε. και της οργάνωσης του ΠΑΚ στα μέσα του '73. Ο Δρακόπουλος μέσα σε μια σίγουρη ουδετερότητα στις τάξεις του κόμματος του, είχε δηλώσει για την εξέγερση: «Σκοταίνες δυνάμεις εργάζονται για να εμποδίσουν την επάνοδο στη δημοκρατική ομαλότητα και οργανώνουν προκλήσεις για να δικαιολογήσουν την επιβολή στρατοκρατικών (sic) μέτρων». Η Αυτόνομη Ομάδα Άρης που δρούσε στο Ρήγα Φεραίο κατήγγειλε το γεγονός με προκύρηξη.

Μετά την Καραμανλική μεταπολίτευση το Κ.Κ.Ε. εσ. μετέχει σαν Ενωμένη Αριστερά για τις εκλογές, ενώ παράλληλα συνεργάζεται στην ΕΔΑΕ και με τη Δεξιά μέσα στα πλαίσια του συνδικαλιστικού χώρου ενώ σε επίπεδο νεολαίας, τέχνης και διανόησης ακολουθεί τη σύγχρονη Προβληματική από τον ευρωκομμουνισμό έως τον εναλλακτικό αριστερισμό, μέχρι που το επίπεδο των αντιθέσεων φτάνει στη δυναμική φράξια της β' πανελλαδικής. Έτσι διαμορφώνεται ένα κόμμα της Ευρωαριστερας απαλλαγμένο μάλιστα από το όραμα του «Σοβιετικού μπαμπούλα», αλλά με γενικότερες θέσεις δε ενός σοσιαλδημοκρατικού κόμματος εμπλουτισμένες με μια ευχάριστη εύπεπτη «αντιεξουσιαστική» φρασεολογία.

Το Κ.Κ.Ε.εσ. κατάφερε λοιπόν να εδραιωθεί στην αντίληψη του κόσμου σαν το κόμμα των διανοούμενων μια και είχε σε θεωρητικά θέματα συγκροτήση με πλουραλιστική αντίληψη.

Η νεολαία του Ο.Ρ.Φ. με κατάλληλα βήματα επεδίωκε να προσεγγίσει όλους τους πολιτικούς χώρους χάνοντας, διαρκώς την ταυτότητα της. Οι εσωτερικές διαφωνίες με την ηγεσία αλλά και μέσα στην ίδια τη νεολαία πολλές φορές δημιούργησαν σημεία «ρήξης». Αρκεί να θυμηθούμε την πορεία του Ρήγα Φεραίου μετά τα γεγονότα του θανάτου του Καλτεζά αλλά και την αντιμετώπιση που είχε από το κόμμα. Όμως παρόλες τις διαφωνίες το Κ.Κ.Ε.εσ. ως γραφειοκρατικός και συγκεντρωτικός κομματικός μηχανισμός φρόντιζε να τις συγκροτεί και να τις ενοποιεί σε μια κατεύθυνση: Στην Κατεύθυνση όλων των κομμάτων συνδιαλλαγής και συνδιαχείρισης με την πολιτική εξουσία. Κι εκεί, στο ζήτημα της εξουσίας είναι που φαίνονται οι αστακοί και τα χταπόδια. Το Κ.Κ.Ε.εσ. φρόντιζε πάντα να πετάει τη μέλυνη και να θολώνει τα νερά για να μπορεί να ξεφεύγει σαν μια δημοκρατική

δύναμη για την ανάληψη της εξουσίας παίρνοντας μαζί του «ανένταχτους» και «ανεξάρτητους». Το Κ.Κ.Ε.εσ. όπως όλα τα κόμματα ήταν ένας εκλογικός μηχανισμός που μετέτρεψε τη δυσάρεσκεια σε ψήφους συμπαράστασης στον «γλυκούλη» Κύρκο που διατράνωνε τη θέλησή του για την Ευρώπη του Έρωτα (κοινώς ΕΟΚ των εργαζομένων).

Το Κ.Κ.Ε.εσ. είναι ένας γελοίος μηχανισμός όπως τόσο άλλοι που μετατρέπουν το ψέμα σε αλήθεια: Αν το σημερινό καθεστώς στηρίζεται σε ένα αιώσιο ψέμα το Κ.Κ.Ε.εσ. έχει το ρόλο στη διαιώνιση και αναπαραγωγή του. Οι κλόουν της πολιτικής του είναι ικανοί να αντλήσουν την εμπιστοσύνη των ανθρώπων που κουράστηκαν από τα παιχνίδια της πολιτικής εντάσσοντάς τους στο δικό τους παιχνίδι.

Δεν είναι τυχαίο ότι το Κ.Κ.Ε.εσ. προσπαθεί να αφομοιώσει σύγχρονα κοινωνικά ρεύματα που είναι υπαρκτά στην Ελλάδα: οικολογία, για το στρατό, ρεύματα που παρουσιάζονται ως επαναστατικά.

Γιατί ο επαναστατικός αγώνας δεν έχει την ανάγκη εξειδικευμένων μετώπων πάλης αλλά την ανάγκη συνολικής πρότασης ανατροπής κι όχι μεταρρύθμισης, σε κάποια επίπεδα της κοινωνίας. Ο επαναστατικός λόγος και δράση είναι ικανοί από μόνοι τους να δράσουν αυτοτελώς χωρίς τη συμμετοχή μεταρρυθμιστικών θεμάτων που θα αναγκάζουν το λαό να «αυτοοργανώνεται» για την αναπαραγωγή του κοινωνικού συστήματος και της μιζερίας του.

Ο ΝΕΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΥΠΙΕΙΝΟΣ

Εδώ και ενάμιση χρόνο, με τη λήξη του 4ου Συνεδρίου του Κ.Κ.Ε.εσ. τέθηκε το πρόβλημα για την αλλαγή του χαρακτήρα και του τίτλου του κόμματος. Τα αποτυχημένα πολιτικά βήματα εξουσίας του Κ.Κ.Ε.εσ. να εδραιωθεί και να αποκτήσει ισχύ σε όλα σχεδόν τα επίπεδα που μπορεί να κερδίσει μια μάχη ήταν η αρχή της ανάστασης του. «Και στο επίπεδο που δόθηκαν ορισμένες μάχες μάλλον κερδίστηκαν από το Κ.Κ.Ε. παρά από το Κ.Κ.Ε.εσ.» (Γιάννης Φλώρος, μέλος της κίνησης για τον ίσο φορέα, Αντί 338).

Η αδυναμία του σαν πολιτικός χώρος να δρέψει τους καρπούς των πολιτικών του επενδύσεων ήταν μια αποτυχημένη ιστορία μια και άλλοι πολιτικοί χώροι και ιδιαίτερα το Κ.Κ.Ε. έπαιρναν τους ψήφους και τη δύναμη πετυχαίνοντας μονάχα να φτάσει σε ένα είδος πόλωσης του στυλ «δογματικοί - ανανεωτές» ή «αληθινοί

συνέχεια στη σελ. 15

συνέχεια από σελ. 14

κομμουνιστές - αναθεωρητές», μένοντας στους ίδιους οπαδούς ή μειώνοντας τους. Επιπλέον η εσωτερική πόλωση ανάμεσα στην αναβάθμιση της Κομμουνιστικής ταυτότητας ή το πέρασμα σε μια ευρεία αριστερά του νέου φορέα δημιούργησε σύγχυση. Το παιχνίδι των δύο ηγεσιών του Κ.Κ.Ε.σ. και η μη καθολικότητα της γραμμής του ήταν τροχοπέδη για τη συμμετοχή της βάσης και των ανένταχτων προσκευμένων οι οποίοι παρακολουθούν τις εξελίξεις από μακριά. «Το έφθιραν (το κόμμα) και θάμπωσαν την εικόνα που είχε σχηματίσει για μας ο λαός. Ούτε οι μάζες λοιπόν ήρθαν πιο κοντά μας, ούτε οι ευρύτερες δυνάμεις της ανανεωτικής αριστεράς, όπως είχε προβλεφθεί από όσους πήραν την απόφαση κατά οριακή πλειοψηφία στο συνέδριο, ενώ το Κ.Κ.Ε. επωφελείται ήδη από τη δική μας μετακίνηση από το χώρο της Κομμουνιστικής αριστεράς». (Γ. Μπανιάς συνέντευξη στο ΑΝΤΙ τεύχος 337).

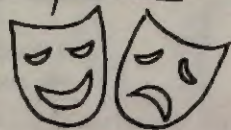
Κλαίει η κατακεφαλήν δίδυμη ηγεσία του Κ.Κ.Ε.σ. Τα δευτέρα τους βρίσκουν αντίθετα αποτελέσματα. Ο χώρος τους βολοδέρνει με τους ίδιους και τους ίδιους... Κλάψτε! Ο θεός να μας κόβει σελίδες και να σας δίνει διασπάσεις...

Έτσι οι δύο τάσεις του φορέα και της αναβάθμισης αντίστοιχα δεσπόζουν στο χώρο αυτό. Η τάση της δημιουργίας του νέου φορέα εξέδωσε διακήρυξη που θέτει σαν περιεχόμενο: α) την αυτόνομη παρέμβαση (λεξιλόγιο ε...;) β) τη διεύρυνση των δημοκρατικών θεσμών (βλέπε εκλογές) γ) αντιεξουσιαστική (ε αυτή πια!...) αντιεραρχική αντίληψη λειτουργίας του κόμματος δ) αναγνώριση των τάσεων ε) αποκέντρωση του ρόλου των κεντρικών οργάνων.

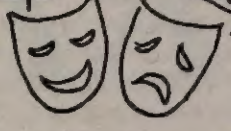
Είναι άραγε τόσο δύσκολο να σκεφτεί κανείς πόσο έντεχνα καπιλεύεται από τους καλοθελητές της εξουσίας, το όνειρο για μια κοινωνία ελεύθερη; Μπορεί μια ελευθεριακή φρασεολογία, δημαγωγικό προνόμιο του «εσ» να φέρει την αλλαγή στην κοινωνία; Μπορεί το όνειρο της ανθρώπινης χειραφέτησης να επέλθει μέσα από ένα φορέα που επιδιώκει να πείσει για την πιθανότητα αντιεξουσίας στην εξου-

σία; Είναι φανερό πως ζούμε σε μια κοινωνία που τα στηρίγματά της επιδιώκουν να αφομοιώσουν αυτό που ποτέ δεν είχαν, αυτό που ποτέ δεν θέλουν να φτάσουν. Οι σημερινές διαδικασίες διαφωνιών που στοχεύουν να δημιουργήσουν θεατές της καθοδήγησης της ζωής τους ή υποκείμενα επιλογής μιας από τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος εξουσίας ή να διαλέξουν ένα νόμισμα που θα τους παρέχει υποτίθεται αυτό που ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΝ: ΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ. Οι πολιτικές σκοπιμότητες αυτής της πολιτικής δύναμης φτάνουν στο βαθμό χυδαίας οικιοποίησης της άρνησης εξουσίας και αφομοίωσης αξιών που πρακτικά αρνούνται.

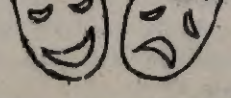
ΜΗΠΩΣ ΣΥΝΤΡΟΦΕ
ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕ...

... ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΝΙΕΣ ΜΑΣ
ΤΟΣΟ ΕΝΤΟΝΕΣ...

... ΝΑ ΑΓΡΙΕΨΟΥΝ
ΟΙ ΘΕΑΤΕΣ

Εκείνο που χρειάζεται είναι ένα κόμμα αρχών με ιδεολογία και οράματα, ένα κόμμα που να λέει την αλήθεια προς όλες τις κατευθύνσεις και να μάχεται για αυτήν. (Γ. Μπανιάς Αντι, τεύχος 337). Η άλλη τάση του «εσ» βρίσκεται —και αυτή— στη λογική του εξανθρωπισμού ενός μηχανισμού που από τη φύση του είναι αντιανθρώπινος και πλαστός καταδικάζοντας στην αυτοπεριθωριοποίηση, αδράνεια και θέαση της ζωής που περνάει. Είναι αδύνατο ένας μηχανισμός που στηρίζεται πάνω στο ψέμα της σημερινής δόμησης της κοι-

νωνίας να πει την αλήθεια ή αλλιώς τι είναι αλήθεια;

Μήπως ένα ψέμα που συνεχώς αλλάζει πρόσωπα, μήπως μια λερναία ύδρα που αν κόψει το κεφάλι της γεννάει δύο κεφάλια; Την απάντηση θα μας τη δώσει ο Αρ. Ψάλης δημοσιογράφος του Αντι «Το νέο κόμμα της αριστεράς, φιλοδοξεί από την πλευρά του να διαμορφώσει εκείνες τις συνθήκες που θα επιτρέψουν στην αριστερά να αποκτήσει μια πολιτική ανατρεπτική των υπαρχόντων συσχετισμών». Οι συσχετισμοί για τον αριστερό μας αρθρογράφο, δεν είναι τόσο ευνοϊκοί για τον κόσμο που θέλει να φτιάξει και ο κόσμος του κυρίου Ψάλη και όλων αυτών των κυρίων αριστερών, είναι ο κόσμος της επικράτειας του μέσα στο συσχετισμό, αλλά και η δυναμική θέση μέσα σ' αυτόν.

Εξάλλου ο αγαπητός μας Μπανιάς από τη δική του θέση μπορεί να ανανεώσει την «αναβάθμιση» ή την «ανανέωση της κομμουνιστικής αριστεράς» όπως αυτός θέλει και να δίνει έμφαση στην επιβίωση ενός κόμματος ανανεωμένου από το 1968 (δε μιλάμε για το Μάνη) ζητώντας «να αποκαταστήσουμε την ενότητα στις γραμμές του Κ.Κ.Ε.σ. ή να αναβαθμίσει το Κομμουνιστικό».

Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Οι συσχετισμοί στο Κ.Κ.Ε. δείχνει πως τα κουκιά μαζεύονται περισσότερο στις προτάσεις του Κύρκου για την δημιουργία του νέου φορέα παρά στην πρόταση του Μπανιά που έχει το 43% της Κ. Επιτροπής. Το τι θα βγει από αυτό τον αχταρμά είναι λίγο ως πολύ γνωστό. Το πιο πιθανό να βγουν δυο καινούρια κόμματα που μετά την εγχείρηση αποκόλλησης τους θα βρίσκονται μαζί χεράκι-χεράκι «για νέο ξεκίνημα και νέους αγώνες» μαζί με τα υπόλοιπα. Οι διαφορές όλων τείνουν προς ένα σκοπό: πως θα μεγαλώσουν το κομμάτι της πίτας της εξουσίας και το πως οι λίγοι θα αποφασίζουν για τους πολλούς.

Τα πρόσωπά τους μοιάζει να διαφέρουν όμως τόχουμε πει και θα το ξαναπούμε: Όποια κιαν είναι η παραλλαγή και η ανανέωση της εξουσίας και των καλοθελητών της δεν παύει για μας να είναι εχθρική και καταπιεστική.

Είμαστε εχθροί του κάθε κομματικού

μηχανισμού που προωθεί την επικυριαρχία του στους ανθρώπους αλλά και της κάθε δύναμης εξουσιαστικής που επιχειρεί να φτιάξει κόσμο-εικόνα της.

Ο κόσμος που θέλουν να φτιάξουν σταματάει κάπου. Εμείς δεν σταματάμε πουθενά και εναντιωνόμαστε έμπρακτα στις κόκκινες, πράσινες, ροζ, γαλάζιες κορδελίτσες της κάθε αρτίστας στο καμπαρέ της εξουσίας. Η ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΘΕΛΕΙ ΔΑΔΥΛΟ (ή εάν θέλετε μπουρλότο), και είναι η μόνη γλώσσα που θα καταλάβει. Η συγκρότηση του επαναστατικού - αντιεξουσιαστικού χώρου είναι η μόνη δυναμική ενάντια στους αιώνιους εχθρούς του ανθρώπου: κράτους και κεφαλαίου. Η σημερινή αναγκαιότητα της οργάνωσης του χώρου μας, επιτάσσει την ατόφια και καθαρή του έκφραση. Η δημιουργία ομάδων στις πόλεις, συνοικίες και χωριά αλλά και οι εκδηλώσεις τους είναι ένα από το πρώτα σκιρτήματα αποπεριθωριοποίησης του πιο ριζοσπαστικού κομματιού της ελληνικής πραγματικότητας. Αυτό βέβαια δεν μένει σε επίπεδο πολιτικό, αλλά περνάει και σε επίπεδο ατομικό ως απόπειρα επαναπροσδιορισμού της θέσης του καθενός και μέσα στη συλλογικότητα. Οι προσωπικοί φόβοι και αναστολές είναι μέχρι ενός σημείου δικαιολογημένοι, όχι όμως στο βαθμό που αδρανοποιεί την προσωπική στάση απομόνωσης από το χώρο που ζει και παλεύει. Το συνεχές ξεσκέπασμα όλης αυτής της βρώμικης διαδικασίας συνδιαχείρισης της εξουσίας, και της μετέλιξης του κάθε κόμματος είναι απαραίτητο για να μπορέσουμε να χαλάσουμε τις χορτές τους.

Οι προτάσεις του αναρχικού χώρου είναι και επιφύλακες και ρεαλιστικές αρκεί να μην υπάρχει η κομματική αντίληψη του αγώνα που διαχωρίζει την παρέμβαση στην κοινωνία και στην προσωπική ζωή. Οι ευθύνες δεν βρίσκονται μόνο στο κράτος, στα αφεντικά και στα κόμματα αλλά και στον καθένα που δεν προσπαθεί να βγάλει το φίδι από την τρύπα.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

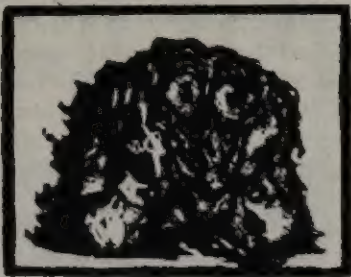

κράτους, δεν δίστασαν ούτε στιγμή να δώσουν στο Λογοκρίμενο κείμενο τίτλο: «ΔΙΑΛΟΓΟΣ(!) για το θέμα Ρούσσου».

Σημειώνουμε ότι ενώ είχαν αρκετό χώρο να βάλουν ένα-ένα και τα 29 ονόματα που υπογράφαν το κείμενο, φαίνεται ότι δεν είχαν χώρο να βάλουν όλες τις... φράσεις της επιστολής!

Τι άλλο μπορεί να πει κανείς εκτός από **Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ!** Από και πέρα μπαίνει το ζήτημα όχι πια τι λέμε σ' αυτά, αλλά τι ΚΑΝΟΥΜΕ.

Τ.Η. ΧΑΝΙΑ

29 άτομα στα Χανιά, μεταξύ των οποίων κι εγώ υπογράψαμε ένα κείμενο - απάντηση στις αρχιδίες του Αναστασάκη, γνωστού θεολόγου λυκειάρχη και ανθρώπου αχρείου. Ο ντόπιος λακός - διευθυντής των Χανιώτικων Νέων παραρτήματος του δημοσιογραφικού οργανισμού Λαμπράκη, κος Γαρεδάκης, και οι πουλημένοι δημοσιογράφοι του λογοκρίναν την επιστολή ως εξής: Από την αρχή της επιστολής κόπηκε η εξής φράση:

«Ο ιεροκήρυκας των Χανιώτικων Νέων, Αναστασάκης ξαναχτύπησε πάλι! Τον φανταζόμαστε να χτυπά ένα καζάνι στους δρόμους και να φωνάζει: Το τέλος του κόσμου έφτασε!».

Απ' την μέση της επιστολής κόψανε την φράση: «Λοιπόν θα αφήσουμε αυτούς τους αδιάστατους κύρηκες της ηθικής να φτιάξουν τη δημόσια πολιτική στα μέτρα τους; Κοντολογίς θα γίνουμε Περσά;» και απ' το τέλος της επιστολής την φράση: «Τέτοιοι είναι ο παραλογισμός του ιεροκήρυκα των εφημερίδων που παραπονιέται για τους παραλογισμούς!». Αυτοί οι ξευτιλισμένοι λακέδες των αφεντικών και του

Χανιώτικα ΝΕΑ

Τετάρτη
25 Φεβ

ΧΑΙ

Διάλογος για το θέμα Ρούσου

Μ' επιστολή τους προς τα «Χ.Ν.», Χανιώτες αντιγράφουν τις θέσεις - απόψεις του κ. Αναστασάκη, στο θέμα Ρούσου, όπως αυτές διατυπώθηκαν σε δημοσίευσή του στα «Χ.Ν.», στις 12 Φεβρουαρίου. Στην απαντητική αυτή επιστολή τονίζουν μεταξύ άλλων και τα εξής:

Βέβαια την δουλειά του κάνει ο άνθρωπος, μόνο που την ίδια δουλειά εκαναν και δεκαετίες πριν (και κάνουν και τώρα τελευταία) οι ομοιοί του στις ΗΠΑ. Αυτό που επακολουθούσε ήταν γνωστό: Δίσκοι, βιβλία, περιοδικά καπνίζαν στις γωνιές των δρόμων. Την ίδια δουλειά έκανε και ο Καντάφι καιγοντας ηλεκτρικές κιθάρες, και ο Χομεϊνί και οι Ναζί επίσης. Στο άρθρο «Αδικαιολόγητος θόρυβος και αγώνας» (12 Φεβρουαρίου - Χ.Ν. σελ. 7) αφού χύσει ολη την (χριστιανική) χολή του εναντίον του Χρήστου Ρούσου και των συμπαραστατών του ισχυρίζεται ότι «ο παραλογισμός ζητά αναγνώριση και θέσε. Η ηθική στα Εα εδωροίζεται και νομοθετικά (μορφή: αμβλώσεις)».

Όμως τι είναι πιο παράλογο από το να είσαι χριστιανός και να θεωρείς ότι τα αγέννητα έμβρυα πρέπει να ζήσουν, όταν όμως γίνουν 18 χρονών, εσύ ο ίδιος τα στέλνεις στο στρατό για να σκοτώσουν; Τι είναι πιο παράλογο απ' το να λές «η ομορφιά η φιλανθρωπία και

το έλεος είναι αρετές που πρέπει να χαρακτηρίζουν τον άνθρωπο» για να ωρύεσαι αν όχι θάνατος! τουλάχιστον ισόδια;

Ο κ. Αναστασάκης ισχυρίζεται ότι «η πράξη του προέδρου της Δημοκρατίας δεν ήταν τίποτα άλλο από αντίδραση και άμυνα στην ηθικοκοινωνική μας κατρακύλα».

Ποιος έχει δικιο και ποιός αδικω; Το αναίσθητο κρατικό τέρας με τα πυρηνικά όπλα, τα χημικά όπλα τις μουσικές υπηρεσίες τους υπόκοους υπαλλήλους του, τα όπλα του στρατού και της αστυνομίας, με τους νόμους που το βολεύουν, με την ηθική που το βολεύει με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να ελέγχονται με το ηλεκτρονικό φακέλωμα, την γραφειοκρατία με την φορολογία, τα λεφτά, τη θρησκεία, τις φυλακές τα ψυχιατρεία αυτό το πανοπλο αναίσθητο κράτος αμύνθηκε εναντίον της «τρομερής απειλής» ενός ανθρώπου που μοναδικό του όπλο ήταν η απεργία πείνας.

Το καμμένο το κράτος ήταν ανυπεράσπιστο μπροστά σ' αυτή την τρομερή... καταπίεση που του ασκούσε ο Χρήστος Ρούσος κι ο Αναστασάκης σαν καλός Χριστιανός πήγε με το μέρος του αδυνάτου και του καταπιεσμένου. Δηλαδή με το... κράτος.

Κατερίνα Κοινά, Μάρκος Ντουκάκης, Ηλίας Πολυχρονάκης, Αιων-Μαρίνα Πυροβολάκη, Πρωτοπαπαδάκη Αναστασία, Ανδρουλάκης Κώστας, Αντιστάκης Μιχάλης, Γαλάνη Σταμά, Κώστας Παπαντωνάκης, Αντάκης Μπερεδάκης, Στέφανος Ξανθοπούδης, Μίμης Λιονάκης, Γιάννης Ρεμανούνος, Ποντικός Νικόλαος, Βαρθέλης Τσουρής, Χρυσούλα Γαλάνη, Άρης Σπένγος, Μαργα Ανδρονίκου, Νικόλας Γεράσιμος, Γιώργος Βλοντάκης, Πάνος Μαρτίνης, Γιώργος Μπενάκης, Γιάννης Μανουσάκης, Παρένα Χατζηθεοδωρού, Μανώλης Παπαντωνάκης, Βασίλης Λιάτσας, Αντώνης Παπαγιαννάκης, Λίλη Μπατσάκη, Χωράς Γιάννης

ΓΛΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝΣ

ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ FARL ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΑΜΠΤΑΛΑ

Ο Ζορζ Ιμπραήμ Αμπνταλά οδηγείται στις φυλακές μετά την απόφαση ειδικού αντιτρομοκρατικού δικαστηρίου.

Παρασκευή 12 Νοέμβρη 1981

— Απόπειρα εναντίον του Χρίστοφερ Άντισον Τσάπμαν, αναπληρωτή πρέσβη των ΗΠΑ στο Παρίσι. Δεν συνοδεύεται από κείμενο. Οι σφαίρες είναι 7,65.

— Δευτέρα 18 Γενάρη 1982. Εκτελείται ο στρατιωτικός ακόλουθος της πρεσβείας των ΗΠΑ στο Παρίσι, Charles Ray. Ο FARL στέλνει ένα κείμενο στο τύπο. Πάλι χρησιμοποιείται ένα 7,65.

— Κυριακή 3 Απρίλη 1982

Εκτελείται ο Γιάκομπ Μπαρσιμέντοφ, δεύτερος γραμματέας της ισραηλινής πρεσβείας στο Παρίσι, με το ίδιο όπλο με το οποίο εκτελέστηκε και ο Ραϊή. Την εκτέλεση διεκδικεί ο FARL.

Τον πυροβολεί μια γυναίκα, την οποία κυνηγάει ο γιός του. Όταν τη φθάνει, αυτή του χώνει το πιστόλι στην κοιλιά και του λέει: «Τσακίσου ή αλλιώς σε πυρο-

βολώ». Μοιράζονται μετά από μερικές μέρες στην γειτονιά του Παρισιού Μπαρμπέλ προκηρύξεις με το κείμενο του FARL, μάλλον από την οργάνωση Άμεση Δράση.

— Στις 22 Αυγούστου 1982 ένα δέμα που προορίζονταν για τον εμπορικό ακόλουθο της πρεσβείας των ΗΠΑ στο Παρίσι, Ρόντερικ Γκραντ, σκοτώνει δυο πυροτεχνουργούς που προσπαθούν να αχρηστεύσουν τον εκρηκτικό μηχανισμό που περιέχει. Η ενέργεια διεκδικείται από τον FARL.

Δευτέρα 26 Μάρτη 1984

Απόπειρα ενάντια στον πρόξενο των ΗΠΑ στο Στρασβούργο, Ρόμπερτ Όναν Ομ. Διεκδικείται από τον FARL.

Στις 25 Οκτώβρη 1984 οι μυστικές υπηρεσίες συλλαμβάνουν στη Λυών τον Αμπνταλά, χωρίς σοβαρές κατηγορίες.

Τον Μάρτη του '85 κανονίζεται να ανταλλάξει με τον Ζυλ Σίντνεϊ Πεϋρός, διευθυντή του γενικού πολιτιστικού κέντρου στην Τρίπολη που είχε απαχθεί τον Μάρτη του '85 από τον FARL.

Στις 2 Απρίλη ελευθερώνεται ο Πεϋρός. Η αστυνομία όμως τότε ανακαλύπτει στο Παρίσι ένα κρησφύγετο του FARL που περιέχει εκρηκτικά και το πιστόλι 7,65 των εκτελέσεων. Το νοίκι πληρώνεται από έναν ελβετικό λογαριασμό στο όνομα του Αμπνταλά. Του απαγγέλλονται οι κατηγορίες για τις οποίες δικάστηκε πρόσφατα. Στη δίκη αυτή η αμερικανική κυβέρνηση παρίσταται σαν πολιτική αγωγή μαζί με τη χώρα του Τσαρλς Ραϊή.

Στις 23 Φλεβάρη, άρχισε στο Παρίσι η δίκη του Ζωρζ Ιμπραήμ Αμπνταλά που κατηγορείται ότι είναι αρχηγός του FARL (ένοπλος επαναστατικός Λιβανικός Στρα-

τός) και ένοχος 2 εκτελέσεων και μιας απόπειρας εκτέλεσης στη Γαλλία. Για την εκτέλεση του Ραϊή Τσαρλς, στρατιωτικού ακόλουθου της πρεσβείας των ΗΠΑ στο Παρίσι, στις 18 Γενάρη 1982, του Γιάκομπ Μπαρσιμέντοφ, δεύτερου γραμματέα της ισραηλινής πρεσβείας στο Παρίσι και την απόπειρα ενάντια στον Ρόμπερτ Όναν Ομ, αμερικανού πρόξενου στο Στρασβούργο.

Κρατούμενος σε παρισινές φυλακές σε απομόνωση, ο Αμπνταλά στέλνει στον τύπο ένα κείμενο το οποίο και διαβάσει και στο γαλλικό δικαστήριο πριν αποχωρήσει, αρνούμενος να συμμετάσχει στην δίκη του.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι η μετάφραση αυτού του κειμένου, όπως δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Nouvel Observateur».....

Το να δικάζεται ένας άραβας μαχητής από ένα ειδικό δικαστήριο στη Δύση, να κάτι που είναι συνηθισμένο. Το να τον μεταχειρίζονται σαν εγκληματία, να κάτι που δεν είναι τίποτα καινούργιο. Ήδη, οι «συμμορίες» του Ωρές, οι «τρομοκράτες» της Παλαιστίνης καθώς και οι «φανατικοί λεπρόι» του Ανδάρ και του Κιάμ ήταν τα αντικείμενα αυτών των τιμητικών χαρακτηρισμών. Θυμίζουν, σ' όλους αυτούς που ξεχνάνε εύκολα, την κληρονομιά της δυτικής σας δικαιοσύνης, τον ιουδαϊκό - χριστιανικό πολιτισμό σας.

Αλλά όμως το γεγονός ότι ο δολοφόνος για να είναι, δήμιος όλων των άκληρων της γης είναι επιπλέον αντιπρόσωπος των δήθεν θυμάτων, είναι από μόνο του λόγος για να αρνηθεί κανείς να κάνει οποιοδήποτε σχόλιο για τη φύση αυτού του δικαστηρίου.

Σαράντα χρόνια μετά την απελευθέρωσή του Παρισιού, βλέπουμε ότι τα αφεντικά σας με επιμονή και σχεδόν υποχρεωτικά αναφέρονται στα χρόνια της κατοχής με τρόπο αποκρυπτικό δακρύβρεχτο και καυχησιάρικο. Καλύπτουν έτσι τη δειλία όλων αυτών που αδιαφορούσαν γι' αυτούς του φορούσαν το κίτρινο άστρο και που δεν ανακάλυψαν τον ανδρισμό τους παρά μέσα από την υποστήριξη που δίνουν στους απατεώνες που εκμεταλλεύονται την ανάμνηση του Άουσβιτς. Καλύπτουν επίσης την παράνομη δράση αυτών των «λεπρών τρομοκρατών» της «Κόκκινης Αφίσσας» και των συντρόφων τους που αντιστάθηκαν και που έσωσαν την τιμή της πατρίδας σας πολεμώντας ηρωικά ενάντια στην τάξη των δολοφόνων και των συνεργατών τους. Επιτίθενται ενάντια στον καταχτητή εκεί όπου μπορούσαν,

ποδοπατώντας κάθε νομιμότητα.

Βέβαια, εσείς δεν είστε εδώ για να μιλάτε πολιτικά είναι ξεκάθαρο, εσείς είστε εδώ για να δικάσετε ενέργειες που διατάραξαν την ειρήνη της τάξης σας, όπως λέτε στο δικαστικό σας ιδίωμα. Είναι αυτή η ειρήνη που απειλείται από τις ενέργειες που υποκρίνεστε ότι δικάζετε με την «νηφαλιότητα» και την «ανεξαρτησία» «απολιτικών».

Με ποια νηφαλιότητα και ποια ανεξαρτησία υποκρίνεστε ότι δικάζετε πολεμικές ενέργειες απομονώνοντας τες από την κλιμάκωση της ιμπεριαλιστικής επίθεσης ενάντια στο λαό μας! Με ποια αντικειμενικότητα μπορείτε να ντυθείτε όταν ο δήμιος αυτού του πολέμου είναι η πολιτική αγωγή και θύμα στα μάτια σας! Με ποιον κυνισμό πρέπει να είναι προικισμένος ο αντιπρόσωπος του εγκληματία Ρήγκαν για να παρουσιαστεί σαν θύμα τη στιγμή που το ναυτικό των Η.Π.Α. ετοιμάζει επίθεση στην Βηρυτό! Πρέπει να έχει κανείς κάποια συγγένεια με τον Γκέμπελς για να μπορέσει να χάσει αυτή τη σκηνή. Εδώ σχεδόν και 40 χρόνια ο λαός μας υφίσταται τις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις στο πετάι του. Κανένα δυτικό όπλο δεν αστοχεί θεωρώντας το λαό μας ινδικά χοιρίδια. Από την αρχή του αιώνα μέχρι σήμερα, υποστήκαμε τα πάντα από τα αφεντικά σας, από τις πιο αισχρές συνομοσίες ως τις πιο εγκληματικές σφαγές. Εκμηδένιση και βαλκανοποίηση είναι οι λέξεις που κλείνονται κάτω από την φενάκη της σημαίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου της δύσης. Την εκμηδένιση, οι Αμερικάνοι και τα τσομπανόσκυλά τους οι σιωνιστές έχουν χρεωθεί σήμερα να την ολοκληρώσουν με όση περισσότερη βιαιότητα μπο-

ρούν. Εσείς, οι Δυτικοευρωπαίοι, είστε οι αρχιτέκτονες της βαλκανοποίησης.

Η χώρα μας, κύριοι, είναι καταλειμμένη, ο λαός μας πρόσφυγας, ο καταχτητής και ο επιτιθέμενος είναι ξανθοί Δυτικοί με ανοιχτόχρωμα μάτια. Κάθε μέρα, υπάρχουν νεκροί. Κάθε μέρα υπάρχουν αεροπλάνα που βομβαρδίζουν και σκοτώνουν, πολεμικά πλοία που σκορπίζουν τον θάνατο και την καταστροφή. Κάθε μέρα οι άποικοι σας μαζεύουν καινούργιους πιθανούς όμηρους ή μελλογικά θύματα. Βέβαια, ούτε στο Αναάρ, ούτε στο Κιάμ, ούτε στο Ασκαλόν υπάρχουν θάλαμοι αερίων. Οι διάφορες βόμβες και τα άλλα θαύματα της βιομηχανίας σας τους αντικαθιστούν και οι σιωνιστές άποικοι είναι καταευχαριστημένοι, τουλάχιστον μέχρι σήμερα.

Δεν είμαι εδώ κύριοι για να τραβήξω την προσοχή σας πάνω στην αγριότητα των σφαγών που γίνονται ενάντια στον λαό μας, που, εξάλλου, δεν σας είναι εντελώς άγνωστη. Είμαι εδώ κύριοι για να σας ζητήσω απλά και μόνο να ευαρεστηθείτε να πλύνετε τα χέρια σας που είναι βαμμένα από το αίμα μας και από το αίμα των παιδιών μας, πριν υποκριθείτε ότι μας δικάζετε. Γιατί αυτός που δέχεται να ποδοπατήσει το αίμα 25.000 νεκρών που πέσανε στο Λίβανο κατά την ιμπεριαλιστιονιστική επίθεση του 1982 δεν μπορεί παρά να είναι άμεσος συνεργός του Μπέγκιν και του Ρήγκαν στον πόλεμο τους για την εξόντωση του λαού μας. Είκοσι πέντε χιλιάδες νεκροί σε 3 μήνες, κατά τη διάρκεια των οποίων η Βηρυτός είχε γίνει πεδίο πειραματισμού των αμερικανοισραηλινών όπλων, κι όμως η διοίκηση Ρήγκαν είναι θύμα και πολιτική αγωγή στα μάτια σας. Αυτό είναι το αλφαβητάρι της δικαιοσύνης σας.

Αν ο λαός μας δεν μου εμπιστεύτηκε την τιμή να συμμετάσχω σ' αυτές τις αντιιμπεριαλιστικές ενέργειες που μου αποδίδετε, τουλάχιστο έχω την τιμή να είμαι κατηγορούμενος από το δικαστήριο σας και να υπερασπιστώ την νομιμότητά τους μπροστά στην εγκληματική νομιμότητα των δυνάμεων. Και φωνάζω ψηλά και δυνατά: «Ας ποδοπατήσουμε κάθε εμπόδιο στη νομιμότητα του δικαίου αγώνα μας». Ξέρω πολύ καλά ότι αυτή η τοποθέτηση πρέπει να θεωρηθεί έγκλημα και σε σχέση μ' αυτό το καθήκον γίνεται επίκληση στην δικαιοσύνη σας από την διοίκηση Ρήγκαν

και μάλιστα «με πλήρη αντικειμενικότητα» εσείς υπακούσατε στην εντολή. Σας απαντώ: ή θα υπάρξει ειρήνη για τον αραβικό λαό μας, όλο τον αραβικό λαό μας και σ' όλη την αραβική γη ή δεν θα υπάρξει ειρήνη για κανέναν και για πουθενά. Βέβαια, οι εγκληματίες γιάνκηδες και οι ομόλογοί τους σοσιαλ-δημοκράτες θα φωνάξουν να συλληφθούν οι «φανατικοί τρομοκράτες». Θα παραβούν τους στοιχειώδεις κανόνες της δυτικής «ανεκτικότητας» της ενορχηστρωμένης από τον ρυθμό των οβίδων «Νιου Τζέρσεϊ» και των FIII, αν δεν είναι ο ρυθμός των Σούπερ - Etendard και των jaguar.

Βέβαια, τα «ανεκτικά» και «δημοκρατικά» πνεύματα μπορούν να αγανακτήσουν μπροστά στο ανέβασμα του «φανατισμού» και της «διεθνούς τρομοκρατίας». Δεν ξεχνούν ποτέ να επιδείξουν την ανθρωπιστική τους υποστήριξη στην αντίσταση ενάντια στον καταχτητή, με την μόνη προϋπόθεση τα θύματα να υπακούουν στους νόμους του δήμιου.

Βέβαια, δεν υπάρχει κανένας λόγος να κατηγορηθεί ο δήμιος: τα θύματά του στο κάτω - κάτω δεν είναι παρά Άραβες, Αφρικάνοι, Ασιάτες και Λατινο - Αμερικάνοι, και η εξόντωσή τους δεν είναι εγκλημα για την δυτική δικαιοσύνη. Με τέτοιο πνεύμα η κατηγορούσα αρχή καθόρισε τις δήθεν αδιαμφισβήτητες κατηγορίες εναντίον μου. Είναι ήδη ξεκάθαρο για το δικαστήριο σας ότι δεν έχω καμιά πρόθεση να τις σχολιάσω. κατηγορούμαι για συνενοχή γιατί ήμουν στη Γαλλία πριν ή μετά τις ενέργειες. Ευχαριστώ τους απαγωγείς μου για το ότι με άφησαν να εκφράσω αυτά που έχω να πω, μετά από 27 μήνες κράτησης (αιχμαλωτίσης), από τους οποίους 6 σε απομόνωση που διαρκεί ακόμα.

Απευθυνόμενος στο δικαστήριό σας όπως επίσης και στον πατέρα μου που είναι απών, σας επαναλαμβάνω τα λόγια ενός αφρικανού μαχητή: "wotta sitta", που σημαίνει «είναι η ώρα... ή μάλλον «είναι ακριβώς η ώρα να...» και σας αφήνω την ευχαρίστηση να ακούσετε τον αντιπρόσωπο του δήμιου να ξερνάει το μίσος του ενάντια στους αδικημένους της γης.

Ζωρζ Ιμπραήμ Αμπνταλά

— Σημ. Το δικαστήριο τον καταδίκασε σε ισόβια. Όταν ο Αμπνταλά άκουσε την απόφαση ξέσπασε σε γέλια.

Ενεργητική αντίσταση στην κρατική κτηνωδία

Στις 11 του Μάρτη η ΕΣ.Ε.Α.Ν. και ο γιατρός Γ. Οικονομόπουλος πραγματοποίησαν εκδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στο νομοσχέδιο για τα ναρκωτικά. Κατά την διάρκειά της διαβάστηκαν: το κείμενο - «ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΗΡΩΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΑΡΚΩΣΗΣ» (βλ. σελ. 4) καθώς και μια προσωπική δήλωση του Οικονομόπουλου, ο οποίος προέβη σε μια συμβολική πράξη αντίστασης καπνίζοντας ένα «τρίφυλλο».